Parlamentul European
2024-2029

Comisia pentru afaceri juridice

2025/0045(COD)

03.6.2025

AMENDAMENTELE 83 - 256

Proiect de raport
Jörgen Warborn
(PE774.282v01-00)

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/43/CE, 2013/34/UE, (UE) 2022/2464 și (UE) 2024/1760 în ceea ce privește anumite cerințe de raportare și de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor

Propunere de directivă
(COM(2025)0081 – C10-0037/2025 – 2025/0045(COD))

AM_Com_LegReport

Amendamentul 83
David Cormand, Maria Ohisalo, Jaume Asens Llodrà, Benedetta Scuderi, Pär Holmgren, Vicent Marzà Ibáñez

Proiect de rezoluție legislativă
Punctul 1

Proiect de rezoluție legislativă	*Propunere de respingere*
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;	***1. respinge propunerea Comisiei;***

Or. en

Amendamentul 84
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Proiect de rezoluție legislativă
Punctul 1

Proiectul de rezoluție legislativă	*Propunere de respingere*
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;	***1. respinge propunerea Comisiei.***

Or. fr

Amendamentul 85
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Titlu

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
Propunere de	Propunere de
DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI	DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
de ***modificare*** a Directivelor ***2006/43/CE, 2013/34/UE,*** (UE) 2022/2464 și (UE) 2024/1760 în ceea ce privește anumite	de ***abrogare*** a Directivelor (UE) 2022/2464 și (UE) 2024/1760 în ceea ce privește anumite cerințe de raportare și de diligență

cerințe de raportare și de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor	necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor
(Text cu relevanță pentru SEE)	(Text cu relevanță pentru SEE)

Or. en

Amendamentul 86
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 1

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(1) În comunicarea sa din 11 februarie 2025 intitulată „O Europă mai simplă și mai rapidă: comunicare privind punerea în aplicare și simplificarea”[2], Comisia Europeană trasează o viziune pentru o agendă de punere în aplicare și simplificare ***menită să aducă îmbunătățiri rapide și vizibile cetățenilor*** și ***întreprinderilor pe teren. Pentru aceasta este nevoie nu doar ca lucrurile să fie abordate treptat, ci ca Uniunea să ia măsuri temerare pentru a atinge acest obiectiv. Comisia***, ***Parlamentul European, Consiliul, autoritățile statelor membre de la toate nivelurile și părțile interesate trebuie să colaboreze*** pentru a ***raționaliza și a simplifica atât normele UE***, ***cât și normele naționale și regionale și pentru a eficientiza punerea în aplicare a politicilor***.	(1) În comunicarea sa din 11 februarie 2025 intitulată „O Europă mai simplă și mai rapidă: comunicare privind punerea în aplicare și simplificarea”[2], Comisia Europeană trasează o viziune pentru o ***așa-zisă*** agendă de punere în aplicare și simplificare***, care, sub pretextul reducerii sarcinii administrative, generează imprevizibilitate*** și ***insecuritate juridică prin renunțarea la obligațiile juridice adoptate recent. Consecințele unei astfel de agende vor avea efecte în lanț, generând riscuri politice tot mai mari***, ***în special pentru actorii care acționează primii.*** Pentru a ***proteja nivelul de ambiție al acquis-ului actual***, ***este important ca astfel de măsuri să fie respinse***.
[2] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 februarie 2025, „O Europă mai simplă și mai rapidă: comunicare privind punerea în aplicare și simplificarea”, COM(2025) 47 final.	[2] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 februarie 2025, „O Europă mai simplă și mai rapidă: comunicare privind punerea în aplicare și simplificarea”, COM(2025) 47 final.

Or. fr

Amendamentul 87
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 1

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(1) În comunicarea sa din 11 februarie 2025 intitulată „O Europă mai simplă și mai rapidă: comunicare privind punerea în aplicare și simplificarea”,[2] Comisia Europeană trasează o viziune pentru o agendă de punere în aplicare și simplificare menită să aducă îmbunătățiri rapide și vizibile cetățenilor și întreprinderilor pe teren. Pentru aceasta este nevoie nu doar ca lucrurile să fie abordate treptat, ci ca Uniunea să ia măsuri temerare pentru a atinge acest obiectiv. Comisia, Parlamentul European, Consiliul, autoritățile statelor membre de la toate nivelurile și părțile interesate trebuie să colaboreze pentru a raționaliza și a simplifica atât normele UE, cât și normele naționale și regionale și pentru a eficientiza punerea în aplicare a politicilor.	(1) ***Mario Draghi a subliniat în raportul său, intitulat „Viitorul competitivității europene”, necesitatea ca Europa să instituie un cadru normativ care să promoveze atât competitivitatea, cât și reziliența și să reducă costurile. Acesta a evidențiat în mod special sarcinile și costurile legate de respectarea cerințelor impuse prin Directiva privind raportarea de către întreprinderi a informațiilor privind durabilitatea (CSRD) și Directiva privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor (CSDDD).*** În comunicarea sa din 11 februarie 2025 intitulată „O Europă mai simplă și mai rapidă: comunicare privind punerea în aplicare și simplificarea”,[2] Comisia Europeană trasează o viziune pentru o agendă de punere în aplicare și simplificare menită să aducă îmbunătățiri rapide și vizibile cetățenilor și întreprinderilor pe teren. Pentru aceasta este nevoie nu doar ca lucrurile să fie abordate treptat, ci ca Uniunea să ia măsuri temerare pentru a atinge acest obiectiv. Comisia, Parlamentul European, Consiliul, autoritățile statelor membre de la toate nivelurile și părțile interesate trebuie să colaboreze pentru a raționaliza și a simplifica atât normele UE, cât și normele naționale și regionale și pentru a eficientiza punerea în aplicare a politicilor.

[2] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 februarie 2025, „O Europă mai simplă și mai rapidă: comunicare privind punerea în aplicare și simplificarea”, COM(2025) 47 final.

[2] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 februarie 2025, „O Europă mai simplă și mai rapidă: comunicare privind punerea în aplicare și simplificarea”, COM(2025) 47 final.

Or. en

Amendamentul 88
Adrián Vázquez Lázara, Maravillas Abadía Jover

Propunere de directivă
Considerentul 2

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(2) În contextul angajamentului Comisiei de a reduce sarcinile de raportare și de a spori competitivitatea, este necesar să se aducă modificări specifice Directivelor 2006/43/CE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] și (UE) 2024/***1760*** ale Parlamentului European și ale Consiliului***[6]*** pentru a atinge aceste obiective, menținând în același timp obiectivele de politică ale Pactului verde european[7] și ale Planului de acțiune privind finanțarea creșterii durabile8.	(2) În contextul angajamentului Comisiei de a reduce sarcinile de raportare și de a spori competitivitatea, este necesar să se aducă modificări specifice Directivelor 2006/43/CE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] și (UE) 2024/***1760[6]*** ale Parlamentului European și ale Consiliului pentru a atinge aceste obiective, menținând în același timp obiectivele de politică ale Pactului verde european[7] și ale Planului de acțiune privind finanțarea creșterii durabile[8]***, în conformitate cu transformarea profundă a politicilor economice și structurale ale UE propusă în rapoartele Draghi și Letta, pentru a se consolida piața unică și a se asigura o creștere competitivă pe scena mondială***.

[3] Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[3] Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 decembrie 2019, Pactul verde european, COM(2019) 640 final.

[8] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 martie 2018, Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile, COM(2018) 097 final.

[4] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 decembrie 2019, Pactul verde european, COM(2019) 640 final.

[8] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 martie 2018, Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile, COM(2018) 097 final.

Or. en

Amendamentul 89
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Considerentul 2

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(2) În contextul angajamentului Comisiei de a reduce sarcinile de raportare și de a spori competitivitatea, este necesar să se aducă modificări ***specifice*** Directivelor 2006/43/CE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] și (UE) 2024/***1760*** ale Parlamentului European și ale Consiliului[6] pentru a atinge aceste obiective***, menținând în același timp obiectivele de politică ale Pactului verde european[7] și ale Planului de acțiune privind finanțarea creșterii durabile[8]***.	(2) În contextul angajamentului Comisiei de a reduce sarcinile de raportare și de a spori competitivitatea, este necesar să se aducă modificări ***substanțiale*** Directivelor 2006/43/CE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] și (UE) 2024/***1760***[6] ale Parlamentului European și ale Consiliului pentru a atinge aceste obiective.
[3] Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).	[3] Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).
[4] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).	[4] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).
[5] Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a	[5] Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a

Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 decembrie 2019, Pactul verde european, COM(2019) 640 final.

[8] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 martie 2018, Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile, COM(2018) 097 final.

Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 decembrie 2019, Pactul verde european, COM(2019) 640 final.

[8] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 martie 2018, Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile, COM(2018) 097 final.

Or. en

Amendamentul 90
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 2

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(2) În contextul angajamentului Comisiei de a reduce sarcinile de raportare și de a spori competitivitatea, este necesar	(2) În contextul angajamentului Comisiei de a reduce sarcinile de raportare și de a spori competitivitatea, ***Comisia a***

să se aducă modificări specifice Directivelor 2006/43/CE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] și (UE) 2024/***1760*** ale Parlamentului European și ale Consiliului***6 pentru*** a ***atinge aceste obiective, menținând în același timp obiectivele de politică ale Pactului verde european[7] și ale Planului de acțiune privind finanțarea creșterii durabile[8]***.

afirmat că este necesar să se aducă modificări specifice Directivelor 2006/43/CE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] și (UE) 2024/***17606*** ale Parlamentului European și ale Consiliului***, fără*** a ***efectua o evaluare a impactului și limitând consultarea publică la un eveniment cu ușile închise destinat părților interesate***.

---

[3] Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare

[3] Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare

a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

7 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 decembrie 2019, Pactul verde european, COM(2019) 640 final.

8 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 martie 2018, Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile, COM(2018) 097 final.

a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

Or. fr

Amendamentul 91
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 2

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(2) În contextul angajamentului Comisiei de a reduce sarcinile de raportare și de a spori competitivitatea, este necesar să se aducă modificări specifice Directivelor 2006/43/CE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] și (UE) 2024/***1760*** ale Parlamentului European și ale Consiliului***[6]*** pentru a atinge aceste obiective***, menținând în același timp obiectivele de politică ale Pactului verde european[7] și ale Planului de acțiune privind finanțarea creșterii durabile[8]***.	(2) În contextul angajamentului Comisiei de a reduce sarcinile de raportare și de a spori competitivitatea, este necesar să se aducă modificări specifice Directivelor 2006/43/CE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] și (UE) 2024/***1760[6]*** ale Parlamentului European și ale Consiliului pentru a atinge aceste obiective.
[3] Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și	[3] Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și

al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 decembrie 2019, Pactul verde european, COM(2019) 640 final.

[8] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul

al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 11 decembrie 2019, Pactul verde european, COM(2019) 640 final.

[8] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul

Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 martie 2018, Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile, COM(2018) 097 final.	Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 8 martie 2018, Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile, COM(2018) 097 final.

Or. en

Amendamentul 92
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 3

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(3) În conformitate cu articolul 26a alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, statele membre se asigură ca auditorii statutari și firmele de audit respectă, când efectuează asigurarea raportării privind durabilitatea, standardele de asigurare limitată ce urmează să fie adoptate de Comisie. În conformitate cu articolul 26a alineatul (3) din directivă, aceste standarde trebuie adoptate de Comisie până la data de 1 octombrie 2026. Întreprinderile au manifestat preocupări cu privire la activitatea desfășurată de prestatorii de servicii de asigurare și au exprimat nevoia de flexibilitate în abordarea riscurilor specifice și a problemelor critice identificate în domeniile asigurării durabilității. Comisia ar trebui beneficieze de mai multă flexibilitate în adoptarea standardelor pentru a putea să țină seama de preocupările menționate. În orice caz, înainte de a adopta standardele printr-un act delegat, Comisia va emite până în 2026 orientări specifice în domeniul asigurărilor, prin care va clarifica procedurile necesare pe care prestatorii de servicii de asigurare trebuie să le parcurgă în cadrul misiunii lor de asigurare limitată.	***eliminat***

Or. en

Amendamentul 93
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 3

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(3) În conformitate cu articolul 26a alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, statele membre se asigură ca auditorii statutari și firmele de audit respectă, când efectuează asigurarea raportării privind durabilitatea, standardele de asigurare limitată ce urmează să fie adoptate de Comisie***. În conformitate cu articolul 26a alineatul (3) din directivă, aceste standarde trebuie adoptate de Comisie*** până la ***data de*** 1 octombrie 2026. Întreprinderile au manifestat preocupări cu privire la activitatea desfășurată de prestatorii de servicii de asigurare și au exprimat nevoia de flexibilitate în abordarea riscurilor specifice și a problemelor critice identificate în domeniile asigurării durabilității. Comisia ar trebui beneficieze de mai multă flexibilitate în adoptarea standardelor pentru a putea să țină seama de preocupările menționate. ***În orice caz***, ***înainte de a adopta standardele printr-un act delegat***, Comisia va emite ***până în 2026 orientări specifice în domeniul asigurărilor***, ***prin*** care ***va clarifica procedurile necesare pe care prestatorii de servicii de asigurare trebuie să le parcurgă în cadrul misiunii lor*** de ***asigurare limitată***.	(3) În conformitate cu articolul 26a alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, statele membre se asigură ca auditorii statutari și firmele de audit respectă, când efectuează asigurarea raportării privind durabilitatea, standardele de asigurare limitată ce urmează să fie adoptate de Comisie până la 1 octombrie 2026. Întreprinderile au manifestat preocupări cu privire la activitatea desfășurată de prestatorii de servicii de asigurare și au exprimat nevoia de flexibilitate în abordarea riscurilor specifice și a problemelor critice identificate în domeniile asigurării durabilității. Comisia ar trebui beneficieze de mai multă flexibilitate în adoptarea standardelor pentru a putea să țină seama de preocupările menționate. ***Din acest motiv***, ***în locul standardelor***, Comisia va emite ***instrucțiuni fără caracter obligatoriu***, care ***indică esența raportării, oferindu-le în același timp statelor membre și entităților o marjă*** de ***manevră adecvată***.

Or. en

Amendamentul 94
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken,

Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 3

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(3) În conformitate cu articolul 26a alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, statele membre se asigură ca auditorii statutari și firmele de audit respectă, când efectuează asigurarea raportării privind durabilitatea, standardele de asigurare limitată ce urmează să fie adoptate de Comisie. În conformitate cu articolul 26a alineatul (3) din directivă, aceste standarde trebuie adoptate de Comisie până la data de 1 octombrie 2026. Întreprinderile au manifestat preocupări cu privire la activitatea desfășurată de prestatorii de servicii de asigurare și au exprimat nevoia de flexibilitate în abordarea riscurilor specifice și a problemelor critice identificate în domeniile asigurării durabilității. ***Comisia ar trebui beneficieze de mai multă flexibilitate în adoptarea standardelor pentru a putea să țină seama de preocupările menționate. În orice caz, înainte*** de ***a adopta standardele printr-un act delegat, Comisia va emite până în 2026 orientări specifice în domeniul asigurărilor***, prin ***care va clarifica procedurile necesare pe care prestatorii*** de ***servicii de asigurare trebuie*** să ***le parcurgă în cadrul misiunii lor de asigurare limitată***.	(3) În conformitate cu articolul 26a alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, statele membre se asigură ca auditorii statutari și firmele de audit respectă, când efectuează asigurarea raportării privind durabilitatea, standardele de asigurare limitată ce urmează să fie adoptate de Comisie. În conformitate cu articolul 26a alineatul (3) din directivă, aceste standarde trebuie adoptate de Comisie până la data de 1 octombrie 2026. Întreprinderile au manifestat preocupări cu privire la activitatea desfășurată de prestatorii de servicii de asigurare și au exprimat nevoia de flexibilitate în abordarea riscurilor specifice și a problemelor critice identificate în domeniile asigurării durabilității. ***Lipsa unor standarde*** de ***asigurare armonizate contribuie la problemele cu care se confruntă întreprinderile și***, prin ***urmare, este extrem*** de ***urgent ca Comisia*** să ***adopte un act delegat corespunzător***.

Or. en

Amendamentul 95
Axel Voss, Radan Kanev

Propunere de directivă
Considerentul 3

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(3) În conformitate cu articolul 26a alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, statele membre se asigură ca auditorii statutari și firmele de audit respectă, când efectuează asigurarea raportării privind durabilitatea, standardele de asigurare limitată ce urmează să fie adoptate de Comisie. În conformitate cu articolul 26a alineatul (3) din directivă, aceste standarde trebuie adoptate de Comisie până la data de 1 octombrie 2026. Întreprinderile au manifestat preocupări cu privire la activitatea desfășurată de prestatorii de servicii de asigurare și au exprimat nevoia de flexibilitate în abordarea riscurilor specifice și a problemelor critice identificate în domeniile asigurării durabilității. Comisia ar trebui ***beneficieze de mai multă flexibilitate în adoptarea standardelor pentru a putea*** să țină seama de preocupările menționate***. În orice caz, înainte de a adopta standardele printr-un act delegat, Comisia va emite până în 2026 orientări specifice în domeniul asigurărilor, prin care va clarifica procedurile necesare pe care prestatorii de servicii de asigurare trebuie*** să ***le parcurgă în cadrul misiunii lor de asigurare limitată***.	(3) În conformitate cu articolul 26a alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, statele membre se asigură ca auditorii statutari și firmele de audit respectă, când efectuează asigurarea raportării privind durabilitatea, standardele de asigurare limitată ce urmează să fie adoptate de Comisie. În conformitate cu articolul 26a alineatul (3) din directivă, aceste standarde trebuie adoptate de Comisie până la data de 1 octombrie 2026. Întreprinderile au manifestat preocupări cu privire la activitatea desfășurată de prestatorii de servicii de asigurare și au exprimat nevoia de flexibilitate în abordarea riscurilor specifice și a problemelor critice identificate în domeniile asigurării durabilității. Comisia ar trebui să țină seama de preocupările menționate ***și*** să ***adopte actele delegate conform calendarului prevăzut***.

Or. en

Justificare

Întreprinderile au nevoie de securitate juridică. O flexibilitate în abordarea anumitor riscuri nu înseamnă flexibilitate în ceea ce privește momentul adoptării actelor delegate.

Amendamentul 96
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 3

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(3) În conformitate cu articolul 26a alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, statele membre se asigură ca auditorii statutari și firmele de audit respectă, când efectuează asigurarea raportării privind durabilitatea, standardele de asigurare limitată ce urmează să fie adoptate de Comisie. În conformitate cu articolul 26a alineatul (3) din directivă, aceste standarde trebuie adoptate de Comisie până la data de 1 octombrie 2026. Întreprinderile au manifestat preocupări cu privire la activitatea desfășurată de prestatorii de servicii de asigurare și au exprimat nevoia de flexibilitate în abordarea riscurilor specifice și a problemelor critice identificate în domeniile asigurării durabilității. Comisia ar trebui beneficieze de mai multă flexibilitate în adoptarea standardelor pentru a putea să țină seama de preocupările menționate. În orice caz, înainte de a adopta standardele printr-un act delegat, Comisia va emite până în 2026 orientări ***specifice în domeniul asigurărilor***, prin care va clarifica procedurile necesare pe care prestatorii de servicii de asigurare trebuie să le parcurgă în cadrul misiunii lor de asigurare limitată.	(3) În conformitate cu articolul 26a alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, statele membre se asigură ca auditorii statutari și firmele de audit respectă, când efectuează asigurarea raportării privind durabilitatea, standardele de asigurare limitată ce urmează să fie adoptate de Comisie. În conformitate cu articolul 26a alineatul (3) din directivă, aceste standarde trebuie adoptate de Comisie până la data de 1 octombrie 2026. Întreprinderile au manifestat preocupări cu privire la activitatea desfășurată de prestatorii de servicii de asigurare și au exprimat nevoia de flexibilitate în abordarea riscurilor specifice și a problemelor critice identificate în domeniile asigurării durabilității. Comisia ar trebui beneficieze de mai multă flexibilitate în adoptarea standardelor pentru a putea să țină seama de preocupările menționate. În orice caz, înainte de a adopta standardele printr-un act delegat, Comisia va emite până în 2026 orientări ***pentru misiunea de asigurare limitată***, prin care va clarifica procedurile necesare pe care prestatorii de servicii de asigurare trebuie să le parcurgă în cadrul misiunii lor de asigurare limitată.

Or. en

Justificare

Societățile au indicat absența unor orientări privind asigurarea limitată ca motiv pentru costurile ridicate de respectare a obligațiilor CSRD, din cauza diferențelor de interpretare. Orientările vor putea oferi mai multe indicații și mai multă stabilitate în procesul de audit.

Amendamentul 97
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 4

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(4) Articolul 26a alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/43/CE împuternicește Comisia să adopte standarde de asigurare rezonabilă până la 1 octombrie 2028, în urma unei evaluări a fezabilității. Pentru a evita o creștere a costurilor de asigurare pentru întreprinderi, ar trebui ***eliminată cerința*** de ***a adopta*** astfel de standarde pentru asigurarea rezonabilă.	(4) Articolul 26a alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/43/CE împuternicește Comisia să adopte standarde de asigurare rezonabilă până la 1 octombrie 2028, în urma unei evaluări a fezabilității. Pentru a evita o creștere a costurilor de asigurare pentru întreprinderi, ***Comisia*** ar trebui ***să dispună*** de ***o marjă de manevră mai largă la stabilirea momentului în care trebuie adoptate*** astfel de standarde pentru asigurarea rezonabilă. ***Pentru a limita atât costurile, cât și excesul de conformitate, ar trebui să se clarifice faptul că nu ar trebui să se solicite o asigurare rezonabilă unei întreprinderi cu un număr mediu de angajați mai mic de 500 de persoane în cursul exercițiului financiar.***

Or. en

Amendamentul 98
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 4

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(4) Articolul 26a alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/43/CE împuternicește Comisia să adopte standarde de asigurare rezonabilă până la 1 octombrie 2028, în urma unei evaluări a fezabilității. Pentru a evita o creștere a costurilor de asigurare pentru întreprinderi***, ar trebui eliminată cerința*** de ***a adopta astfel*** de standarde pentru asigurarea rezonabilă.	(4) Articolul 26a alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2006/43/CE împuternicește Comisia să adopte standarde de asigurare rezonabilă până la 1 octombrie 2028, în urma unei evaluări a fezabilității. Pentru a evita o creștere a costurilor de asigurare pentru întreprinderi ***și pentru a se ține seama*** de ***învățămintele extrase în primii ani*** de ***raportare, termenul pentru adoptarea acestor*** standarde pentru asigurarea rezonabilă ***ar trebui prelungit cel puțin până la 1***

octombrie 2030.

Or. en

Justificare

Menținem un nivel rezonabil de asigurare al auditului, deoarece nu ar trebui să creăm o discrepanță între auditul financiar și cel fără caracter financiar. Aceasta nu înseamnă că nu suntem de acord cu relaxarea auditului (prin orientări privind asigurarea limitată și prin amânarea intrării în vigoare a asigurării rezonabile), dar, pe termen lung, considerăm că Comisia Europeană ar trebui să adopte standarde de asigurare rezonabilă și să determine momentul în care acestea ar trebui aplicate.

Amendamentul 99
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 4 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(4a) Doar standardele de asigurare nu vor asigura o aplicare uniformă. Pentru a crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care intră sub incidența obligațiilor de raportare privind durabilitatea, este important să se garanteze tratamentul egal al întreprinderilor, indiferent de statul membru în care are loc procesul sau în care este angajat auditorul sau firma de audit. Prin urmare, Comisia ar trebui să pună la dispoziția auditorilor și a firmelor de audit orientări, pentru a se evita depășirea de către cerințele de conformitate a dispozițiilor prevăzute în prezentul act legislativ și în actele delegate corespunzătoare. În plus, Comisia ar trebui să ofere orientări întreprinderilor care intră sub incidența obligațiilor de raportare privind durabilitatea, pentru a le facilita procesul de audit.

Or. en

Amendamentul 100
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 4 b (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(4b) Articolul 34 din Directiva 2013/34/UE stabilește anumite cerințe pentru asigurarea raportării privind durabilitatea. Pentru a reduce costul asigurării, sunt necesare măsuri suplimentare pentru a stimula dezvoltarea unei piețe mai competitive a asigurărilor pentru raportarea privind durabilitatea. Ar trebui să devină obligatorie în toate statele membre posibilitatea de a le permite prestatorilor independenți de servicii de asigurare să efectueze asigurări ale raportării privind durabilitatea. Entitatea utilizată pentru a realiza asigurarea raportării și a prezentării informațiilor privind durabilitatea de către întreprindere nu trebuie utilizată pentru efectuarea altor audituri statutare la aceeași întreprindere. În cazul în care o întreprindere recurge la mai multe firme de audit, cel puțin una dintre entitățile desemnate nu trebuie să dețină o cotă de piață totală în Uniune mai mare de 10 %. În cele din urmă, raportul de asigurare menționat la articolul 34 alineatul (6) din Directiva 2013/34/UE ar trebui să includă taxele suportate pentru efectuarea asigurării, pentru a se garanta o mai mare transparență pe piața asigurărilor pentru raportarea privind durabilitatea.

Or. en

Amendamentul 101
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 5

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă la întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar. Având în vedere că, pentru ca o întreprindere să fie mare, aceasta trebuie să depășească limitele stabilite prin două din cele trei criterii prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE, înseamnă că, pentru a face obiectul cerințelor de raportare, întreprinderile trebuie să aibă o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar și fie o cifră de afaceri netă de peste 50 de milioane EUR, fie un bilanț total de peste 25 de milioane EUR.	***eliminat***

Or. fr

Justificare

Eliminarea unilaterală a aproximativ 80 % dintre întreprinderile aflate în prezent sub incidența CSRD reprezintă o măsură neîntemeiată. Aceasta penalizează pionierii care au implementat deja măsuri extinse de durabilitate și amenință un număr mare de locuri de muncă noi și de întreprinderi mici create în jurul raportării privind durabilitatea. Chiar și avizul BCE privind propunerea omnibus susține că întreprinderile mijlocii și mari cu peste

500 de angajați ar trebui să rămână sub incidența CSRD.

Amendamentul 102
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 5

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă la întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar. Având în vedere că, pentru ca o întreprindere să fie mare, aceasta trebuie să depășească limitele stabilite prin două din cele trei criterii prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE, înseamnă că, pentru a face obiectul cerințelor de raportare, întreprinderile trebuie să aibă o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar și fie o cifră de afaceri netă de peste 50 de milioane EUR, fie un bilanț total de peste 25 de milioane EUR.	***eliminat***

Or. en

Amendamentul 103
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Considerentul 5

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă la întreprinderile mari cu o medie de peste ***1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar. Având în vedere că, pentru ca o întreprindere să fie mare, aceasta trebuie să depășească limitele stabilite prin două din cele trei criterii prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE, înseamnă că, pentru a face obiectul cerințelor de raportare, întreprinderile trebuie să aibă o medie de peste 1*** 000 de angajați în cursul exercițiului financiar și fie o cifră de afaceri netă de peste ***50 de milioane*** EUR, fie un bilanț total de peste ***25 de milioane*** EUR.	(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă la întreprinderile mari cu o medie de peste ***10 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar și fie o cifră de afaceri netă de peste ***1 500 000 000*** EUR, fie un bilanț total de peste ***1 000 000 000*** EUR.

Or. en

Amendamentul 104
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 5

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare	(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare

sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă la întreprinderile mari cu o medie de peste ***1*** 000 de angajați în cursul exercițiului financiar. ***Având în vedere că, pentru ca o întreprindere să fie mare, aceasta trebuie să depășească limitele stabilite prin două din cele trei criterii prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE, înseamnă că, pentru a face*** obiectul cerințelor de raportare***, întreprinderile*** trebuie să aibă o medie de peste ***1*** 000 de angajați în cursul exercițiului financiar și fie o cifră de afaceri netă de peste ***50 de milioane*** EUR, fie un bilanț total de peste ***25*** de milioane EUR.	sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă la întreprinderile mari cu o medie de peste ***10 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar. ***Întreprinderile care fac*** obiectul cerințelor de raportare trebuie să aibă o medie de peste ***10 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar și fie o cifră de afaceri netă de peste ***2 miliarde*** EUR, fie un bilanț total de peste ***500*** de milioane EUR.

Or. en

Amendamentul 105
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 5

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația	(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația

de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă ***la*** întreprinderile mari cu o medie ***de peste 1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar***. Având în vedere că, pentru ca o întreprindere să fie mare, aceasta trebuie să depășească limitele stabilite prin două din cele trei criterii prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE, înseamnă că, pentru a face obiectul cerințelor de raportare, întreprinderile trebuie*** să aibă ***o medie*** de ***peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar și fie*** o ***cifră de afaceri netă*** de ***peste 50 de milioane EUR, fie un bilanț total de peste 25 de milioane EUR***.

de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă***.*** Întreprinderile mari cu o medie ***mai mică de 500*** de angajați în cursul exercițiului financiar ***ar trebui*** să aibă ***posibilitatea*** de ***a a-și limita raportarea privind durabilitatea la*** o ***serie*** de ***cerințe simplificate***.

Or. en

Amendamentul 106
Henrik Dahl

Propunere de directivă
Considerentul 5

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă la întreprinderile ***mari*** cu o medie de peste ***1*** 000 de angajați ***în cursul exercițiului financiar. Având în vedere că, pentru ca*** o ***întreprindere să fie mare, aceasta trebuie să depășească limitele stabilite prin două din cele trei criterii prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din***	(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă la întreprinderile cu o medie de peste ***3 000*** de angajați ***și*** o ***cifră de afaceri netă de peste 450 000 000 EUR în cursul exercițiului financiar timp*** de ***doi ani consecutivi. Întreprinderile-mamă*** de ***cel mai înalt rang, care sunt holdinguri financiare*** și ***care nu sunt implicate în***

Directiva 2013/34/UE, înseamnă că, pentru a face obiectul cerințelor de ***raportare, întreprinderile trebuie să aibă o medie*** de ***peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar*** și ***fie o cifră de afaceri netă*** de ***peste 50 de milioane EUR, fie un bilanț total*** de ***peste 25*** de ***milioane EUR***.

activități de ***conducere, ar trebui să poată fi scutite*** de ***respectarea obligațiilor*** de ***raportare***.

Or. en

Amendamentul 107
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 5

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă la întreprinderile ***mari*** cu o medie de peste ***1*** 000 de angajați ***în cursul exercițiului financiar. Având în vedere că, pentru ca o întreprindere să fie mare***, ***aceasta trebuie să depășească limitele stabilite prin două din cele trei criterii prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE, înseamnă că, pentru a face obiectul cerințelor*** de ***raportare, întreprinderile trebuie*** să ***aibă o medie*** de ***peste 1 000*** de ***angajați în cursul exercițiului financiar și*** fie ***o cifră de***	(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redusă la întreprinderile cu o medie de peste ***5 000*** de angajați ***și o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 1***,***5 miliarde EUR în cursul exercițiului financiar. Întreprinderile-mamă de cel mai înalt rang, care sunt holdinguri financiare și care nu sunt implicate în activități*** de ***conducere, ar trebui*** să ***poată fi scutite*** de ***respectarea obligațiilor*** de ***raportare, cu condiția să*** fie ***desemnată să îndeplinească aceste obligații o filială***

afaceri netă de peste 50 de milioane EUR, fie un bilanț total de peste 25 de milioane EUR.

operațională a acestor întreprinderi.

Or. en

Amendamentul 108
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 5

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual ***ar trebui redusă la*** întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar. Având în vedere că, pentru ca o întreprindere să fie mare, aceasta trebuie să depășească limitele stabilite prin două din cele trei criterii prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE, înseamnă că, pentru a face obiectul cerințelor de raportare, întreprinderile trebuie să aibă o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar și fie o cifră de afaceri netă de peste 50 de milioane EUR, fie un bilanț total de peste 25 de milioane EUR.	(5) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor mari și întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, cu excepția microîntreprinderilor, să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel individual. Pentru a reduce sarcina de raportare impusă întreprinderilor, ***ar trebui redusă*** obligația de a elabora și de a publica o declarație privind durabilitatea la nivel individual***.*** Întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar ***ar trebui să raporteze în conformitate cu standardele de raportare privind durabilitatea. Se introduce o categorie intermediară pentru întreprinderile mari care au, în cursul exercițiului financiar, un număr mediu de angajați mai mare de 500, dar mai mic de 1 000 (denumite în continuare „întreprinderi mari de categorie mijlocie”). Aceste întreprinderi mari de categorie mijlocie ar trebui să raporteze în conformitate cu niște standarde simplificate de raportare privind durabilitatea, care urmează să fie elaborate și adoptate de Comisie sub forma unor standarde secundare în cadrul ESRS existente, prin intermediul adoptării unui act delegat în termen de cel mult 12 luni de la intrarea în vigoare a***

prezentei directive. Având în vedere că, pentru ca o întreprindere să fie mare, aceasta trebuie să depășească limitele stabilite prin două din cele trei criterii prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE, înseamnă că, pentru a face obiectul cerințelor de raportare, întreprinderile trebuie să aibă o medie de peste 1 000 ***sau, respectiv, 500*** de angajați în cursul exercițiului financiar și fie o cifră de afaceri netă de peste 50 de milioane EUR, fie un bilanț total de peste 25 de milioane EUR. ***Standardele simplificate de raportare privind durabilitatea pentru întreprinderile mari de categorie mijlocie ar trebui să fie proporționale și să corespundă capacităților și caracteristicilor acestor întreprinderi, amplorii și complexității activităților lor, riscurilor și oportunităților de mediu, sociale și de guvernanță conexe, asigurând în același timp alinierea la cerințele de raportare de care au nevoie investitorii, băncile, asigurătorii și actorii financiari.***

Or. en

Justificare

O abordare pe trei niveluri, cu cerințe foarte scăzute pentru întreprinderile cu un număr cuprins între 500 și 1 000 de angajați, ar fi benefică pentru economia europeană, deoarece s-ar alinia la domeniul de aplicare anterior al Directivei privind prezentarea de informații nefinanciare, ar include întreprinderile care își pregătesc deja raportul privind durabilitatea în temeiul CSRD, ar contribui la armonizarea cerințelor cu alte reglementări financiare și ar asigura, pentru întreprinderile cu o creștere puternică, o introducere treptată a cerințelor de raportare, înainte ca acestea să depășească limita de 1000 de angajați.

Amendamentul 109
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 6

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(6) Trebuie găsit un echilibru între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă. Raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[9], pe care trebuie să o realizeze întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar este indispensabilă pentru înțelegerea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic. Având în vedere echilibrul care trebuie găsit între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă, întreprinderile mari care, în cadrul noului domeniu de aplicare al raportării privind durabilitatea, au o cifră de afaceri netă care nu depășește 450 000 000 EUR în cursul exercițiului financiar ar trebui să poată prezenta informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 într-un mod mai flexibil. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească norme de completare a regimului de raportare pentru întreprinderile respective. În special, ar trebui clarificată împuternicirea Comisiei de a preciza regimul de raportare pentru activitățile care sunt doar parțial aliniate la taxonomie.	***eliminat***

9 Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI: ***http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).***

Or. en

Amendamentul 110
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 6

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(6) ***Trebuie găsit un echilibru între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă. Raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[9], pe care trebuie să o realizeze întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați*** în ***cursul exercițiului financiar este indispensabilă pentru înțelegerea tranziției către*** o ***economie neutră*** din ***punct de vedere climatic. Având în vedere echilibrul care trebuie găsit între obiectivul de*** a ***genera date*** și ***cel de a reduce sarcina administrativă***, întreprinderile ***mari*** care, în cadrul noului domeniu de aplicare al raportării privind durabilitatea, au o cifră de afaceri netă care nu depășește ***450 000 000*** EUR în cursul exercițiului financiar ar trebui să poată prezenta informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 într-un mod mai flexibil. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească norme de completare a regimului de raportare pentru întreprinderile respective. ***În special***, ar trebui ***clarificată împuternicirea Comisiei de a preciza regimul de raportare pentru activitățile care sunt doar parțial aliniate la taxonomie***.	(6) ***Având*** în ***vedere că se impune*** o ***dereglementare*** din ***cauza situației economice*** a ***Uniunii Europene*** și ***din cauza condițiilor geopolitice***, întreprinderile care, în cadrul noului domeniu de aplicare al raportării privind durabilitatea, au o cifră de afaceri netă care nu depășește ***2 miliarde*** EUR în cursul exercițiului financiar ar trebui să poată prezenta informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 într-un mod mai flexibil. Comisia ***nu*** ar trebui să fie împuternicită să stabilească norme ***obligatorii*** de completare a regimului de raportare pentru întreprinderile respective. ***Fiind o sarcină administrativă suplimentară, obligațiile de raportare reduc competitivitatea și libertatea activității economice și, prin urmare***, ar trebui ***impuse numai în situații extraordinare, atât în funcție de bunul protejat, cât și de magnitudinea impactului creat de activitatea în cauză***.
[9] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI:	[9] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI:

http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj). http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Amendamentul 111
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Considerentul 6

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(6) Trebuie găsit un echilibru între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă. Raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[9], pe care trebuie să o realizeze întreprinderile mari cu o medie de peste ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar este indispensabilă pentru înțelegerea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic. Având în vedere ***echilibrul care trebuie găsit între*** obiectivul de a ***genera date și cel de a*** reduce sarcina administrativă, întreprinderile mari care, în cadrul noului domeniu de aplicare al raportării privind durabilitatea, au o cifră de afaceri netă care nu depășește ***450 000 000*** EUR în cursul exercițiului financiar ar trebui să poată prezenta informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 într-un mod mai flexibil. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească norme de completare a regimului de raportare pentru întreprinderile respective. În special, ar trebui clarificată împuternicirea Comisiei de a preciza regimul de raportare pentru activitățile care sunt doar parțial aliniate la taxonomie.	(6) Trebuie găsit un echilibru între obiectivul de a genera date ***relevante*** și cel de a reduce sarcina administrativă. Raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[9], pe care trebuie să o realizeze întreprinderile mari cu o medie de peste ***10 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar este indispensabilă pentru înțelegerea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic. Având în vedere obiectivul de a reduce sarcina administrativă, întreprinderile mari care, în cadrul noului domeniu de aplicare al raportării privind durabilitatea, au o cifră de afaceri netă care nu depășește ***1 500 000 000*** EUR în cursul exercițiului financiar ar trebui să poată prezenta informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 într-un mod mai flexibil. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească norme de completare a regimului de raportare pentru întreprinderile respective. În special, ar trebui clarificată împuternicirea Comisiei de a preciza regimul de raportare pentru activitățile care sunt doar parțial aliniate la taxonomie.
[9] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului	[9] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului

din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Amendamentul 112
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 6

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(6) Trebuie găsit un echilibru între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă. Raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[9], pe care trebuie să o realizeze întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar este indispensabilă pentru înțelegerea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic. Având în vedere echilibrul care trebuie găsit între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă, întreprinderile mari care, în cadrul noului domeniu de aplicare al raportării privind durabilitatea, au o cifră de afaceri netă care nu depășește ***450 000 000*** EUR în cursul exercițiului financiar ar trebui să poată prezenta informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 într-un mod mai flexibil. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească norme de completare a regimului de raportare pentru	(6) Trebuie găsit un echilibru între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă. Raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[9], pe care trebuie să o realizeze întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar este indispensabilă pentru înțelegerea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic. Având în vedere echilibrul care trebuie găsit între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă, întreprinderile mari care, în cadrul noului domeniu de aplicare al raportării privind durabilitatea, au ***cel mult 5 000 de angajați și*** o cifră de afaceri netă care nu depășește ***1,5 miliarde*** EUR în cursul exercițiului financiar ar trebui să poată prezenta informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 într-un mod mai flexibil. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească norme de completare a

întreprinderile respective. În special, ar trebui clarificată împuternicirea Comisiei de a preciza regimul de raportare pentru activitățile care sunt doar parțial aliniate la taxonomie.

[9] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

regimului de raportare pentru întreprinderile respective. În special, ar trebui clarificată împuternicirea Comisiei de a preciza regimul de raportare pentru activitățile care sunt doar parțial aliniate la taxonomie.

[9] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Amendamentul 113
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 6

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(6) Trebuie găsit un echilibru între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă. Raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[9], pe care trebuie să o realizeze întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar este indispensabilă pentru înțelegerea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic. Având în vedere echilibrul care trebuie găsit între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă, întreprinderile mari care, în cadrul noului domeniu de aplicare al raportării privind durabilitatea, ***au o cifră de afaceri netă care nu depășește 450 000 000 EUR în cursul exercițiului***	(6) Trebuie găsit un echilibru între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă. Raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[9], pe care trebuie să o realizeze întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar este indispensabilă pentru înțelegerea tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic. Având în vedere echilibrul care trebuie găsit între obiectivul de a genera date și cel de a reduce sarcina administrativă, întreprinderile mari care, în cadrul noului domeniu de aplicare al raportării privind durabilitatea, ar trebui să poată prezenta informațiile ***privind cheltuielile lor de funcționare,*** menționate

financiar ar trebui să poată prezenta informațiile menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 într-un mod mai flexibil. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească norme de completare a regimului de raportare pentru întreprinderile respective. În special, ar trebui clarificată împuternicirea Comisiei de a preciza regimul de raportare pentru activitățile care sunt doar parțial aliniate la taxonomie.	la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852**,** într-un mod mai flexibil. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească norme de completare a regimului de raportare pentru întreprinderile respective. În special, ar trebui clarificată împuternicirea Comisiei de a preciza regimul de raportare pentru activitățile care sunt doar parțial aliniate la taxonomie.
[9] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).	[9] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Justificare

Taxonomia este un instrument util pentru investitori – deși nu constituie instrumente perfecte, actele delegate vor modifica detaliile tehnice și vor simplifica cerințele pentru întreprinderi. Crearea unei taxonomii voluntare în domeniul de aplicare al CSRD ar fi contraproductivă. Cu toate acestea, am putea reduce cu o treime sarcina impusă întreprinderilor prin eliminarea necesității de a divulga informații privind cheltuielile lor de funcționare, care sunt considerate de către investitori ca fiind cel mai puțin importante.

Amendamentul 114
Billy Kelleher, Morten Løkkegaard

Propunere de directivă
Considerentul 6 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(6a) Pentru a reduce sarcina de raportare disproporționată impusă întreprinderilor care depun deja eforturi substanțiale pentru a-și reduce la minimum impactul asupra mediului și a climei, ar trebui să se stabilească un

principiu general, potrivit căruia informațiile trebuie raportate o singură dată. Întreprinderile care pot demonstra că realizează performanțe de mediu deosebite, în conformitate cu Directiva (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 februarie 2024 de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și printr-o mai bună informare, și ale căror performanțe au fost verificate în mod independent de către un terț nu ar trebui să facă obiectul unor cerințe suplimentare de raportare cu privire la aceleași aspecte. Același lucru ar trebui să fie valabil și în cazul întreprinderilor/organizațiilor care au realizat alte forme de verificare de către o parte terță, care vizează toate activitățile sau produsele lor sau anumite părți ale acestora, după caz.

Or. en

Amendamentul 115
Mario Mantovani

Propunere de directivă
Considerentul 6 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(6a) În absența unor măsuri legislative vizând și legislația europeană privind supravegherea bancară și, în special, Directiva privind cerințele de capital (CRD) și Regulamentul privind cerințele de capital (CRR), sarcina administrativă pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) pe care propunerea Omnibus urmărește să o simplifice ar rămâne în mare măsură neschimbată. Cu toate acestea, astfel de întreprinderi ar continua să aibă obligația de a furniza informații MSG/ESRS sistemului de

	creditare pentru a îndeplini obligațiile impuse sectorului financiar de cadrul de supraveghere.

Or. it

Justificare

Sistemul are nevoie de raționalitate și, dacă alegem să simplificăm și să uniformizăm standardele, trebuie să extindem această simplificare la alte acte legislative care necesită rapoarte privind durabilitatea.

Amendamentul 116
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 7

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(7) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE precizează că instituțiile de credit și întreprinderile de asigurare care sunt întreprinderi mari sau întreprinderi mici și mijlocii – cu excepția microîntreprinderilor – ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea prevăzute în directiva respectivă, indiferent de forma lor juridică. Domeniul de aplicare al raportării privind durabilitatea la nivel individual ar trebui să fie redus la întreprinderile mari cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar; această reducere a domeniului de aplicare ar trebui să se aplice și instituțiilor de credit și întreprinderilor de asigurare.	***eliminat***

Or. fr

Justificare

Raportarea bine calibrată este esențială pentru ca participanții la piață să poată înțelege și

evalua riscurile financiare legate de durabilitate. Absența acestor informații ar putea genera riscuri sistemice care afectează stabilitatea financiară. Prin urmare, întreprinderile de asigurare de dimensiuni medii și mari ar trebui să rămână în domeniul de aplicare al CSRD, așa cum s-a convenit în cadrul recentei revizuiri a Directivei Solvabilitate II, pentru a-și reduce expunerea la riscurile sistemice legate de factorii de durabilitate.

Amendamentul 117
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 7

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(7) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE precizează că instituțiile de credit și întreprinderile de asigurare care sunt întreprinderi mari sau întreprinderi mici și mijlocii – cu excepția microîntreprinderilor – ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea prevăzute în directiva respectivă, indiferent de forma lor juridică. Domeniul de aplicare al raportării privind durabilitatea la nivel individual ar trebui să fie redus la întreprinderile ***mari*** cu o medie de peste ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar; această reducere a domeniului de aplicare ar trebui să se aplice și instituțiilor de credit și întreprinderilor de asigurare.	(7) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE precizează că instituțiile de credit și întreprinderile de asigurare care sunt întreprinderi mari sau întreprinderi mici și mijlocii – cu excepția microîntreprinderilor – ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea prevăzute în directiva respectivă, indiferent de forma lor juridică. Domeniul de aplicare al raportării privind durabilitatea la nivel individual ar trebui să fie redus la întreprinderile cu o medie de peste ***10 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar ***și cu o cifră de afaceri netă de peste 2 miliarde EUR sau cu un bilanț total de peste 500 de milioane EUR***; această reducere a domeniului de aplicare ar trebui să se aplice și instituțiilor de credit și întreprinderilor de asigurare.

Or. en

Amendamentul 118
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 7

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(7) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE precizează că instituțiile de credit și întreprinderile de asigurare care sunt întreprinderi mari sau întreprinderi mici și mijlocii – cu excepția microîntreprinderilor – ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea prevăzute în directiva respectivă, indiferent de forma lor juridică. Domeniul de aplicare al raportării privind durabilitatea la nivel individual ar trebui să fie redus la întreprinderile ***mari*** cu o medie de peste ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar; această reducere a domeniului de aplicare ar trebui să se aplice și instituțiilor de credit și întreprinderilor de asigurare.	(7) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE precizează că instituțiile de credit și întreprinderile de asigurare care sunt întreprinderi mari sau întreprinderi mici și mijlocii – cu excepția microîntreprinderilor – ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea prevăzute în directiva respectivă, indiferent de forma lor juridică. Domeniul de aplicare al raportării privind durabilitatea la nivel individual ar trebui să fie redus la întreprinderile cu o medie de peste ***5 000*** de angajați ***și cu o cifră de afaceri netă de peste 1,5 miliarde EUR*** în cursul exercițiului financiar; această reducere a domeniului de aplicare ar trebui să se aplice și instituțiilor de credit și întreprinderilor de asigurare. ***În plus, pentru a asigura condiții de concurență echitabile, pragurile aplicabile nu ar trebui să difere în funcție de faptul dacă întreprinderile sunt stabilite în Uniune sau în afara acesteia.***

Or. en

Amendamentul 119
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Considerentul 7

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(7) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE precizează că instituțiile de credit și întreprinderile de asigurare care sunt întreprinderi mari sau întreprinderi mici și mijlocii – cu excepția microîntreprinderilor – ale căror valori	(7) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE precizează că instituțiile de credit și întreprinderile de asigurare care sunt întreprinderi mari sau întreprinderi mici și mijlocii – cu excepția microîntreprinderilor – ale căror valori

mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea prevăzute în directiva respectivă, indiferent de forma lor juridică. Domeniul de aplicare al raportării privind durabilitatea la nivel individual ar trebui să fie redus la întreprinderile mari cu o medie de peste ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar; această reducere a domeniului de aplicare ar trebui să se aplice și instituțiilor de credit și întreprinderilor de asigurare.	mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea prevăzute în directiva respectivă, indiferent de forma lor juridică. Domeniul de aplicare al raportării privind durabilitatea la nivel individual ar trebui să fie redus la întreprinderile mari cu o medie de peste ***10 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar; această reducere a domeniului de aplicare ar trebui să se aplice și instituțiilor de credit și întreprinderilor de asigurare.

Or. en

Amendamentul 120
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 7

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(7) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE precizează că instituțiile de credit și întreprinderile de asigurare care sunt întreprinderi mari sau întreprinderi mici și mijlocii – cu excepția microîntreprinderilor – ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea prevăzute în directiva respectivă, indiferent de forma lor juridică. Domeniul de aplicare al raportării privind durabilitatea la nivel individual ar trebui să fie redus la întreprinderile mari ***cu o medie de peste 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar***; această reducere a domeniului de aplicare ar trebui să se aplice și instituțiilor de credit și întreprinderilor de asigurare.	(7) Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE precizează că instituțiile de credit și întreprinderile de asigurare care sunt întreprinderi mari sau întreprinderi mici și mijlocii – cu excepția microîntreprinderilor – ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea prevăzute în directiva respectivă, indiferent de forma lor juridică. Domeniul de aplicare al raportării privind durabilitatea la nivel individual ar trebui să fie redus la întreprinderile mari; această reducere a domeniului de aplicare ar trebui să se aplice și instituțiilor de credit și întreprinderilor de asigurare.

Or. en

Amendamentul 121
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 8

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(8) Fondul european de stabilitate financiară (FESF) instituit prin Acordul-cadru privind FESF face obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, deși este exceptat de la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului[10] în temeiul articolului 8 din directiva respectivă. Deși este o întreprindere mare constituită sub o formă juridică enumerată în anexa I la Directiva 2013/34/UE, FESF are un mandat – și anume de a proteja stabilitatea financiară în Uniune prin acordarea de asistență financiară temporară statelor membre a căror monedă este euro – care este în mare măsură similar cu cel al Mecanismului european de stabilitate (MES), care nu face obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea. Pentru ca FESF să beneficieze de același tratament ca MES în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea și pentru a asigura coerența cu regimul de exceptare prevăzut în Directiva 2004/109/CE, acest fond ar trebui să fie exceptat de la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva 2013/34/UE.	***eliminat***

[10] Directiva 2004/109/CE a Parlamentului

European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 39, 31.12.2004, p. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj).

Or. en

Amendamentul 122
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(9) [...]	***eliminat***

Or. fr

Justificare

Potrivit avizului BCE privind pachetul omnibus, lipsa actuală de disponibilitate, calitate, granularitate, comparabilitate și transparență a datelor MSG reprezintă o provocare majoră. Simplificarea nu trebuie să limiteze colectarea de date necesare pentru gestionarea riscurilor sau să împiedice activitatea de supraveghere. În plus, standardul de raportare voluntară pentru IMM-uri a fost elaborat pentru întreprinderile cu mai puțin de 250 de angajați și nu a fost testat în cazul întreprinderilor mai mari. Raportul Draghi a recomandat utilizarea standardului pentru IMM-urile cotate la bursă, nu a standardului de raportare voluntară pentru IMM-uri.

Amendamentul 123
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(9) Articolul 19a alineatul (3) din	(9) Articolul 19a alineatul (3) din

Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se ***reducă*** sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la ***1*** 000 de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Cu toate acestea, ar trebui să se permită întreprinderii care raportează să colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său valoric orice informații suplimentare privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză.*** Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. ***Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor.*** În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă ***standarde de raportare*** voluntară privind durabilitatea ***aferente***

Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se ***elimine*** sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la ***10*** 000 de angajați ***și fie o cifră de afaceri netă de peste 2 miliarde EUR, fie un bilanț total de peste 500 de milioane EUR,*** în cursul exercițiului financiar***,*** alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă ***instrucțiuni pentru raportarea*** voluntară privind durabilitatea ***adresate*** întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Instrucțiunile*** respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară***, ar trebui să fie simple și ușor de înțeles și nu ar trebui să introducă sarcini sau costuri normative suplimentare***. ***Instrucțiunile*** ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.

întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Standardele*** respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. ***Standardele*** ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.

Or. en

Amendamentul 124
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen

Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său ***valoric*** care au, în medie, până la ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Cu toate acestea, ar trebui să se permită întreprinderii care raportează să colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său ***valoric*** orice	(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său ***de activități*** care au, în medie, până la ***10 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Cu toate acestea, ar trebui să se permită întreprinderii care raportează să colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său

informații suplimentare privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor ***valoric*** în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. ***Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.***	***de activități*** orice informații suplimentare privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor ***de activități*** în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor.

Or. en

Amendamentul 125
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul ***valoric*** care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Cu*** toate ***acestea***, ar trebui să ***se permită întreprinderii care raportează să colecteze de la astfel de întreprinderi din*** lanțul ***său valoric orice informații suplimentare privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul*** în ***cauză***. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor ***valoric*** în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor ***valoric*** care au până la ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie	(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. ***Pentru a se ajunge la o aliniere mai apropiată la criteriile folosite pentru definirea terminologiei utilizate în Directiva (UE) 2024/1760, noțiunea de „lanț valoric” ar trebui înlocuită cu aceea de „lanț de activități”.*** Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul ***de activități*** care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său ***de activități*** care au, în medie, până la ***5 000*** de angajați ***și o cifră de afaceri netă de până la 1,5 miliarde EUR*** în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Atunci când nu sunt disponibile*** toate ***informațiile necesare despre lanțul lor de activități sau când aceste informații sunt incomplete sau li se aplică limitări juridice***, ***întreprinderile*** ar trebui să ***aibă posibilitatea de a explica eforturile depuse pentru a obține informațiile necesare despre*** lanțul ***lor de activități, motivele pentru care nu s-au putut obține informațiile respective și planurile lor de a obține aceste informații*** în ***viitor***. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor ***de activități*** în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor.

împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.

Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor ***de activități*** care au până la ***5 000*** de angajați ***și o cifră de afaceri netă de până la 1,5 miliarde EUR*** în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară***. Standardele respective ar trebui și să contribuie efectiv la îndeplinirea de către întreprinderi a obligațiilor lor de raportare***. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.

Or. en

Amendamentul 126
Maravillas Abadía Jover, Adrián Vázquez Lázara

Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să	(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să

raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Cu toate acestea, ar trebui să se permită întreprinderii care raportează să colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său valoric orice informații suplimentare privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe

raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la ***3 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Cu toate acestea, ar trebui să se permită întreprinderii care raportează să colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său valoric orice informații suplimentare privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la ***3 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe

care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.

care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.

Or. en

Amendamentul 127
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(9) Articolul 19a ***alineatul (3)*** din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se ***reducă sarcina de raportare*** pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Prin urmare, întreprinderea care raportează,*** în ***scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat***, ***astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără*** a ***aduce atingere cerințelor Uniunii*** de a ***desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină*** de la ***întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia*** din lanțul ***său*** valoric ***care au, în medie, până la 1 000*** de ***angajați în cursul exercițiului financiar alte*** informații ***în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Cu toate acestea,*** ar trebui să ***se permită întreprinderii care raportează*** să ***colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său valoric orice informații suplimentare privind***	(9) Articolul 19a din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se ***ofere claritate*** pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***În special, ar trebui clarificat că articolul 19a nu constituie o cerință de a obține informații sistematic de la fiecare entitate din lanțul valoric al unei întreprinderi. Cererile*** de informații ar trebui să ***fie specifice și*** să ***ia în considerare dacă există un indiciu rezonabil al riscurilor legate de durabilitate sau dacă informațiile*** sunt ***necesare pentru a permite întreprinderii să raporteze exact și cuprinzător***. ***Atunci când este posibil, întreprinderea*** care raportează ar trebui să ***acorde prioritate surselor disponibile deja,*** să ***adopte o abordare bazată pe riscuri și să se asigure că orice solicitare*** de informații ***este proporțională cu cerințele*** de la ***articolul 19a***, ***precum și cu dimensiunea și capacitatea entității*** de ***la*** care ***se solicită informații. Întreprinderile care raportează nu*** ar trebui să ***emită chestionare generalizate*** și ***nespecifice*** în ***cazul în*** care

durabilitatea care sunt ***partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză***. ***Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective*** ar trebui să ***fie proporționale*** și ***relevante*** în ***raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe*** care ***acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze,*** de ***asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective***.

nu există indicii privind riscurile legate de ***durabilitate***.

Or. en

Amendamentul 128
Lukas Mandl

Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune	(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune

întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Prin urmare, întreprinderea*** care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, ***nu ar trebui*** să ***încerce să obțină*** de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Cu toate acestea***, ar trebui să se ***permită întreprinderii*** care ***raportează*** să ***colecteze*** de ***la astfel*** de ***întreprinderi*** din lanțul ***său*** valoric ***orice informații*** suplimentare ***privind durabilitatea care sunt partajate*** în mod obișnuit între întreprinderile din ***sectorul*** în ***cauză***. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor.

întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Ar trebui să se interzică întreprinderii*** care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, să ***solicite informații*** de la întreprinderile ***care raportează*** stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***În același timp***, ***întreprinderilor din lanțul lor valoric care au până la 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar*** ar trebui să ***li*** se ***acorde dreptul legal de a refuza să furnizeze informații*** care ***depășesc aceste limite. Pentru a asigura eficacitatea acestui drept și pentru a evita*** să ***se impună întreprinderilor mai mici sarcina*** de ***a evalua proactiv aplicabilitatea acestuia, întreprinderile raportoare care solicită informații dincolo de limitele stabilite ar trebui să aibă obligația*** de ***a informa întreprinderile*** din lanțul ***lor*** valoric ***– cu o medie de până la 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar – despre informațiile*** suplimentare ***solicitate și despre dreptul lor legal de a refuza să le furnizeze. Pentru a asigura proporționalitatea, domeniul de aplicare al acestui „plafon al lanțului valoric” este limitat în următoarele moduri: în primul rând, el nu interzice schimbul voluntar de informații, inclusiv de informații schimbate în mod obișnuit între întreprinderile dintr-un anumit sector. În al doilea rând, el nu afectează nicio obligație – contractuală sau decurgând***

Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.

din ***dreptul Uniunii sau din dreptul intern – de a furniza informații care intră în domeniul de aplicare al plafonului lanțului valoric. În al treilea rând, plafonul lanțului valoric se aplică exclusiv colectării de informații în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE. Aceasta nu afectează cerințele Uniunii de a efectua diligența necesară sau de a colecta informații*** în ***orice alt scop, cum ar fi gestionarea riscurilor întreprinderii care raportează***. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective. ***Întrucât microîntreprinderile sunt împovărate disproporționat de cerințele privind raportarea prin dimensiunea lor, informațiile despre lanțul valoric al unei întreprinderi nu ar trebui să includă obligatoriu informații privind***

microîntreprinderi. În consecință, statele membre ar trebui să se asigure că întreprinderile nu încearcă să obțină astfel de informații de la microîntreprinderile din lanțul lor valoric. Această interdicție se limitează la cererile formulate în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea în temeiul Directivei 2013/34/UE și nu afectează, printre altele, cerințele Uniunii de a desfășura procese de diligență necesară.

Or. en

Amendamentul 129
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Prin urmare, întreprinderea care raportează,*** în ***scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual*** sau ***consolidat, astfel cum se prevede*** în ***Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii*** de ***a desfășura un proces de diligență necesară,*** nu ***ar trebui*** să ***încerce să obțină de*** la ***întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au,*** în ***medie, până la 1 000 de angajați*** în ***cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la***	(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Întreprinderile stabilite*** în ***Uniune*** sau ***în afara acesteia care au,*** în ***medie, până la 500*** de ***angajați în cursul exercițiului financiar și care*** nu ***sunt obligate*** să ***raporteze cu privire*** la ***durabilitatea lor nu pot prezenta alte informații în afara celor precizate*** în ***standardele de raportare voluntară aferente*** în ***scopul raportării de către o întreprindere raportoare a informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE.*** Cu toate acestea, ar trebui să se permită întreprinderii care raportează să colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său valoric orice informații suplimentare

durabilitatea lor. Cu toate acestea, ar trebui să se permită întreprinderii care raportează să colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său valoric orice informații suplimentare privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând ***obligația*** întreprinderilor ***de a nu încerca să obțină de la întreprinderile*** din lanțul lor valoric care au până la ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.

privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând ***posibilitatea*** întreprinderilor din lanțul lor valoric care au până la ***500*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar ***de a refuza să furnizeze întreprinderilor care raportează*** alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective. ***Aceste restricții limitează informațiile pe care o întreprindere care raportează le poate solicita de la o întreprindere din lanțul său valoric, dar nu împiedică încheierea unui acord între cele două întreprinderi pe bază contractuală referitor la informațiile privind durabilitatea.***

Or. en

Justificare

După cum s-a menționat, creăm o abordare pe trei niveluri, cu un domeniu de aplicare mediu cuprins între 500 și 1 000 de angajați. De asemenea, inversăm abordarea privind plafonul lanțului valoric, astfel încât întreprinderile mari să nu fie nevoite să se preocupe de numărul

exact de angajați ai furnizorilor lor și să nu riște nimic prin solicitarea de informații. În schimb, întreprinderile cu mai puțin de 500 de angajați vor putea să dezvăluie doar ceea ce se prevede în standardele pentru utilizarea voluntară. De asemenea, precizăm că acest lucru nu împiedică schimbul de informații privind durabilitatea din alte motive decât CSRD, prin intermediul unor acorduri contractuale.

Amendamentul 130
Axel Voss, Radan Kanev

Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Cu toate acestea***, ar trebui să ***se permită întreprinderii care raportează*** să colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său valoric orice informații suplimentare privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste	(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***La evaluarea lanțului său valoric***, ***întreprinderea care raportează*** ar trebui să ***adopte o abordare bazată pe riscuri, acordând prioritate eforturilor de colectare a informațiilor privind efectele cu risc ridicat și aspectele legate de durabilitate asociate în mod obișnuit cu sectorul său, și ar trebui să i se permită*** să colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său valoric orice

limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.

informații suplimentare privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu ***mărimea,*** capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective. ***În standardele respective ar trebui să se facă o distincție între cele mai mici și cele mai mari categorii de întreprinderi din lanțul valoric.***

Or. en

Justificare

Pentru a alinia conceptul de lanț valoric al CSRD și lanțul de activități al CSDDD, informațiile privind lanțul valoric ar trebui să urmeze o abordare bazată pe riscuri, axându-se pe impactul cu risc ridicat și ținând seama de dimensiunea și capacitățile întreprinderii.

Amendamentul 131
Mario Mantovani

Propunere de directivă
Considerentul 9

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***Cu toate acestea, ar trebui să se permită întreprinderii care raportează să colecteze de la astfel de întreprinderi din lanțul său valoric orice informații suplimentare privind durabilitatea care sunt partajate în mod obișnuit între întreprinderile din sectorul în cauză.*** Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte	(9) Articolul 19a alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor să raporteze informații cu privire la propriile operațiuni și la lanțul lor valoric. Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Prin urmare, întreprinderea care raportează, în scopul raportării informațiilor privind durabilitatea la nivel individual sau consolidat, astfel cum se prevede în Directiva 2013/34/UE și fără a aduce atingere cerințelor Uniunii de a desfășura un proces de diligență necesară, nu ar trebui să încerce să obțină de la întreprinderile stabilite în Uniune sau în afara acesteia din lanțul său valoric care au, în medie, până la 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Ar trebui să se considere că întreprinderile care raportează cu privire la lanțul lor valoric în conformitate cu aceste limitări respectă obligația de raportare cu privire la durabilitatea lor. Prestatorii de servicii de asigurare ar trebui să își pregătească opinia de asigurare respectând obligația întreprinderilor de a nu încerca să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au până la 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. ***În ceea ce privește raportarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), actul delegat ar trebui să țină***

informații în afara celor precizate în standardele de raportare voluntară aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.	***seama de activitatea desfășurată până în prezent de EFRAG, în cooperare cu părțile interesate, pentru a defini standardul de raportare voluntară pentru IMM-uri.*** În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în care să prevadă standarde de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor. Standardele respective ar trebui să fie proporționale și relevante în raport cu capacitățile și caracteristicile întreprinderilor respective și să corespundă dimensiunii și complexității activităților pe care acestea le desfășoară. Standardele ar trebui să precizeze, de asemenea, dacă este posibil, structura care trebuie utilizată pentru prezentarea informațiilor respective.

Or. it

Justificare

Este necesară ancorarea la standardul de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri a nivelului de informații pe care întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al directivei le pot solicita microîntreprinderilor și IMM-urilor. Acest lucru creează o garanție fundamentală pentru operatorii mai mici împotriva oricărei sarcini birocratice disproporționate.

Amendamentul 132
Axel Voss, Radan Kanev

Propunere de directivă
Considerentul 9 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(9a) Plafonul lanțului valoric definit de standardele de raportare voluntară privind durabilitatea este necesar pentru a reduce efectul de transfer al obligațiilor privind cerințele de raportare în materie de durabilitate către întreprinderile mai mici. Capacitatea întreprinderii de a obține informațiile necesare de la întreprinderi din lanțul valoric poate varia

totuși în funcție de diferiți factori precum aranjamentele contractuale ale întreprinderii, nivelul de control pe care îl exercită asupra activităților din afara domeniului de consolidare și puterea sa de cumpărare. Standardele adoptate prin acte delegate ar trebui să servească drept modele pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric, permițându-le să raporteze într-un cadru voluntar, utilizând versiunea adecvată categoriei lor de mărime. Întreprinderile din lanțul valoric ar trebui să fie responsabile de selectarea și utilizarea modelului corect, astfel încât întreprinderile care solicită informații să nu fie obligate să evalueze sau să cartografieze categoriile de mărime ale tuturor entităților din lanțul lor valoric. Pentru a le permite întreprinderilor mari incluse în domeniul de aplicare să-și îndeplinească cu suficientă acuratețe cerințele de raportare, pentru a limita utilizarea datelor indirecte care pot fi costisitoare pentru întreprinderi și pentru a reduce costul cumpărării de date de la agregatori terți, standardele de raportare voluntară privind durabilitatea ar trebui să recunoască așadar proporționalitatea categoriilor de întreprinderi de diferite mărimi din lanțul valoric.

Or. en

Amendamentul 133
Mario Mantovani

Propunere de directivă
Considerentul 9 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(9a) Pentru a reduce sarcina administrativă a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), este important să se evite ca acestea să facă obiectul unor cereri de informații disproporționate și

inegale. În acest sens, este necesar să se conveargă către un model unic standardizat de informații pentru a scuti IMM-urile de sarcina de a respecta cerințele divergente ale diferitelor întreprinderi mari cu care au relații de afaceri. Având în vedere activitatea importantă a EFRAG în vederea definirii standardului de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri, acesta din urmă ar trebui să fie limita superioară a informațiilor pe care întreprinderile mari le pot solicita de la partenerii lor de afaceri care sunt IMM-uri. Această convergență către standardul de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri ar trebui încurajată pentru toți actorii implicați în relațiile cu IMM-urile, cum ar fi băncile. În special, legislația europeană privind supravegherea bancară ar trebui, de asemenea, să fie inclusă în coordonarea diferitelor legislații europene în materie de durabilitate. În caz contrar, intervenția normativă nu ar conduce la o reducere corespunzătoare a sarcinii administrative pentru întreprinderile mici și mijlocii, care sunt obligate să furnizeze informații sistemului de creditare pentru a îndeplini obligațiile impuse sectorului financiar de cadrul de supraveghere.

Or. it

Justificare

Sistemul are nevoie de raționalitate și, dacă alegem să simplificăm și să uniformizăm standardele, trebuie să extindem această simplificare la alte acte legislative care necesită rapoarte privind durabilitatea.

Amendamentul 134
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 9 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(9a) Cerințele de raportare privind durabilitatea nu ar trebui să oblige o întreprindere să prezinte informații despre capitalul intelectual, proprietatea intelectuală, know-how-ul sau rezultatele inovării, care ar constitui secrete comerciale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului. Prin urmare, cerințele de raportare prevăzute în prezenta directivă de modificare nu ar trebui să aducă atingere Directivei (UE) 2016/943.

Or. en

Justificare

Pentru a oferi claritate întreprinderilor cu privire la informațiile pe care nu ar putea să le divulge, adăugăm o trimitere la Directiva privind secretele comerciale.

Amendamentul 135
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Raffaele Stancanelli

Propunere de directivă
Considerentul 9 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(9a) Este necesar să se reducă sarcina de raportare pentru întreprinderi, prin urmare domeniul de aplicare ar trebui limitat la lanțul de activități în loc de lanțul valoric. De asemenea, pentru a reduce suprapunerile dintre diferitele obligații de raportare, întreprinderea nu ar trebui să furnizeze informații deja incluse într-un raport.

Or. en

Amendamentul 136
Axel Voss, Radan Kanev

Propunere de directivă
Considerentul 9 b (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(9b) Articolul 19a alineatul (1) și articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE le impun întreprinderilor să prezinte informații cu privire la cinci domenii de raportare: modelul de afaceri; politicile, inclusiv procesele implementate de diligență necesară; rezultatele politicilor respective; riscurile și gestionarea riscurilor; indicatorii-cheie de performanță relevanți pentru activitatea întreprinderii. Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE nu conține trimiteri explicite la alte domenii de raportare pe care utilizatorii informațiilor le consideră relevante, unele dintre acestea fiind aliniate la prezentările de informații incluse în cadrele internaționale, inclusiv în recomandările Grupului operativ pentru prezentarea de informații financiare legate de climă. Cerințele de prezentare a informațiilor ar trebui specificate suficient de detaliat pentru a se asigura că întreprinderile raportează informații despre reziliența lor la riscurile legate de aspecte de durabilitate. Pe lângă domeniile de raportare identificate la articolul 19a alineatul (1) și la articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE, ar trebui să se prevadă ca întreprinderile să prezinte informații cu privire la strategia lor de afaceri și la reziliența modelului de afaceri și a strategiei la riscurile în materie de durabilitate. De asemenea, ele ar trebui să aibă obligația de a prezenta eventuale planuri pe care le au pentru a se asigura că modelul de afaceri și strategia lor sunt compatibile cu tranziția către o economie durabilă și cu obiectivele de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C în conformitate cu Acordul de la

Paris și de realizare a neutralității climatice până în 2050, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119, fără a depăși această valoare sau cu o depășire limitată. Este deosebit de important ca planurile legate de climă să se bazeze pe cele mai recente date științifice, inclusiv pe rapoartele Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) și pe rapoartele Consiliului științific consultativ european privind schimbările climatice. Informațiile publicate în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 cu privire la cuantumul cheltuielilor de capital (CapEx) sau al cheltuielilor de exploatare (OpEx) asociate cu activitățile aliniate la taxonomie ar putea sprijini planurile financiare și de investiții legate de astfel de planuri, dacă este cazul. Întreprinderile ar trebui să fie obligate să facă cunoscut dacă și în ce mod modelul și strategia lor de afaceri lor iau în considerare interesele părților implicate; eventualele oportunități pentru întreprindere care decurg din aspecte de durabilitate; punerea în aplicare a elementelor strategiei de afaceri care afectează aspectele de durabilitate sau sunt afectate de astfel de aspecte; eventualele obiective de durabilitate stabilite de întreprindere și progresele înregistrate în vederea atingerii acestora; rolul consiliului și al conducerii în ceea ce privește aspectele de durabilitate; principalele efecte negative reale și potențiale legate de activitățile întreprinderii; și modul în care întreprinderea a identificat informațiile pe care le raportează. Dacă se solicită prezentarea unor elemente precum obiectivele și progresele înregistrate în vederea atingerii acestora, nu mai este necesară o cerință separată de a prezenta rezultatele politicilor. Pentru a evita suprapunerea reglementărilor între cadrele sectoriale, întreprinderile care fac obiectul mai multor cerințe de pregătire a

unui plan de tranziție climatică – cum ar fi cele din cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii (Directiva 2003/87/CE), al Directivei privind emisiile industriale (Directiva 2010/75/UE) sau al Regulamentului privind publicarea de informații privind finanțarea durabilă (Regulamentul 2019/2088) - ar trebui considerate ca îndeplinind obligațiile de informare în temeiul prezentei directive, cu condiția ca planul de tranziție prezentat în temeiul regulamentelor sectoriale respective să vizeze limitarea încălzirii globale în conformitate cu Acordul de la Paris și realizarea neutralității climatice până în 2050. În astfel de cazuri, întreprinderile ar trebui să includă o trimitere clară la planul de tranziție aplicabil în raportul de gestiune întocmit în conformitate cu prezenta directivă.

Or. en

Justificare

Modifică considerentul 30 din CSRD. Întreprinderile nu ar trebui să fie nevoite să raporteze mai multe planuri de tranziție în mai multe cadre. Trebuie să aplicăm principiul „o singură dată”.

Amendamentul 137
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 10

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(10) Articolul 29c alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE permite întreprinderilor mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, instituțiilor mici și cu un grad redus de complexitate și întreprinderilor de (re)asigurare captive să raporteze informații privind	***eliminat***

durabilitatea în conformitate cu setul limitat de standarde care urmează să fie adoptate de Comisie. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui excluse de la raportarea privind durabilitatea, ar trebui eliminată împuternicirea Comisiei de a adopta acte delegate pentru a institui standarde de raportare privind durabilitatea pentru respectivele întreprinderi mici și mijlocii.

Or. fr

Justificare

BCE subliniază că standardele de raportare voluntară prezintă dezavantaje semnificative, printre care tendința de autoselecție, riscul de dezinformare ecologică și lipsa verificării, ceea ce duce la date agregate nefiabile. Aceasta ar putea genera probleme sistemice în gestionarea riscurilor și în activitățile de supraveghere.

Amendamentul 138
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 10

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(10) Articolul 29c alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE permite întreprinderilor mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, instituțiilor mici și cu un grad redus de complexitate și întreprinderilor de (re)asigurare captive să raporteze informații privind durabilitatea în conformitate cu setul limitat de standarde care urmează să fie adoptate de Comisie. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui excluse de la raportarea privind durabilitatea, ar trebui eliminată împuternicirea Comisiei de a adopta acte delegate pentru a institui standarde de	(10) Articolul 29c alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE permite întreprinderilor mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE, instituțiilor mici și cu un grad redus de complexitate și întreprinderilor de (re)asigurare captive să raporteze informații privind durabilitatea în conformitate cu setul limitat de standarde care urmează să fie adoptate de Comisie. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui excluse ***necondiționat*** de la raportarea privind durabilitatea, ar trebui eliminată împuternicirea Comisiei de a adopta acte delegate pentru a institui

raportare privind durabilitatea pentru respectivele întreprinderi mici și mijlocii.	standarde de raportare privind durabilitatea pentru respectivele întreprinderi mici și mijlocii.

Or. en

Amendamentul 139
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 10 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(10a) Întreprinderile mici și mijlocii care nu sunt obligate să raporteze frecvent privind durabilitatea fac acest lucru voluntar, de exemplu pentru a avea acces la finanțare și investiții, pentru a urmări atingerea obiectivelor interne privind durabilitatea sau pur și simplu deoarece durabilitatea reprezintă o valoare esențială pentru activitatea lor. Standardele voluntare existente pentru întreprinderile mici și mijlocii nu sunt adecvate acestui scop, în special având în vedere modificarea domeniului de aplicare al prezentei directive. Ca atare, Comisia ar trebui să adopte un nou act delegat care să conțină standarde de raportare voluntară privind durabilitatea, compatibile cu primul set de standarde valabile pentru toate sectoarele adoptate în regulamentul delegat (UE) 2023/2772 și să țină seama de cerințele legislației UE conexe, inclusiv de Regulamentul 2021/1119, Regulamentul 2020/1818, Regulamentul 2019/2088, Regulamentul 2020/852 și de cerințele de publicare ale pilonului 3 ale Autorității Bancare Europene. Actul delegat ar trebui să precizeze informațiile pe care trebuie să le prezinte întreprinderile vizate cu privire la indicatorii-cheie relevanți pentru

	întreprinderi din toate sectoarele și impactul lor semnificativ, pentru a susține capacitatea întreprinderilor mari de a pregăti declarații privind durabilitatea în conformitate cu standardele specificate la articolul 29b, cu scopul de a cartografia eventualele efecte negative asupra lanțului lor valoric, fără a implica direct în mod necesar pe fiecare dintre actorii din lanțul valoric.

Or. en

Amendamentul 140
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 11

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(11) În temeiul articolului 19a alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE, întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE pot să opteze pentru o derogare de la raportarea privind durabilitatea în primii doi ani de aplicare a acestor cerințe. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea, dispoziția care permite derogarea de doi ani ar trebui eliminată.	***eliminat***

Or. fr

Amendamentul 141
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 12

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus la întreprinderile-mamă ale grupurilor mari cu o medie de peste 1 000 de angajați, pe bază consolidată, în cursul exercițiului financiar.	***eliminat***

Or. fr

Amendamentul 142
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 12

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus la întreprinderile-mamă ale grupurilor mari cu o medie de peste ***1 000*** de angajați, pe bază consolidată, în cursul exercițiului financiar.	(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus la întreprinderile-mamă ale grupurilor mari cu o medie de peste ***10 000*** de angajați ***și fie o cifră de afaceri netă de peste 2 miliarde EUR, fie un bilanț total de peste 500 milioane EUR***, pe bază consolidată, în cursul exercițiului financiar.

Or. en

Amendamentul 143
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 12

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus la întreprinderile-mamă ale grupurilor ***mari*** cu o medie de peste ***1 000*** de angajați, pe bază consolidată, în cursul exercițiului financiar.	(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus la întreprinderile-mamă ale grupurilor cu o medie de peste ***5 000*** de angajați ***și o cifră de afaceri netă de peste 1,5 miliarde EUR***, pe bază consolidată, în cursul exercițiului financiar.

Or. en

Amendamentul 144
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Considerentul 12

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus la întreprinderile-mamă ale grupurilor mari cu o medie de peste ***1 000*** de angajați, pe bază consolidată, în cursul	(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus la întreprinderile-mamă ale grupurilor mari cu o medie de peste ***10 000*** de angajați, pe bază consolidată, în cursul

exercițiului financiar.	exercițiului financiar.

Or. en

Amendamentul 145
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 12

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus ***la*** întreprinderile-mamă ale grupurilor mari cu o medie de peste 1 000 de angajați, pe bază consolidată, în cursul exercițiului financiar.	(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus***.*** Întreprinderile-mamă ale grupurilor mari cu o medie de peste 1 000 de angajați, pe bază consolidată, în cursul exercițiului financiar ***ar trebui să raporteze în conformitate cu standardele de raportare privind durabilitatea. Întreprinderile-mamă ale grupurilor mari cu un număr mediu de angajați în cursul exercițiului financiar mai mare de 500 de angajați, dar mai mic de 1 000 de angajați, pe bază consolidată (denumite în continuare „grupuri medii-mari”) ar trebui, de asemenea, să raporteze în conformitate cu standardele simplificate de raportare privind durabilitatea.***

Or. en

Justificare

După cum s-a menționat, creăm o abordare pe trei niveluri, cu un domeniu de aplicare vizând întreprinderile medii care au între 500 și 1 000 de angajați. Această abordare se aplică și întreprinderilor-mamă.

Amendamentul 146
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 12

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus la întreprinderile-mamă ale grupurilor mari ***cu o medie de peste 1 000 de angajați***, pe bază consolidată, în cursul exercițiului financiar.	(12) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a reduce sarcina de raportare a întreprinderilor-mamă respective, domeniul de aplicare al acestei obligații ar trebui redus la întreprinderile-mamă ale grupurilor mari, pe bază consolidată, în cursul exercițiului financiar.

Or. en

Amendamentul 147
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 12 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(12a) Directiva (UE) 2022/2464 impune întreprinderilor care intră în domeniul de aplicare să raporteze informații privind durabilitatea în conformitate cu standardele europene obligatorii de raportare privind durabilitatea (ESRS). În iulie 2023, Comisia a adoptat un prim set de ESRS. Pentru a realiza rapid simplificarea și raționalizarea raportării privind durabilitatea, Comisia va adopta un act delegat cât mai curând posibil și în termen de cel mult șase luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive, cu scopul

de a revizui primul set de ESRS în vederea reformării substanțiale a standardelor prin: (i) eliminarea punctelor de date considerate cel mai puțin importante pentru raportarea cu scop general privind durabilitatea, (ii) acordarea de prioritate indicatorilor cantitativi în detrimentul textului narativ, (iii) respectarea în continuare a principiului dublei semnificații, (iv) raționalizarea noului set de ESRS și a ESRS simplificate față de alte reglementări financiare europene, cum ar fi Directiva (UE) 2019/2088 și reglementările prudențiale și (v) neretrogradarea cerințelor la un nivel mai scăzut decât standardele internaționale.

Or. en

Justificare

Simplificarea ESRS prin intermediul unui act delegat trebuie încadrată pentru a clarifica intențiile simplificării.

Amendamentul 148
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 12 b (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(12b) Directiva (UE) 2022/2464 impune întreprinderilor care intră în domeniul de aplicare să raporteze informații privind durabilitatea în conformitate cu standardele europene obligatorii de raportare privind durabilitatea (ESRS). Pentru a simplifica cererile și a reduce sarcina impusă întreprinderilor mijlocii cu peste 500 de angajați, dar mai puțin de 1 000 de angajați, până la [12 luni de la adoptarea prezentei directive de modificare], Comisia va adopta un act delegat pentru a specifica standardele simplificate de raportare privind

durabilitatea (denumite în continuare „S-ESRS”). Aceste S-ESRS cuprind un subset de ESRS, cu o țintă de o treime din punctele de date solicitate întreprinderilor mari în ESRS, respectând totodată pe deplin principiul dublei semnificații și fiind raționalizate cu alte reglementări financiare europene, cum ar fi Directiva (UE) 2019/2088, și cu reglementările prudențiale.

Or. en

Justificare

După cum s-a menționat, creăm o abordare pe trei niveluri, cu un domeniu de aplicare mediu cuprins între 500 și 1 000 de angajați. Aceste întreprinderi mijlocii vor raporta în cadrul ESRS simplificat, denumit în continuare S-ESRS. Conținutul acestor S-ESRS ar trebui specificat în propunere pentru a crea cerințe de raportare adaptate la dimensiunea întreprinderilor.

Amendamentul 149
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 12 c (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(12c) Articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor-mamă ale grupurilor mari să elaboreze și să publice o declarație privind durabilitatea la nivel consolidat. Pentru a clarifica mai bine solicitările adresate holdingurilor financiare, acestea sunt scutite de obligația de a respecta obligațiile prevăzute în prezenta directivă. În mod similar, pentru a reduce sarcina administrativă a întreprinderilor, pentru achizițiile recente de filiale care nu raportează încă, întreprinderea-mamă va beneficia de o perioadă de tranziție de 24 de luni.

Or. en

Amendamentul 150
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 13

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(13) Articolul 29b alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/34/UE împuternicește Comisia să adopte standarde de raportare sectoriale prin intermediul unor acte delegate, primul set de astfel de standarde urmând să fie adoptat până la 30 iunie 2026. Pentru a evita o creștere a numărului de puncte de date ***prescrise*** pe care întreprinderile ar trebui să le raporteze, ***împuternicirea respectivă*** ar trebui ***eliminată***.	(13) Articolul 29b alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/34/UE împuternicește Comisia să adopte standarde de raportare sectoriale prin intermediul unor acte delegate, primul set de astfel de standarde urmând să fie adoptat până la 30 iunie 2026. ***Standardele sectoriale sunt esențiale pentru a sprijini evaluarea semnificației întreprinderii. În prezent, există mai multe standarde sectoriale voluntare, ceea ce sporește complexitatea pentru întreprinderi. Standardele comune sectoriale la nivelul UE vor contribui la funcționarea pieței unice și vor asigura fiabilitatea și comparabilitatea datelor.*** Pentru a evita o creștere a numărului de puncte de date ***prevăzute*** pe care întreprinderile ar trebui să le raporteze, ***Comisia ar trebui să se asigure că informațiile specificate în respectivele standarde de raportare privind durabilitatea sunt proporționale cu amploarea riscurilor și a impacturilor legate de aspectele de durabilitate specifice fiecărui sector. Comisia ar trebui să țină seama și de faptul că nu toate activitățile din aceste sectoare sunt în mod necesar asociate cu riscuri ridicate sau efecte în materie de durabilitate. Comisia ar trebui să se asigure că standardele sectoriale nu generează sarcini suplimentare pentru întreprinderi sau obligația de a raporta cu privire la un volum excesiv de puncte de date. Comisia ar trebui să țină seama corespunzător de faptul că scopul standardelor sectoriale***

este de a facilita raportarea specifică și simplă de către întreprinderi în materie de durabilitate, care să aibă ca rezultat seturi de date de înaltă calitate.

Or. en

Amendamentul 151
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 13

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(13) Articolul 29b alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/34/UE împuternicește Comisia să adopte standarde de raportare sectoriale prin intermediul unor acte delegate, primul set de astfel de standarde urmând să fie adoptat până la 30 iunie 2026. Pentru a evita o creștere a numărului de puncte de date prescrise pe care întreprinderile ar trebui să le raporteze, împuternicirea respectivă ar trebui ***eliminată***.	(13) Articolul 29b alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/34/UE împuternicește Comisia să adopte standarde de raportare sectoriale prin intermediul unor acte delegate, primul set de astfel de standarde urmând să fie adoptat până la 30 iunie 2026. Pentru a evita o creștere a numărului de puncte de date prescrise pe care întreprinderile ar trebui să le raporteze, împuternicirea respectivă ar trebui ***amânată. În schimb, Comisia va emite orientări sectoriale înainte de 1 februarie 2027 pentru a sprijini întreprinderile și auditorii să-și evalueze riscurile, oportunitățile și impactul în sectoare specifice, pentru a facilita aplicarea ESRS și S-ESRS într-un anumit sector, pentru a identifica aspectele de durabilitate care ar putea fi semnificative pentru un anumit sector și pentru a reduce sarcina de raportare. După caz, ar trebui să se țină seama de standardele internaționale relevante. La trei ani de la adoptarea orientărilor sectoriale fără caracter obligatoriu, Comisia analizează dacă ar trebui să propună standarde sectoriale pentru a asigura eficiența, reducând sarcina și oferind clarificări.***

Or. en

Justificare

Pentru a ajuta întreprinderile să evalueze ce sectoare sunt sau nu semnificative și pentru a le ajuta să identifice corect riscurile, oportunitățile și efectele, este esențial să existe cel puțin orientări pentru sectoarele care au nevoie de ele. Standardele sectoriale ar trebui adoptate numai dacă se consideră necesar, după primii trei ani de la adoptarea orientărilor.

Amendamentul 152
Axel Voss, Radan Kanev

Propunere de directivă
Considerentul 13

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(13) Articolul 29b alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/34/UE împuternicește Comisia să adopte standarde de raportare sectoriale prin intermediul unor acte delegate, primul set de astfel de standarde urmând să fie adoptat până la 30 iunie 2026. Pentru a evita o creștere a numărului de puncte de date prescrise pe care întreprinderile ar trebui să le raporteze, împuternicirea respectivă ar trebui eliminată.	(13) Articolul 29b alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2013/34/UE împuternicește Comisia să adopte standarde de raportare sectoriale prin intermediul unor acte delegate, primul set de astfel de standarde urmând să fie adoptat până la 30 iunie 2026. Pentru a evita o creștere a numărului de puncte de date prescrise pe care întreprinderile ar trebui să le raporteze, împuternicirea respectivă ar trebui eliminată. ***Comisia ar trebui, în schimb, să furnizeze orientări sectoriale voluntare. Având în vedere numărul mare de activități economice, Comisia ar trebui să trateze ca prioritate orientările sectoriale pentru sectoarele cu riscuri ridicate în materie de durabilitate sau cu impacturi ridicate în ceea ce privește mediul, drepturile omului și guvernanța, inclusiv pentru sectoarele enumerate în secțiunile A-H și L din anexa I la Regulamentul (CE) 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și activitățile relevante din sectoarele respective, ținând seama de standardele acceptate la nivel mondial cu privire la prezentarea de informații privind durabilitatea, precum cele dezvoltate de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Durabilitate (International Sustainability Standards Board – ISSB) și de Inițiativa de***

Raportare Globală (GRI).

Or. en

Amendamentul 153
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 14

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(14) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să nu precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină din partea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din lanțul lor valoric alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea și pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor, standardele de raportare privind durabilitatea nu ar trebui să precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au, în medie, până la 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la	***eliminat***

durabilitatea lor.

Or. fr

Justificare

Restreindre les informations que les grandes entreprises peuvent demander à leurs partenaires commerciaux et sous-traitants réduira considérablement leur capacité à comprendre et à traiter les principaux impacts, risques et opportunités en matière de durabilité dans leur chaîne de valeur. La BCE souligne que des données fiables, cohérentes et comparables sont une condition préalable à l'évaluation des risques financiers liés aux facteurs de durabilité. Or, il existe actuellement un manque de disponibilité, de qualité, de granularité, de comparabilité et de transparence des données ESG. Le champ d'application initial de la collecte de données dans la CSRD est essentiel pour combler ces lacunes en matière de données, tant pour les politiques publiques que pour l'évaluation et le suivi des risques. La norme volontaire pour les PME ne couvre pas les informations sur les impacts et les actions des entreprises, leur exposition à des chaînes de valeur à haut risque, les données importantes liées aux risques climatiques et aux émissions de gaz à effet de serre, ni la durabilité sociale au-delà des données de base sur la main-d'œuvre. Elle ne suffit donc pas à combler les lacunes existantes. En effet, le rapport Draghi a recommandé la norme applicable aux PME cotées en bourse plutôt que la norme de déclaration volontaire pour les PME.

Amendamentul 154
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 14

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(14) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să nu precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină din partea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din lanțul lor valoric alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la	***eliminat***

tranzacționare pe o piață reglementată din UE. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea și pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor, standardele de raportare privind durabilitatea nu ar trebui să precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au, în medie, până la 1 000 de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor.

Or. en

Amendamentul 155
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen

Propunere de directivă
Considerentul 14

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(14) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să nu precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină din partea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din lanțul lor ***valoric*** alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din	(14) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să nu precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină din partea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din lanțul lor ***de activități*** alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din

UE. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea și pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor, standardele de raportare privind durabilitatea nu ar trebui să precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină de la întreprinderile din lanțul lor ***valoric*** care au, în medie, până la ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații ***în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor***.	UE. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea și pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor, standardele de raportare privind durabilitatea nu ar trebui să precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină de la întreprinderile din lanțul lor ***de activități*** care au, în medie, până la ***10 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații.

Or. en

Amendamentul 156
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 14

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(14) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să nu precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină din partea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din lanțul lor valoric alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise	(14) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să nu precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină din partea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din lanțul lor valoric alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise

la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea și pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor, ***standardele de raportare*** privind durabilitatea nu ar trebui să precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au, în medie, până la ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul ***standardelor*** de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor.	la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea și pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor, ***raportarea*** privind durabilitatea nu ar trebui să precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au, în medie, până la ***10 000*** de angajați ***și fie o cifră de afaceri netă de peste 2 miliarde EUR, fie un bilanț total de peste 500 de milioane EUR*** în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul ***instrucțiunilor*** de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor.

Or. en

Amendamentul 157
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 14

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(14) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să nu precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină din partea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din lanțul lor valoric alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare privind durabilitatea pentru	(14) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să nu precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină din partea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din lanțul lor valoric alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare privind durabilitatea pentru

întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea și pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul ***valoric*** care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor, standardele de raportare privind durabilitatea nu ar trebui să precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină de la întreprinderile din lanțul lor ***valoric*** care au, în medie, până la ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor.

întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea și pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul ***de activități*** care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor, standardele de raportare privind durabilitatea nu ar trebui să precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină de la întreprinderile din lanțul lor ***de activități*** care au, în medie, până la ***5 000***de angajați ***și o cifră de afaceri netă de până la 1,5 miliarde EUR*** în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor.

Or. en

Amendamentul 158
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 14

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(14) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să nu precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină din partea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din lanțul lor valoric alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare privind durabilitatea pentru	(14) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să nu precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină din partea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din lanțul lor valoric alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare privind durabilitatea pentru

întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea și pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor, standardele de raportare privind durabilitatea nu ar trebui să precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au, în medie, până la ***1 000*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor.

întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE. Având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui să fie excluse de la raportarea privind durabilitatea și pentru a reduce sarcina de raportare pentru întreprinderile din lanțul valoric care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor, standardele de raportare privind durabilitatea nu ar trebui să precizeze prezentările de informații care le-ar impune întreprinderilor să obțină de la întreprinderile din lanțul lor valoric care au, în medie, până la ***500*** de angajați în cursul exercițiului financiar alte informații în afara celor care trebuie prezentate în temeiul standardelor de raportare voluntară privind durabilitatea aferente întreprinderilor care nu sunt obligate să raporteze cu privire la durabilitatea lor.

Or. en

Justificare

După cum s-a menționat, creăm o abordare pe trei niveluri, cu un domeniu de aplicare mediu cuprins între 500 și 1 000 de angajați. Acest amendament reflectă această abordare privind plafonul lanțului valoric.

Amendamentul 159
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 14 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(14a) Articolul 29b alineatul (4) din Directiva 2013/34/UE impune ca standardele de raportare privind durabilitatea să țină seama de dificultățile cu care se pot confrunta întreprinderile în ceea ce privește colectarea de informații de la actorii din întregul lor lanț valoric.

Cunoscând încercările recente ale țărilor terțe de a bloca schimbul de date din țări terțe către întreprinderi din UE, statele membre permit ca informațiile solicitate în temeiul prezentei directive, în cazuri excepționale în care o întreprindere dintr-o țară terță din afara UE ar putea fi sancționată de legislația unei țări terțe doar pentru transmiterea de date privind durabilitatea, să înlocuiască informațiile care nu sunt furnizate de întreprinderea unei țări terțe cu valori implicite. Această valoare implicită, calculată sau extrasă din date secundare, reprezintă o estimare a valorii medii pentru un indicator, pentru o anumită țară și un anumit sector. Dacă astfel de valori implicite nu sunt disponibile, statele membre permit ca informațiile să nu fie prezentate dacă există un pericol de sancțiuni ca urmare a legislației țărilor terțe.

Or. en

Justificare

Având în vedere încercările recente de legislație străină de a bloca schimbul de date din țări terțe către întreprinderi din Uniune, considerăm că ar trebui să existe o modalitate prin care întreprinderile să înlocuiască aceste date cu valori implicite, care să fie estimări ale mediei unui indicator pentru o anumită țară și un anumit sector. Atunci când aceste valori implicite nu sunt disponibile, întreprinderile nu ar trebui să fie responsabile de legislația țărilor terțe. Prin urmare, prezentul amendament le permite să nu prezinte aceste informații în cazul în care ar putea face obiectul unor sancțiuni.

Amendamentul 160
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 15

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(15) Articolul 29d din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor care fac obiectul cerințelor de la articolele 19a și 29a din directiva respectivă să își pregătească raportul administratorilor	***eliminat***

sau raportul consolidat al administratorilor, după caz, în formatul de raportare electronic prevăzut la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/815[11] al Comisiei și să își marcheze raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[12], în conformitate cu formatul de raportare electronic care urmează să fie precizat în regulamentul delegat respectiv. Pentru a oferi claritate întreprinderilor, ar trebui să se precizeze că, până la adoptarea unor astfel de norme privind marcarea prin intermediul unui regulament delegat, pentru marcarea raportării privind durabilitatea, întreprinderile nu ar trebui să aibă obligația de a-și marca raportarea privind durabilitatea.

---

*[11] **Regulamentul delegat (UE) 2018/815 al Comisiei din 17 decembrie 2018 de completare a Directivei 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind specificarea unui format de raportare electronic unic (JO L 143, 29.5.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).***

*[12] **Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).***

Or. en

Amendamentul 161
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Raffaele Stancanelli

Propunere de directivă
Considerentul 15

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(15) Articolul 29d din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor care fac obiectul cerințelor de la articolele 19a și 29a din directiva respectivă să își pregătească raportul administratorilor sau raportul consolidat al administratorilor, după caz, în formatul de raportare electronic prevăzut la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/815[11] al Comisiei și să își marcheze raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[12], în conformitate cu formatul de raportare electronic care urmează să fie precizat în regulamentul delegat respectiv. Pentru a oferi claritate întreprinderilor, ***ar trebui să se precizeze că, până la adoptarea unor astfel de norme privind marcarea prin intermediul unui regulament delegat, pentru marcarea raportării privind durabilitatea,*** întreprinderile nu ar trebui să aibă obligația de a-și marca raportarea privind durabilitatea.	(15) Articolul 29d din Directiva 2013/34/UE impune întreprinderilor care fac obiectul cerințelor de la articolele 19a și 29a din directiva respectivă să își pregătească raportul administratorilor sau raportul consolidat al administratorilor, după caz, în formatul de raportare electronic prevăzut la articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/815[11] al Comisiei și să își marcheze raportarea privind durabilitatea, inclusiv informațiile prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[12], în conformitate cu formatul de raportare electronic care urmează să fie precizat în regulamentul delegat respectiv. Pentru a oferi claritate întreprinderilor, întreprinderile nu ar trebui să aibă obligația de a-și marca raportarea privind durabilitatea.
[11] Regulamentul delegat (UE) 2019/815 al Comisiei din 17 decembrie 2018 de completare a Directivei 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind specificarea unui format de raportare electronic unic (JO L 143, 29.5.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).	[11] Regulamentul delegat (UE) 2019/815 al Comisiei din 17 decembrie 2018 de completare a Directivei 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind specificarea unui format de raportare electronic unic (JO L 143, 29.5.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).
[12] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13,	[12] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13,

ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).	ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Amendamentul 162
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 16

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(16) Articolul 33 alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE precizează că membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi au responsabilitatea colectivă de a se asigura că următoarele documente sunt întocmite și publicate în conformitate cu cerințele directivei respective. Pentru a oferi flexibilitate întreprinderilor și pentru a reduce sarcina de raportare care le revine, ar trebui să se precizeze că responsabilitatea colectivă a membrilor organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi pentru respectarea cerințelor de la articolul 29d din directiva respectivă în ceea ce privește digitalizarea raportului administratorilor se limitează la publicarea acestuia în formatul electronic unic, inclusiv la marcarea raportării privind durabilitatea în cadrul acestuia.	***eliminat***

Or. en

Amendamentul 163
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Raffaele Stancanelli

Propunere de directivă
Considerentul 16

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(16) Articolul 33 alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE precizează că membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi au responsabilitatea colectivă de a se asigura că următoarele documente sunt întocmite și publicate în conformitate cu cerințele directivei respective. Pentru a oferi flexibilitate întreprinderilor și pentru a reduce sarcina de raportare care le revine, ar trebui să se precizeze că responsabilitatea colectivă a membrilor organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi pentru respectarea cerințelor de la articolul 29d din directiva respectivă în ceea ce privește digitalizarea raportului administratorilor se limitează la publicarea acestuia în formatul electronic unic***, inclusiv la marcarea raportării privind durabilitatea în cadrul acestuia***.	(16) Articolul 33 alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE precizează că membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi au responsabilitatea colectivă de a se asigura că următoarele documente sunt întocmite și publicate în conformitate cu cerințele directivei respective. Pentru a oferi flexibilitate întreprinderilor și pentru a reduce sarcina de raportare care le revine, ar trebui să se precizeze că responsabilitatea colectivă a membrilor organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi pentru respectarea cerințelor de la articolul 29d din directiva respectivă în ceea ce privește digitalizarea raportului administratorilor se limitează la publicarea acestuia în formatul electronic unic.

Or. en

Amendamentul 164
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 16

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(16) Articolul 33 alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE precizează că membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi au responsabilitatea colectivă de a se asigura că următoarele documente sunt întocmite și publicate în conformitate cu cerințele directivei respective. Pentru a oferi flexibilitate întreprinderilor și pentru a reduce sarcina de raportare care le revine, ar trebui să se precizeze că responsabilitatea colectivă a membrilor	(16) Articolul 33 alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE precizează că membrii organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi au responsabilitatea colectivă de a se asigura că următoarele documente sunt întocmite și publicate în conformitate cu cerințele directivei respective. Pentru a oferi flexibilitate întreprinderilor și pentru a reduce sarcina de raportare care le revine, ar trebui să se precizeze că responsabilitatea colectivă a membrilor

organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi pentru respectarea cerințelor de la articolul 29d din directiva respectivă în ceea ce privește digitalizarea raportului administratorilor se limitează la publicarea acestuia în formatul electronic unic, inclusiv la marcarea raportării privind durabilitatea în cadrul acestuia.	organelor administrative, de conducere și de supraveghere ale unei întreprinderi pentru respectarea cerințelor de la articolul 29d din directiva respectivă în ceea ce privește digitalizarea raportului administratorilor se limitează la publicarea acestuia în formatul electronic unic, inclusiv la marcarea raportării privind durabilitatea în cadrul acestuia. ***Răspunderea membrilor organismelor desemnate ar trebui evaluată ținând seama de circumstanțele individuale ale încălcării obligațiilor, în funcție de criteriul culpei și de evaluarea gradului de vinovăție, precum și de povara reprezentată de marcare în funcționarea întreprinderii, în limitele stabilite în mod liber de statul membru.***

Or. en

Amendamentul 165
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 16 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(16a) Articolul 34 din Directiva 2013/34/UE stabilește cerințele de audit care se aplică pentru desfășurarea auditului și pentru asigurarea raportării privind durabilitatea. Pentru a se asigura că cerințele de audit sunt mai puțin constrângătoare pentru întreprinderile mijlocii și mari care raportează aplicând standardele de raportare privind durabilitatea adoptate în temeiul articolului 29ba, aceste întreprinderi sunt exceptate de la cerințele de audit prevăzute la articolul 34 alineatul (1) litera (aa) pentru primii doi ani de raportare și, după acești doi ani, se pot conforma doar cerințelor de la articolul 34 alineatul (1) litera (aa) o dată la doi ani. În plus, cerințele de audit

prevăzute la articolul 34 alineatul (1) litera (aa) vor trebui să fie aplicate de către întreprinderile mijlocii și mari numai în ceea ce privește indicatorii cantitativi pentru primul raport al acestor întreprinderi, înainte ca respectivele cerințe de audit să fie extinse la întregul raport pentru exercițiile următoare.

Or. en

Justificare

Cerințele de audit ar trebui introduse treptat pentru întreprinderile mijlocii și mari, astfel încât să se reducă considerabil costul de asigurare a conformității. Din acest motiv, considerăm că nu ar trebui să existe cerințe de audit pentru primii doi ani de raportare, iar apoi o raportare completă nu ar trebui să fie solicitată decât o dată la doi ani. În plus, în cazul primului raport vor fi auditate numai datele cantitative, urmând ca în următoarele rapoarte să fie auditate și datele calitative.

Amendamentul 166
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 17

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(17) În temeiul articolului 40a alineatul (1) al patrulea și al cincilea paragraf din Directiva 2013/34/UE, o filială din Uniune a unei întreprinderi dintr-o țară terță care generează o cifră de afaceri netă de peste 150 de milioane EUR în Uniune sau, în absența unei astfel de filiale, o sucursală din Uniune care generează o cifră de afaceri netă de peste 40 de milioane EUR trebuie să publice și să pună la dispoziție informații privind durabilitatea la nivel de grup a întreprinderii-mamă din țara terță. Pentru a se ajunge la o aliniere mai strânsă la criteriile utilizate pentru a defini întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2024/1760, pragul cifrei de afaceri nete pentru	***eliminat***

întreprinderea dintr-o țară terță ar trebui majorat de la 150 000 000 EUR la 450 000 000 EUR. Din motive de coerență și de reducere a sarcinii, ar trebui ajustată dimensiunea unei filiale și a unei sucursale care intră în domeniul de aplicare al articolului 40a. Dimensiunea filialei ar trebui să fie cea a unei întreprinderi mari, în timp ce criteriile privind cifra de afaceri netă pentru sucursală ar trebui majorate de la 40 000 000 EUR la 50 000 000 EUR, astfel încât să fie aliniată la pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderile mari.

Or. fr

Justificare

Pragul de aplicare al CSRD nu ar trebui majorat, iar acest lucru este valabil și pentru pragurile aplicabile întreprinderilor din țări terțe. Avizul BCE privind pachetul „Omnibus I” recomandă să nu fie modificate pragurile aferente cifrei de afaceri pentru întreprinderile din țări terțe.

Amendamentul 167
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 17

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(17) În temeiul articolului 40a alineatul (1) al patrulea și al cincilea paragraf din Directiva 2013/34/UE, o filială din Uniune a unei întreprinderi dintr-o țară terță care generează o cifră de afaceri netă de peste 150 de milioane EUR în Uniune sau, în absența unei astfel de filiale, o sucursală din Uniune care generează o cifră de afaceri netă de peste 40 de milioane EUR trebuie să publice și să pună la dispoziție informații	***eliminat***

privind durabilitatea la nivel de grup a întreprinderii-mamă din țara terță. Pentru a se ajunge la o aliniere mai strânsă la criteriile utilizate pentru a defini întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2024/1760, pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderea dintr-o țară terță ar trebui majorat de la 150 000 000 EUR la 450 000 000 EUR. Din motive de coerență și de reducere a sarcinii, ar trebui ajustată dimensiunea unei filiale și a unei sucursale care intră în domeniul de aplicare al articolului 40a. Dimensiunea filialei ar trebui să fie cea a unei întreprinderi mari, în timp ce criteriile privind cifra de afaceri netă pentru sucursală ar trebui majorate de la 40 000 000 EUR la 50 000 000 EUR, astfel încât să fie aliniată la pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderile mari.

Or. en

Amendamentul 168
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 17

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(17) În temeiul articolului 40a alineatul (1) al patrulea și al cincilea paragraf din Directiva 2013/34/UE, o filială din Uniune a unei întreprinderi dintr-o țară terță care generează o cifră de afaceri netă de peste 150 de milioane EUR în Uniune sau, în absența unei astfel de filiale, o sucursală din Uniune care generează o cifră de afaceri netă de peste 40 de milioane EUR trebuie să publice și să pună la dispoziție informații privind durabilitatea la nivel de grup a întreprinderii-mamă din țara terță. Pentru a se ajunge la o aliniere mai strânsă la	***eliminat***

criteriile utilizate pentru a defini întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2024/1760, pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderea dintr-o țară terță ar trebui majorat de la 150 000 000 EUR la 450 000 000 EUR. Din motive de coerență și de reducere a sarcinii, ar trebui ajustată dimensiunea unei filiale și a unei sucursale care intră în domeniul de aplicare al articolului 40a. Dimensiunea filialei ar trebui să fie cea a unei întreprinderi mari, în timp ce criteriile privind cifra de afaceri netă pentru sucursală ar trebui majorate de la 40 000 000 EUR la 50 000 000 EUR, astfel încât să fie aliniată la pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderile mari.

Or. en

Amendamentul 169
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen

Propunere de directivă
Considerentul 17

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(17) În temeiul articolului 40a alineatul (1) al patrulea și al cincilea paragraf din Directiva 2013/34/UE, o filială din Uniune a unei întreprinderi dintr-o țară terță care generează o cifră de afaceri netă de peste ***150 de milioane*** EUR în Uniune ***sau, în absența unei astfel de filiale, o sucursală din Uniune care generează o cifră de afaceri netă de peste 40 de milioane EUR*** trebuie să publice și să pună la dispoziție informații privind durabilitatea la nivel de grup a întreprinderii-mamă din țara terță. Pentru a se ajunge la o aliniere mai strânsă la criteriile utilizate pentru a defini întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2024/1760, pragul cifrei de afaceri nete pentru	(17) În temeiul articolului 40a alineatul (1) al patrulea și al cincilea paragraf din Directiva 2013/34/UE, o filială ***sau o sucursală*** din Uniune a unei întreprinderi dintr-o țară terță care generează o cifră de afaceri netă de peste ***500 000 000*** EUR în Uniune trebuie să publice și să pună la dispoziție informații privind durabilitatea la nivel de grup a întreprinderii-mamă din țara terță. Pentru a se ajunge la o aliniere mai strânsă la criteriile utilizate pentru a defini întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2024/1760, pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderea dintr-o țară terță ar trebui majorat de la 150 000 000 EUR la ***1 000 000 000*** EUR. Din motive de coerență și de

întreprinderea dintr-o țară terță ar trebui majorat de la 150 000 000 EUR la ***450 000 000*** EUR. Din motive de coerență și de reducere a sarcinii, ar trebui ajustată dimensiunea unei filiale și a unei sucursale care intră în domeniul de aplicare al articolului 40a. Dimensiunea filialei ***ar trebui să fie cea a unei întreprinderi mari, în timp ce criteriile privind cifra de afaceri netă pentru sucursală*** ar trebui majorate de la 40 000 000 EUR la ***50 000 000*** EUR***, astfel încât să fie aliniată la pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderile mari***.

reducere a sarcinii, ar trebui ajustată dimensiunea unei filiale și a unei sucursale care intră în domeniul de aplicare al articolului 40a. Dimensiunea filialei ***și a sucursalei*** ar trebui majorate de la 40 000 000 EUR la ***1 000 000 000*** EUR.

Or. en

Amendamentul 170
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 17

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(17) În temeiul articolului 40a alineatul (1) al patrulea și al cincilea paragraf din Directiva 2013/34/UE, o filială din Uniune a unei întreprinderi dintr-o țară terță care generează o cifră de afaceri netă de peste 150 de milioane EUR în Uniune sau, în absența unei astfel de filiale, o sucursală din Uniune care generează o cifră de afaceri netă de peste 40 de milioane EUR trebuie să publice și să pună la dispoziție informații privind durabilitatea la nivel de grup a întreprinderii-mamă din țara terță. Pentru a se ajunge la o aliniere mai strânsă la criteriile utilizate pentru a defini întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2024/1760, pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderea dintr-o țară terță ar trebui majorat de la 150 000 000 EUR la ***450 000 000*** EUR. Din motive de coerență și de reducere a sarcinii, ar trebui ajustată dimensiunea unei filiale și a unei sucursale	(17) În temeiul articolului 40a alineatul (1) al patrulea și al cincilea paragraf din Directiva 2013/34/UE, o filială din Uniune a unei întreprinderi dintr-o țară terță care generează o cifră de afaceri netă de peste 150 de milioane EUR în Uniune sau, în absența unei astfel de filiale, o sucursală din Uniune care generează o cifră de afaceri netă de peste 40 de milioane EUR trebuie să publice și să pună la dispoziție informații privind durabilitatea la nivel de grup a întreprinderii-mamă din țara terță. Pentru a se ajunge la o aliniere mai strânsă la criteriile utilizate pentru a defini întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2024/1760, pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderea dintr-o țară terță ar trebui majorat de la 150 000 000 EUR la ***2 000 000 000*** EUR. Din motive de coerență și de reducere a sarcinii, ar trebui ajustată dimensiunea unei filiale și a unei sucursale

care intră în domeniul de aplicare al articolului 40a. Dimensiunea filialei ar trebui să fie cea a unei întreprinderi mari, în timp ce criteriile privind cifra de afaceri netă pentru sucursală ar trebui majorate de la 40 000 000 EUR la ***50 000 000*** EUR, astfel încât să fie aliniată la pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderile mari.

care intră în domeniul de aplicare al articolului 40a. Dimensiunea filialei ar trebui să fie cea a unei întreprinderi mari, în timp ce criteriile privind cifra de afaceri netă pentru sucursală ar trebui majorate de la 40 000 000 EUR la ***500 000 000*** EUR, astfel încât să fie aliniată la pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderile mari.

Or. en

Amendamentul 171
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 17

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(17) În temeiul articolului 40a alineatul (1) al patrulea și al cincilea paragraf din Directiva 2013/34/UE, o filială din Uniune a unei întreprinderi dintr-o țară terță care generează o cifră de afaceri netă de peste 150 de milioane EUR în Uniune sau, în absența unei astfel de filiale, o sucursală din Uniune care generează o cifră de afaceri netă de peste 40 de milioane EUR trebuie să publice și să pună la dispoziție informații privind durabilitatea la nivel de grup a întreprinderii-mamă din țara terță***. Pentru a se ajunge la o aliniere mai strânsă la criteriile utilizate pentru a defini întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2024/1760, pragul cifrei*** de afaceri ***nete pentru întreprinderea dintr-o țară terță ar trebui majorat de la 150 000 000 EUR la 450 000 000 EUR***. Din motive de coerență și de reducere a sarcinii, ar trebui ajustată dimensiunea unei filiale și a unei sucursale care intră în domeniul de aplicare al articolului 40a. Dimensiunea filialei ar trebui să fie cea a unei întreprinderi mari, în timp ce criteriile privind cifra de afaceri netă pentru sucursală ar trebui majorate de la 40 000 000 EUR la 50 000 000 EUR,	(17) În temeiul articolului 40a alineatul (1) al patrulea și al cincilea paragraf din Directiva 2013/34/UE, o filială din Uniune a unei întreprinderi dintr-o țară terță care generează o cifră de afaceri netă de peste 150 de milioane EUR în Uniune sau, în absența unei astfel de filiale, o sucursală din Uniune care generează o cifră de afaceri netă de peste 40 de milioane EUR trebuie să publice și să pună la dispoziție informații privind durabilitatea la nivel de grup a întreprinderii-mamă din țara terță ***cu condiția ca, la nivel de grup, întreprinderea din țara terță să fi generat o cifră*** de afaceri ***netă de peste 150 de milioane EUR în Uniune pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive***. Din motive de coerență și de reducere a sarcinii, ar trebui ajustată dimensiunea unei filiale și a unei sucursale care intră în domeniul de aplicare al articolului 40a. Dimensiunea filialei ar trebui să fie cea a unei întreprinderi mari, în timp ce criteriile privind cifra de afaceri netă pentru sucursală ar trebui majorate de la 40 000 000 EUR la 50 000 000 EUR, astfel încât să fie aliniată la pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderile mari.

astfel încât să fie aliniată la pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderile mari.	***Întrucât standardele de raportare privind durabilitatea prevăzute la articolul 29b vor fi simplificate și întrucât este necesar să se mențină condiții de concurență echitabile între întreprinderile din UE și cele din afara UE, articolul 40a trebuie să includă obligații aplicabile grupurilor din țări terțe, care să le impună acestora să raporteze în conformitate cu standardele prevăzute la articolul 29b atunci când îndeplinesc următoarele criterii: (i) o prezență în UE prin cel puțin o filială mare sau (ii) în cazul în care nu există nicio filială, printr-o sucursală cu o cifră de afaceri netă de 50 de milioane EUR pentru a se alinia la pragul cifrei de afaceri nete pentru întreprinderile mari și (iii) cifra de afaceri netă la nivel de grup a întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang, generată în Uniune pentru fiecare dintre ultimele două exerciții financiare consecutive, depășește 150 de milioane EUR.***

Or. en

Justificare

Pentru a menține condiții de concurență echitabile între întreprinderile din UE și cele din afara UE, considerăm că pragul cifrei de afaceri ar trebui redus la 150 de milioane EUR în Uniunea Europeană pentru a declanșa obligația întocmirii unui raport consolidat în temeiul articolului 40a pentru întreprinderile din țări terțe. În plus, întrucât standardele europene de raportare privind durabilitatea (ESRS) vor fi simplificate în mod considerabil și întrucât întreprinderile europene trebuie să raporteze în conformitate cu ESRS pentru activitățile desfășurate la nivel mondial, propunem să se asigure faptul că activitatea întreprinderilor din țări terțe se desfășoară în condiții de concurență echitabile și obligarea acestor întreprinderi să raporteze în temeiul ESRS.

Amendamentul 172
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 18

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari cu peste 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.	***eliminat***

Or. fr

Amendamentul 173
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 18

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include	(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include

numai întreprinderile ***mari*** cu peste ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.	numai întreprinderile cu peste ***10 000*** de angajați ***și care au fie o cifră de afaceri netă de peste 2 miliarde EUR, fie un bilanț total de peste 500 de milioane EUR*** în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.

Or. en

Amendamentul 174
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 18

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile ***mari*** cu peste ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea	(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile cu peste ***5 000*** de angajați ***și cu o cifră de afaceri netă de peste 1,5 miliarde EUR*** în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a

la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.	datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.

Or. en

Amendamentul 175
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Considerentul 18

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari cu peste ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.	(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari cu peste ***10 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.

Or. en

Amendamentul 176
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor

Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 18

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari ***cu peste 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar*** și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.	(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.

Or. en

Amendamentul 177
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 18

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea	(18) Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2013/34/UE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea

întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari cu peste ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.

întreprinderii în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari cu peste ***500*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ar trebui eliminată.

Or. en

Justificare

După cum s-a menționat, creăm o abordare pe trei niveluri, cu un domeniu de aplicare vizând întreprinderile medii care au între 500 și 1 000 de angajați. Acest amendament reflectă abordarea menționată.

Amendamentul 178
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 19

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari cu peste 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de	***eliminat***

aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii ar trebui eliminată.

Or. fr

Amendamentul 179
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 19

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile ***mari*** cu peste ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii ar trebui eliminată.	(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile cu peste ***10 000*** de angajați ***și care au fie o cifră de afaceri netă de peste 2 miliarde EUR, fie un bilanț total de peste 500 de milioane EUR*** în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii ar trebui eliminată.

Or. en

Amendamentul 180
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea

Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 19

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile ***mari*** cu peste ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii ar trebui eliminată.	(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile cu peste ***5 000*** de angajați ***și cu o cifră de afaceri netă de peste 1,5 miliarde EUR*** în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii ar trebui eliminată.

Or. en

Amendamentul 181
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Considerentul 19

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în	(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în

Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari cu peste ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii ar trebui eliminată.	Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari cu peste ***10 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii ar trebui eliminată.

Or. en

Amendamentul 182
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 19

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari ***cu peste 1 000 de angajați în medie în cursul exercițiului financiar*** și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea	(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile

la întreprinderile mici și mijlocii ar trebui eliminată.	mici și mijlocii ar trebui eliminată.

Or. en

Amendamentul 183
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 19

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari cu peste ***1 000*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii ar trebui eliminată.	(19) Articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Directiva (UE) 2022/2464 precizează datele până la care statele membre trebuie să aplice cerințele de raportare privind durabilitatea prevăzute în Directiva 2004/109/CE, aceste date fiind diferite în funcție de dimensiunea emitentului în cauză. Având în vedere că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel individual ar trebui redus pentru a include numai întreprinderile mari cu peste ***500*** de angajați în medie în cursul exercițiului financiar și că domeniul de aplicare al cerințelor de raportare privind durabilitatea la nivel consolidat ar trebui redus în consecință, criteriile de stabilire a datelor de aplicare ar trebui ajustate, iar trimiterea la întreprinderile mici și mijlocii ar trebui eliminată.

Or. en

Justificare

După cum s-a menționat, creăm o abordare pe trei niveluri, cu un domeniu de aplicare vizând întreprinderile medii care au între 500 și 1 000 de angajați. Acest amendament reflectă abordarea menționată.

Amendamentul 184
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver

Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 19 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(19a) Cerințele de raportare sunt adesea complexe și presupun un consum mare de resurse, dar nu oferă întotdeauna suficientă valoare adăugată directă în raport cu obiectivele directivelor. Printre principalele provocări se numără textul explicativ excesiv, interoperabilitatea limitată cu standardele globale de raportare și solicitările repetate vizând furnizarea unor date identice în cadrul mai multor obligații de raportare. Prin urmare, EFRAG ar trebui să simplifice în mod semnificativ standardele europene de raportare privind durabilitatea (ESRS) prin reducerea numărului de puncte de date cu cel puțin jumătate. EFRAG ar trebui, de asemenea, să aleagă puncte de date cantitative, deoarece punctele de date calitative nu permit compararea cu ușurință a angajamentelor întreprinderilor în ceea ce privește ESRS.

Or. en

Amendamentul 185
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 19 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(19a) În contextul prezentei directive și al inițiativelor de simplificare în curs și viitoare, este important să se asigure coerența între prezentarea informațiilor pe care întreprinderile au obligația de a le prezenta în temeiul Directivei (UE)

	2022/2464 și informațiile de care au nevoie participanții la piața financiară pentru a respecta obligațiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2088. În plus, prezenta directivă nu aduce atingere altor obligații de raportare existente în temeiul diferitelor legislații europene, spre exemplu în temeiul reglementărilor sectoriale și privind serviciile financiare.

Or. en

Justificare

Eforturile de simplificare ar trebui să țină seama de lanțul valoric în materie de raportare care există în Europa. Investitorii, băncile, asigurătorii și instituțiile financiare au nevoie de date pentru a-și îndeplini propriile obligații de raportare și, în plus, pentru a cunoaște elementele ce caracterizează locul în care investesc.

Amendamentul 186
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 20

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(20) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 interzice statelor membre să introducă, în dreptul lor intern, dispoziții din domeniul reglementat de directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 10 alineatul (1) din directiva respectivă. Pentru a asigura faptul că statele membre nu prevăd dispoziții diferite de cele din directivă și pentru a evita crearea unui cadru de reglementare fragmentat, care să conducă la insecuritate juridică și la sarcini inutile, dispozițiile de armonizare deplină ale Directivei (UE) 2024/1760 ar trebui extinse astfel încât să acopere și aspectele esențiale ale procesului de diligență necesară. Printre acestea se	***eliminat***

numără, în special, obligația de identificare, obligațiile de abordare a impacturilor negative care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate, obligația de a colabora cu părțile interesate și obligația de a prevedea un mecanism de depunere a plângerilor și de notificare. În același timp, ar trebui să se permită statelor membre să introducă dispoziții mai stricte sau mai specifice privind alte aspecte, inclusiv pentru a aborda riscurile emergente legate de produse sau servicii noi.

Or. en

Amendamentul 187
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Propunere de directivă
Considerentul 20

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(20) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 interzice statelor membre să introducă, în dreptul lor intern, dispoziții din domeniul reglementat de directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 10 alineatul (1) din directiva respectivă. Pentru a asigura faptul că statele membre nu prevăd dispoziții diferite de cele din directivă și pentru a evita crearea unui cadru de reglementare fragmentat, care să conducă la insecuritate juridică și la sarcini inutile, dispozițiile de armonizare deplină ale Directivei (UE) 2024/1760 ar trebui extinse astfel încât să acopere și aspectele esențiale ale procesului de diligență necesară. Printre acestea se numără, în special, obligația de identificare, obligațiile de abordare a	***eliminat***

impacturilor negative care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate, obligația de a colabora cu părțile interesate și obligația de a prevedea un mecanism de depunere a plângerilor și de notificare. În același timp, ar trebui să se permită statelor membre să introducă dispoziții mai stricte sau mai specifice privind alte aspecte, inclusiv pentru a aborda riscurile emergente legate de produse sau servicii noi.

Or. en

Amendamentul 188
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 20

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(20) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 interzice statelor membre să introducă, în dreptul lor intern, dispoziții din domeniul reglementat de directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 10 alineatul (1) din directiva respectivă. Pentru a asigura faptul că statele membre ***nu prevăd dispoziții diferite de cele din directivă și pentru*** a ***evita crearea unui cadru de reglementare fragmentat***, ***care să conducă la insecuritate juridică și la sarcini inutile***, dispozițiile de armonizare ***deplină*** ale Directivei (UE) 2024/1760 ar trebui extinse ***astfel încât să acopere și aspectele esențiale ale procesului de diligență necesară***. ***Printre acestea se numără, în special, obligația de identificare, obligațiile de abordare a impacturilor negative care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate, obligația de a colabora cu părțile interesate și obligația***	(20) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 interzice statelor membre să introducă, în dreptul lor intern, dispoziții din domeniul reglementat de directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 10 alineatul (1) din directiva respectivă. Pentru a asigura faptul că statele membre ***pot promova în continuare o protecție superioară*** a ***mediului și a drepturilor omului***, ***în conformitate cu bunele practici internaționale***, dispozițiile de armonizare ale Directivei (UE) 2024/1760 ***nu*** ar trebui extinse. Ar trebui să se permită statelor membre să introducă dispoziții mai stricte sau mai specifice, inclusiv pentru a aborda riscurile emergente legate de produse sau servicii noi.

de a prevedea un mecanism de depunere a plângerilor și de notificare. În același timp, ar trebui să se permită statelor membre să introducă dispoziții mai stricte sau mai specifice ***privind alte aspecte***, inclusiv pentru a aborda riscurile emergente legate de produse sau servicii noi.

Or. fr

Justificare

Deși domeniul de aplicare inițial al CSDDD a reprezentat un prim pas important în asigurarea răspunderii întreprinderilor pentru drepturile omului și mediu, acesta continua să se abată de la Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului. Prin urmare, capacitatea statelor membre de a îmbunătăți anumite aspecte ale directivei nu ar trebui restricționată în continuare.

Amendamentul 189
Axel Voss, Radan Kanev

Propunere de directivă
Considerentul 20

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(20) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 interzice statelor membre să introducă, în dreptul lor intern, dispoziții din domeniul reglementat de directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 10 alineatul (1) din directiva respectivă. Pentru a asigura faptul că statele membre nu prevăd dispoziții diferite de cele din directivă și pentru a evita crearea unui cadru de reglementare fragmentat, care să conducă la insecuritate juridică și la sarcini inutile, dispozițiile de armonizare deplină ale Directivei (UE) 2024/1760 ar trebui extinse astfel încât să acopere ***și*** aspectele esențiale ale procesului de diligență necesară. ***Printre acestea se numără, în special, obligația de identificare,***	(20) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 interzice statelor membre să introducă, în dreptul lor intern, dispoziții din domeniul reglementat de directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 10 alineatul (1) din directiva respectivă. Pentru a asigura faptul că statele membre nu prevăd dispoziții diferite de cele din directivă și pentru a evita crearea unui cadru de reglementare fragmentat, care să conducă la insecuritate juridică și la sarcini inutile, dispozițiile de armonizare deplină ale Directivei (UE) 2024/1760 ar trebui extinse astfel încât să acopere ***toate dispozițiile suplimentare care reglementează*** aspectele esențiale ale procesului de diligență necesară.

obligațiile de abordare a impacturilor negative care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate, obligația de a colabora cu părțile interesate și obligația de a prevedea un mecanism de depunere a plângerilor și de notificare. În același timp, ar trebui să se permită statelor membre să introducă dispoziții mai stricte sau mai specifice privind alte aspecte, inclusiv pentru a aborda riscurile emergente legate de produse sau servicii noi.

Or. en

Amendamentul 190
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 20

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(20) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 interzice statelor membre să introducă, în dreptul lor intern, dispoziții din domeniul reglementat de directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 10 alineatul (1) din directiva respectivă. Pentru a asigura faptul că statele membre nu prevăd dispoziții diferite ***de cele*** din directivă și pentru a evita crearea unui cadru de reglementare fragmentat, care să conducă la insecuritate juridică și la sarcini inutile, dispozițiile de armonizare deplină ale Directivei (UE) 2024/1760 ar trebui extinse astfel încât să acopere și aspectele esențiale ale procesului de diligență necesară. Printre acestea se numără, în special, obligația de identificare, obligațiile de abordare a impacturilor negative care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate, obligația de a colabora cu părțile interesate și obligația de a prevedea un mecanism de	(20) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 interzice statelor membre să introducă, în dreptul lor intern, dispoziții din domeniul reglementat de directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 10 alineatul (1) din directiva respectivă. Pentru a asigura faptul că statele membre nu prevăd dispoziții diferite ***prin introducerea unor reglementări contrare celor*** din directivă și pentru a evita crearea unui cadru de reglementare fragmentat, care să conducă la insecuritate juridică și la sarcini inutile, dispozițiile de armonizare deplină ale Directivei (UE) 2024/1760 ar trebui extinse astfel încât să acopere și aspectele esențiale ale procesului de diligență necesară. Printre acestea se numără, în special, obligația de identificare, obligațiile de abordare a impacturilor negative care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate, obligația de a

depunere a plângerilor și de notificare. În același timp, ar trebui să se permită statelor membre să introducă dispoziții mai stricte ***sau mai specifice privind alte aspecte, inclusiv pentru a aborda riscurile emergente legate de produse sau servicii noi***.	colabora cu părțile interesate și obligația de a prevedea un mecanism de depunere a plângerilor și de notificare. În același timp, ar trebui să se permită statelor membre să introducă dispoziții ***specifice sau*** mai ***puțin*** stricte***, care să adapteze obligațiile de diligență la circumstanțele locale, la situația macroeconomică și la politica economică a statului membru respectiv, în special având în vedere caracteristicile comerțului și ale cooperării transfrontaliere***.

Or. en

Amendamentul 191
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 20

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(20) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 interzice statelor membre să introducă, în dreptul lor intern, dispoziții din domeniul reglementat de directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 10 alineatul (1) din directiva respectivă. Pentru a asigura faptul că statele membre nu prevăd dispoziții diferite de cele din directivă și pentru a evita crearea unui cadru de reglementare fragmentat, care să conducă la insecuritate juridică și la sarcini inutile, dispozițiile de armonizare deplină ale Directivei (UE) 2024/1760 ar trebui extinse astfel încât să acopere și aspectele esențiale ale procesului de diligență necesară. Printre acestea se numără, în special, ***obligația de identificare,*** obligațiile de abordare a impacturilor	(20) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 interzice statelor membre să introducă, în dreptul lor intern, dispoziții din domeniul reglementat de directivă care să stabilească obligații de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu diferite de cele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) și la articolul 10 alineatul (1) din directiva respectivă. Pentru a asigura faptul că statele membre nu prevăd dispoziții diferite de cele din directivă și pentru a evita crearea unui cadru de reglementare fragmentat, care să conducă la insecuritate juridică și la sarcini inutile, dispozițiile de armonizare deplină ale Directivei (UE) 2024/1760 ar trebui extinse astfel încât să acopere și aspectele esențiale ale procesului de diligență necesară. Printre acestea se numără, în special, obligațiile de abordare a impacturilor negative care au fost sau ar fi

negative care au fost sau ar fi trebuit să fie identificate***, obligația de a colabora cu părțile interesate și obligația de a prevedea un mecanism de depunere a plângerilor și de notificare***. În același timp, ar trebui să se permită statelor membre să introducă dispoziții mai stricte sau mai specifice privind alte aspecte, inclusiv pentru a aborda riscurile emergente ***legate de produse*** sau ***servicii noi***.	trebuit să fie identificate. În același timp, ar trebui să se permită statelor membre să introducă dispoziții mai stricte sau mai specifice privind alte aspecte, inclusiv pentru a aborda riscurile emergente***, efectele, produsele, serviciile*** sau ***situațiile specifice***.

Or. en

Amendamentul 192
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect.	***eliminat***

Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.

Or. en

Amendamentul 193
Henrik Dahl

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. ***Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți.*** Cu toate acestea, ***întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile***	(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Cu toate acestea, ***pentru a atinge obiectivul Comisiei Europene de simplificare a cadrului de reglementare și de reducere a sarcinii administrative a întreprinderilor europene cu cel puțin 25 % și cu 35 % în cazul IMM-urilor, Directiva (UE) 2024/1760 ar trebui abrogată***. În plus, ***multe obligații de raportare aplicabile pe*** parcursul lanțului de activități ***intră deja sub incidența dispozițiilor privind raportarea în temeiul CSRD***. ***Prin urmare***, ***abrogarea Directivei (UE) 2024/1760 ar contribui la evitarea dublei raportări***.

sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, ***întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot*** parcursul lanțului de activități ***în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor***. ***Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului***, ***inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale***.

Or. en

Amendamentul 194
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. ***Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți.*** Cu toate acestea, ***întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile***	(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Cu toate acestea, ***pentru a atinge obiectivul Comisiei Europene de simplificare a cadrului de reglementare și de reducere a sarcinii administrative a întreprinderilor europene cu cel puțin 25 % și cu 35 % în cazul IMM-urilor, Directiva (UE) 2024/1760 ar trebui abrogată***. În plus, ***multe obligații de raportare aplicabile pe*** parcursul lanțului de activități ***intră deja sub incidența dispozițiilor privind raportarea în temeiul CSRD***. ***Prin urmare***, ***abrogarea Directivei (UE) 2024/1760 ar contribui la evitarea dublei raportări***.

negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, ***întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot*** parcursul lanțului de activități ***în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor***. ***Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului***, ***inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale***.

Or. en

Amendamentul 195
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a ***reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze***	(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a ***asigura*** un ***proces*** de ***diligență cuprinzător și bazat*** pe ***riscuri***, care să ***abordeze*** în ***mod adecvat problemele de-a lungul lanțurilor*** de

la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să ***se considere că acesta este identificat***. În ***aprovizionare ale întreprinderilor***, ***diligența necesară*** ar trebui să ***acopere întregul lanț valoric***. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.

plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.

Or. fr

Justificare

Încălcările drepturilor omului și infracțiunile împotriva mediului apar, cel mai probabil, în avalul lanțului valoric al unei întreprinderi, nu în rândul partenerilor săi de afaceri de nivelul 1. O abordare la nivelul întregului lanț de aprovizionare constituie principiul de bază al diligenței necesare.

Amendamentul 196
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a ***reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în***	(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a ***facilita respectarea acestei obligații, prezenta directivă specifică sursele de*** informații ***pe care ar trebui să se bazeze, în primă instanță***, întreprinderile ***pentru îndeplinirea obligației lor de stabilire a domeniului de aplicare***.

ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații ***plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus,*** întreprinderile ***ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu***

garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.

Or. en

Amendamentul 197
Axel Voss, Radan Kanev

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. ***Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”).*** În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după ***cartografierea*** lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate ***în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că***	(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după ***ce au stabilit domeniul de aplicare a*** lanțurilor lor de activități ***pentru a identifica domeniile generale în care au fost depistate cele mai probabile și cele mai grave efecte negative,*** să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate ***numai*** în cazul în care ***au fost identificate astfel de efecte***.

există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care ***nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.***

Or. en

Amendamentul 198
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui***, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele*** ale filialelor ***sale*** și ***la cele*** ale partenerilor ***săi*** de afaceri ***direcți („nivelul 1"). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe*** în cazul în care ***dețin*** informații ***plauzibile care sugerează un*** impact negativ ***la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea*** ar	(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ***nu*** ar ***mai*** trebui ***să înceapă cu un proces de identificare care include o cartografiere cuprinzătoare a tuturor operațiunilor lor***, ***a celor*** ale filialelor ***lor*** și***, în cazul în care sunt legate de lanțul lor de activități, a celor*** ale partenerilor ***lor*** de afaceri***, ci printr-o definire a domeniului de aplicare a acestor operațiuni. Acest proces de definire a domeniului de aplicare ar trebui să se bazeze pe riscuri și să aibă drept fundament doar informații pe care întreprinderile le pot obține pe cont propriu, cum ar fi informațiile contractuale, informațiile făcute publice, informațiile colectate în contextul inițiativelor în care sunt implicate mai multe părți interesate, cunoștințele sectoriale sau informațiile trimise de părțile interesate, astfel cum sunt definite în prezenta directivă.*** În cazul în care***, în urma definirii domeniului de aplicare, întreprinderea obține*** informații ***care indică probabilitatea unui*** impact negativ***, aceasta*** ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată ***a operațiunii sau a operațiunilor care au generat o suspiciune de impact negativ. Această evaluare ar trebui să se bazeze atât pe informațiile ușor accesibile pe care*** întreprinderile ***le pot obține pe cont propriu, cât și pe informațiile pe care acestea le obțin de la filialele lor, de la***

trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ***ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct.*** În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.

partenerii lor de afaceri sau de la părțile interesate. Principala diferență dintre prima etapă, cea a definirii domeniului de aplicare, și cea de a doua etapă, constând în evaluarea aprofundată, este nivelul de interacțiune cu partenerii de afaceri. Definirea domeniului de aplicare nu necesită niciun fel de interacțiune de acest tip, în timp ce evaluarea aprofundată necesită un anumit nivel de interacțiune. Evaluarea aprofundată ar trebui să se extindă treptat dincolo de primele niveluri și ar trebui să fie proporțională cu gravitatea sau probabilitatea efectelor negative. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. ***În cazul în care o întreprindere nu poate obține o informație pentru că un partener de afaceri nu poate fi identificat sau pentru că un partener de afaceri nu a răspuns la cererile repetate de informații transmise în cursul evaluării aprofundate, întreprinderea consideră că a fost identificat un potențial impact negativ. Între timp***, ***întreprinderea poate transmite o notificare autorităților de supraveghere și poate solicita îndrumări***. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.

Or. en

Justificare

Based on risk-based approach we set up a three stages approach : 1/ A scoping exercise where risks are identified based on information the company can obtain on their own. 2/ Based on this scoping, an in-depth assessment takes place based, this time, on information the

company can gather contacting their business partners, direct or indirect. This assessment must be gradual and proportionate, extending from tier to tier. 3/ If after this assessment, the information cannot be obtain a potential risk must be deemed identifiable and the next stage of the due diligence process must be triggered (preventing an adverse impact) with the last identifiable link of the chain. Meanwhile, the company can notify the supervisory authority to prove its good faith and seek guidance.

Amendamentul 199
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) ***Articolul 5 din*** Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, ***la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor***	(21) Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, ***ținând seama de caracteristicile sale specifice, de mediul său operațional și strategic, de necesitatea de a menține competitivitatea, în virtutea faptului că aceasta reprezintă o caracteristică inerentă a antreprenoriatului și o condiție sine qua non pentru*** existența ***unei întreprinderi***.

informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența ***impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.***

Or. en

Amendamentul 200
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți. ***Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți***	(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți.

parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.

Or. en

Amendamentul 201
Javier Zarzalejos, Miriam Lexmann

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale	(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale

partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul

partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce privește partenerii de afaceri direcți. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect ***sau dacă partenerul lor de afaceri indirect își desfășoară activitatea într-un sector cu risc ridicat sau într-o zonă geografică cu risc ridicat***. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. ***Sector cu risc ridicat și zonă geografică cu risc ridicat înseamnă un sector sau o zonă în care se produc încălcări sistematice și răspândite ale obligației de diligență în materie de drepturi ale omului și de mediu.*** În cazul în care deține astfel de informații ***sau dacă partenerul său de afaceri indirect își desfășoară activitatea într-o zonă geografică cu risc ridicat***, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a

acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.

exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.

Or. en

Amendamentul 202
Mario Mantovani

Propunere de directivă
Considerentul 21

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce	(21) Articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1760 obligă statele membre să se asigure că întreprinderile mari care depășesc o anumită dimensiune își îndeplinesc obligația de diligență bazată pe riscuri în ceea ce privește drepturile omului și mediul. Pentru a reduce sarcinile întreprinderilor care trebuie să respecte această obligație, diligența necesară ar trebui, ca regulă generală, să se limiteze la operațiunile proprii ale unei întreprinderi, la cele ale filialelor sale și la cele ale partenerilor săi de afaceri direcți („nivelul 1”). În consecință, în ceea ce privește relațiile de afaceri, întreprinderile ar trebui, după cartografierea lanțurilor lor de activități, să aibă obligația de a efectua evaluări aprofundate numai în ceea ce

privește partenerii de afaceri direcți. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații***, de exemplu prin intermediul unor rapoarte credibile ale mass-mediei sau ale ONG-urilor, al unor rapoarte privind incidente recente sau al unor probleme recurente în anumite locuri*** cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în

privește partenerii de afaceri direcți. Cu toate acestea, întreprinderile nu ar trebui să se limiteze la relațiile de afaceri directe în cazul în care dețin informații plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect. Informații plauzibile înseamnă informații cu caracter obiectiv, pe baza cărora întreprinderea poate să tragă concluzia că există o probabilitate rezonabilă ca informațiile să fie adevărate. Acest lucru se poate întâmpla atunci când întreprinderea în cauză a primit o plângere sau se află în posesia unor informații cu privire la activități dăunătoare probabile sau reale la nivelul unui partener de afaceri indirect. În cazul în care deține astfel de informații, întreprinderea ar trebui să efectueze o evaluare aprofundată. Întreprinderile ar trebui, de asemenea, să efectueze evaluări aprofundate cu privire la impacturile negative care apar în legătură cu alți parteneri – nu numai în legătură cu partenerul de afaceri direct – în cazul în care nu există o justificare economică pentru structura acestor relații de afaceri, părând să fi fost concepute special pentru a exclude din sfera de operațiuni a întreprinderii un furnizor cu activități dăunătoare care altfel ar fi fost un furnizor direct. În cazul în care evaluarea aprofundată confirmă probabilitatea sau existența impactului negativ, ar trebui să se considere că acesta este identificat. În plus, întreprinderile ar trebui să depună eforturi pentru a asigura respectarea codului lor de conduită pe tot parcursul lanțului de activități în conformitate cu garanțiile contractuale în cascadă și cu sprijinul acordat IMM-urilor. Acest cod se înscrie în politica privind diligența necesară și stabilește așteptările legate de protejarea drepturilor omului, inclusiv drepturile lucrătorilor, și de protejarea mediului în cadrul operațiunilor comerciale.

cadrul operațiunilor comerciale.

Or. it

Justificare

Formularea acestei părți a textului pare înșelătoare și prea generală.

Amendamentul 203
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil.	***eliminat***

Or. fr

Justificare

Standardul de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri a fost conceput pentru IMM-uri, nu pentru întreprinderile cu 250-1000 de angajați. Nu a fost testat pentru aceste întreprinderi mari. Scopul standardului de raportare voluntară pentru IMM-uri a fost acela de a oferi un temei pentru solicitările de date adresate IMM-urilor, prin detalierea datelor MSG de bază relevante pentru toate IMM-urile – nu de a limita tipul de informații care pot fi solicitate.

Amendamentul 204
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil.	***eliminat***

Or. en

Amendamentul 205
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare	***eliminat***

voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil.

Or. en

Amendamentul 206
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a ***limita*** efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să ***limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil***.	(22) Pentru a ***elimina*** efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ***nu*** ar trebui să ***le ceară acestora nicio informație***.

Or. en

Amendamentul 207
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește ***cartografierea*** lanțului ***valoric*** pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile ***mari*** ar trebui să ***limiteze cererile*** de informații la ***informațiile*** specificate în standardele de raportare voluntară ***menționate*** la ***articolul 29a din Directiva 2013/34/UE,*** cu ***excepția cazului*** în care ***au nevoie*** de informații ***suplimentare*** pentru a ***efectua cartografierea*** și ***nu pot obține*** informațiile ***respective în niciun alt mod rezonabil***.	(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește ***definirea domeniului*** lanțului ***de activități*** pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile ***care intră în domeniul de aplicare nu*** ar trebui să ***încerce să obțină informații de la partenerii lor*** de ***afaceri, ci să folosească doar*** informații ***care sunt deja disponibile în mod rezonabil, cum ar fi informațiile publice, informațiile obținute în urma căutărilor și informațiile obținute în urma cooperării anterioare. Informațiile de la nivel de entitate nu sunt relevante în această etapă și nici comunicarea cu partenerii de afaceri. Astfel de informații ar trebui să poată fi cerute pentru evaluări suplimentare numai în anumite condiții. Într-un astfel de caz, ar trebui să se poată cere informații ce ies din sfera informațiilor*** specificate în standardele de raportare voluntară ***de*** la ***partenerii de afaceri direcți cu mai puțin de 5000 de angajați și*** cu ***o cifră de afaceri netă de peste 1,5 miliarde EUR numai în cazul*** în care***, aplicând o abordare bazată pe riscuri, aceste informații sunt necesare având în vedere că există indicii ale probabilității unor impacturi negative sau deoarece standardele nu acoperă impacturile relevante și dacă aceste informații suplimentare nu pot fi obținute în mod rezonabil prin alte mijloace, în principal din surse existente sau secundare. Ar trebui să se procedeze la fel atunci când întreprinderilor li se cere să verifice dincolo*** de ***partenerii lor de afaceri direcți, fiindcă dețin*** informații ***plauzibile care sugerează un impact negativ la nivelul unui partener de afaceri indirect.*** Pentru a ***le înlesni conformarea întreprinderilor*** și ***partenerilor de afaceri relevanți, ar trebui***

ca informațiile ***necesare să poată fi obținute individual sau în colaborare***.

Or. en

Amendamentul 208
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în ***standardele*** de raportare voluntară menționate la articolul 29***a*** din Directiva 2013/34/UE***, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil***.	(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în ***instrucțiunile fără caracter obligatoriu*** de raportare voluntară menționate la articolul 29***ca*** din Directiva 2013/34/UE.

Or. en

Amendamentul 209
Axel Voss, Radan Kanev

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a	(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a

identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la ***informațiile specificate*** în ***standardele*** de ***raportare voluntară menționate la articolul 29***a ***din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie*** de ***informații suplimentare*** pentru a ***efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil***.	identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la ***relațiile de afaceri numai atunci când acest lucru este necesar în cadrul evaluării aprofundate (nu*** în ***scopul definirii domeniului*** de ***aplicare) acolo unde impacturile au fost considerate a fi cele mai grave și cele mai probabile. Întreprinderile ar trebui să aibă obligația*** de ***a lua măsuri adecvate*** pentru a ***preveni, a atenua, a opri sau a reduce la minimum un impact negativ numai atunci când întreprinderea a provocat impactul sau a contribuit direct la producerea acestuia***.

Or. en

Amendamentul 210
Mario Mantovani

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE***, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil***.	(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE.

Or. it

Justificare

Propunerea oferă posibilitatea de a solicita date suplimentare față de standardul de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri atunci când acest lucru este necesar având în vedere indiciile unor impacturi negative probabile sau deoarece standardul de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri nu acoperă impacturile semnificative, iar informațiile nu pot fi obținute în mod rezonabil prin alte mijloace. Ancorarea nivelului de informații pe care microîntreprinderile și IMM-urile îl pot solicita în standardul de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri reprezintă o garanție fundamentală pentru operatorii mai mici împotriva oricărei sarcini birocratice disproporționate. Derogarea menționată ar trebui eliminată.

Amendamentul 211
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește ***cartografierea lanțului valoric*** pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua ***cartografierea*** și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil.	(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește ***evaluarea aprofundată*** pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua ***evaluarea aprofundată*** și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil.

Or. en

Justificare

În abordarea noastră, prima etapă (delimitarea domeniului de aplicare) nu necesită interacțiunea cu entități din afara întreprinderii, prin urmare plafonul lanțului valoric are sens doar pentru a doua etapă (evaluare aprofundată).

Amendamentul 212
Billy Kelleher, Morten Løkkegaard

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil.	(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil. ***În cazul în care o întreprindere mare achiziționează un produs sau un serviciu despre care documentația demonstrează că oferă performanțe de mediu deosebite, în conformitate cu Directiva (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 februarie 2024 de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare, această documentație este considerată, după caz, o dovadă suficientă la care întreprinderea poate face referire în mod direct în rapoartele sale.***

Or. en

Amendamentul 213
Lukas Mandl

Propunere de directivă
Considerentul 22

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil.	(22) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către întreprinderile mici și mijlocii și întreprinderile mici cu capitalizare medie în ceea ce privește cartografierea lanțului valoric pentru a identifica impacturile negative, întreprinderile mari ar trebui să limiteze cererile de informații la informațiile specificate în standardele de raportare voluntară menționate la articolul 29a din Directiva 2013/34/UE, cu excepția cazului în care au nevoie de informații suplimentare pentru a efectua cartografierea și nu pot obține informațiile respective în niciun alt mod rezonabil. ***Cu toate acestea, întreprinderile care raportează nu ar trebui să solicite informații de la microîntreprinderi. În consecință, ele pot căuta informații în cadrul lanțului lor valoric numai până la prima microîntreprindere, dar nu mai departe. Această limită este menită să prevină efectul de transfer al cererilor de informații dincolo de acest punct.***

Or. en

Amendamentul 214
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Propunere de directivă
Considerentul 23

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(23) Întreprinderile se pot afla în situații în care producția lor se bazează în mare măsură pe factori de producție de la unul sau mai mulți furnizori specifici. În același timp, în cazul în care operațiunile comerciale ale unui astfel de furnizor sunt	(23) Întreprinderile se pot afla în situații în care producția lor se bazează în mare măsură pe factori de producție de la unul sau mai mulți furnizori specifici. În același timp, în cazul în care operațiunile comerciale ale unui astfel de furnizor sunt

asociate cu impacturi negative grave, implică munca copiilor sau aduc prejudicii semnificative mediului, iar întreprinderea a epuizat fără succes toate măsurile de diligență necesară pentru a aborda acele impacturi, întreprinderea ar trebui***, în ultimă instanță,*** să ***suspende relația de afaceri, continuând totodată să colaboreze*** cu furnizorul ***în vederea găsirii unei soluții, folosindu-se, dacă este posibil, de orice efect de levier sporit rezultat din suspendare***.	asociate cu impacturi negative grave, implică munca copiilor sau aduc prejudicii semnificative mediului, iar întreprinderea a epuizat fără succes toate măsurile de diligență necesară pentru a aborda acele impacturi, întreprinderea ar trebui să ***încerce să găsească o soluție*** cu furnizorul.

Or. en

Amendamentul 215
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 23

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(23) Întreprinderile se pot afla în situații în care producția lor se bazează în mare măsură pe factori de producție de la unul sau mai mulți furnizori specifici. În același timp, în cazul în care operațiunile comerciale ale unui astfel de furnizor sunt asociate cu impacturi negative grave, implică munca copiilor sau aduc prejudicii semnificative mediului, iar întreprinderea a epuizat fără succes toate măsurile de diligență necesară pentru a aborda acele impacturi, întreprinderea ar trebui, în ultimă instanță, să ***suspende relația de afaceri, continuând totodată*** să colaboreze cu furnizorul în vederea găsirii unei soluții, folosindu-se, dacă este posibil, de orice efect de levier sporit rezultat din suspendare.	(23) Întreprinderile se pot afla în situații în care producția lor se bazează în mare măsură pe factori de producție de la unul sau mai mulți furnizori specifici. În același timp, în cazul în care operațiunile comerciale ale unui astfel de furnizor sunt asociate cu impacturi negative grave, implică munca copiilor sau aduc prejudicii semnificative mediului, iar întreprinderea a epuizat fără succes toate măsurile de diligență necesară pentru a aborda acele impacturi, întreprinderea ar trebui, în ultimă instanță, să ***continue*** să colaboreze cu furnizorul în vederea găsirii unei soluții, folosindu-se, dacă este posibil, de orice efect de levier sporit rezultat din suspendare. ***În același timp, statul membru este obligat să creeze mecanisme de sprijin administrativ pentru a elabora cele mai bune căi de atac individuale, ținând seama de nevoile întreprinzătorului și de valorile care trebuie protejate, care fac obiectul***

încălcărilor.

Or. en

Amendamentul 216
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 23

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(23) Întreprinderile se pot afla în situații în care producția lor se bazează în mare măsură pe factori de producție de la unul sau mai mulți furnizori specifici. În același timp, în cazul în care operațiunile comerciale ale unui astfel de furnizor sunt asociate cu impacturi negative grave, implică munca copiilor sau aduc prejudicii semnificative mediului, iar întreprinderea a epuizat fără succes toate măsurile de diligență necesară pentru a aborda acele impacturi, întreprinderea ar trebui, în ultimă instanță, să suspende relația de afaceri, continuând totodată să colaboreze cu furnizorul în vederea găsirii unei soluții, folosindu-se, dacă este posibil, de orice efect de levier sporit rezultat din suspendare.	(23) Întreprinderile se pot afla în situații în care producția lor se bazează în mare măsură pe factori de producție de la unul sau mai mulți furnizori specifici. În același timp, în cazul în care operațiunile comerciale ale unui astfel de furnizor sunt asociate cu impacturi negative grave, implică munca copiilor sau aduc prejudicii semnificative mediului, iar întreprinderea a epuizat fără succes toate măsurile de diligență necesară pentru a aborda acele impacturi, întreprinderea ar trebui, în ultimă instanță, să suspende relația de afaceri, continuând totodată să colaboreze cu furnizorul în vederea găsirii unei soluții, folosindu-se, dacă este posibil, de orice efect de levier sporit rezultat din suspendare. ***în cazul în care aceste eforturi nu își ating scopul sau nu se poate preconiza în mod rezonabil că vor aduce vreo îmbunătățire, întreprinderea ar trebui să înceteze relația de afaceri cu privire la activitățile în cauză.***

Or. en

Amendamentul 217
Victor Negrescu

Propunere de directivă
Considerentul 23

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(23) Întreprinderile se pot afla în situații în care producția lor se bazează în mare măsură pe factori de producție de la unul sau mai mulți furnizori specifici. În același timp, în cazul în care operațiunile comerciale ale unui astfel de furnizor sunt asociate cu impacturi negative grave, implică munca copiilor sau aduc prejudicii semnificative mediului, iar întreprinderea a epuizat fără succes toate măsurile de diligență necesară pentru a aborda acele impacturi, întreprinderea ar trebui, în ultimă instanță, să suspende relația de afaceri, continuând totodată să colaboreze cu furnizorul în vederea găsirii unei soluții, folosindu-se, dacă este posibil, de orice efect de levier sporit rezultat din suspendare.	(23) Întreprinderile se pot afla în situații în care producția lor se bazează în mare măsură pe factori de producție de la unul sau mai mulți furnizori specifici. În același timp, în cazul în care operațiunile comerciale ale unui astfel de furnizor sunt asociate cu impacturi negative grave, implică munca copiilor sau aduc prejudicii semnificative mediului, iar întreprinderea a epuizat fără succes toate măsurile de diligență necesară pentru a aborda acele impacturi, întreprinderea ar trebui, în ultimă instanță, să suspende relația de afaceri, continuând totodată să colaboreze cu furnizorul în vederea găsirii unei soluții, folosindu-se, dacă este posibil, de orice efect de levier sporit rezultat din suspendare. ***Cu toate acestea, în cazul în care impactul negativ implică munca copiilor, întreprinderea este obligată, fără întârziere, să pună în aplicare și să mențină măsuri alternative solide și proporționale menite în mod specific să pună capăt muncii copiilor. Astfel de măsuri includ, cel puțin, colaborarea cu partenerul de afaceri pentru a stabili angajamente cu termene precise de încetare a muncii copiilor, sprijin pentru recuperarea și reabilitarea copiilor afectați și o monitorizare sporită. Întreprinderea comunică autorității de supraveghere competente motivele justificate în mod corespunzător ale deciziei sale de a nu suspenda relația de afaceri și furnizează dovezi cu privire la măsurile alternative puse în aplicare.***

Or. en

Amendamentul 218
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 24

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(24) Pentru a reduce sarcina asupra întreprinderilor și pentru o colaborare mai proporțională cu părțile interesate, întreprinderile ar trebui să fie obligate să colaboreze numai cu lucrătorii, cu reprezentanții acestora, inclusiv cu sindicatele, precum și cu persoanele și comunitățile ale căror drepturi sau interese sunt sau ar putea fi afectate în mod direct de produsele, serviciile și operațiunile întreprinderii, ale filialelor sale și ale partenerilor săi de afaceri și care au o legătură cu etapa specifică a procesului de diligență necesară desfășurat. Sunt vizate persoanele sau comunitățile din vecinătatea instalațiilor exploatate de parteneri de afaceri, în cazul în care persoanele sau comunitățile respective sunt direct afectate de poluare, sau populațiile indigene al căror drept la terenuri sau resurse este afectat în mod direct de modul în care un partener de afaceri achiziționează, dezvoltă sau utilizează în alt mod terenuri, păduri sau ape. În plus, implicarea părților interesate ar trebui să fie necesară numai pentru anumite părți ale procesului de diligență necesară, și anume în etapa de identificare, pentru elaborarea unor planuri de acțiune (consolidate) și atunci când se elaborează măsuri de remediere.	***eliminat***

Or. en

Amendamentul 219
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 24

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(24) Pentru a reduce sarcina asupra întreprinderilor și pentru o colaborare mai proporțională cu părțile interesate, întreprinderile ar trebui să fie obligate să colaboreze numai cu lucrătorii, cu reprezentanții acestora, inclusiv cu sindicatele, precum și cu persoanele și comunitățile ale căror drepturi sau interese sunt sau ar putea fi afectate în mod direct de produsele, serviciile și operațiunile întreprinderii, ale filialelor sale și ale partenerilor săi de afaceri și care au o legătură cu etapa specifică a procesului de diligență necesară desfășurat. Sunt vizate persoanele sau comunitățile din vecinătatea instalațiilor exploatate de parteneri de afaceri, în cazul în care persoanele sau comunitățile respective sunt direct afectate de poluare, sau populațiile indigene al căror drept la terenuri sau resurse este afectat în mod direct de modul în care un partener de afaceri achiziționează, dezvoltă sau utilizează în alt mod terenuri, păduri sau ape. În plus, implicarea părților interesate ar trebui să fie necesară numai pentru anumite părți ale procesului de diligență necesară, și anume în etapa de identificare, pentru elaborarea unor planuri de acțiune (consolidate) și atunci când se elaborează măsuri de remediere.	***eliminat***

Or. en

Amendamentul 220
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Propunere de directivă
Considerentul 24

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(24) Pentru a reduce sarcina asupra	(24) Pentru a reduce sarcina asupra

întreprinderilor și pentru o colaborare mai proporțională cu părțile interesate, întreprinderile ar trebui să fie obligate să colaboreze numai cu lucrătorii***, cu reprezentanții acestora, inclusiv cu sindicatele, precum și cu persoanele și comunitățile ale căror drepturi sau interese sunt sau ar putea fi afectate în mod direct de produsele, serviciile și operațiunile întreprinderii, ale filialelor sale și ale partenerilor săi de afaceri și care au o legătură cu etapa specifică a procesului de diligență necesară desfășurat. Sunt vizate persoanele sau comunitățile din vecinătatea instalațiilor exploatate de parteneri de afaceri, în cazul în care persoanele sau comunitățile respective sunt direct afectate de poluare, sau populațiile indigene al căror drept la terenuri sau resurse este afectat în mod direct de modul în care un partener de afaceri achiziționează, dezvoltă sau utilizează în alt mod terenuri, păduri sau ape***. În plus, implicarea părților interesate ar trebui să fie necesară numai pentru anumite părți ale procesului de diligență necesară, și anume în etapa de identificare***, pentru elaborarea unor planuri de acțiune (consolidate)*** și atunci când se elaborează măsuri de remediere.

întreprinderilor și pentru o colaborare mai proporțională cu părțile interesate, întreprinderile ar trebui să fie obligate să colaboreze numai cu lucrătorii. În plus, implicarea părților interesate ar trebui să fie necesară numai pentru anumite părți ale procesului de diligență necesară, și anume în etapa de identificare și atunci când se elaborează măsuri de remediere.

Or. en

Amendamentul 221
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 24

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(24) Pentru a ***reduce sarcina asupra întreprinderilor și pentru*** o colaborare ***mai proporțională*** cu părțile interesate, întreprinderile ar trebui să ***fie obligate să colaboreze numai cu lucrătorii***, cu	(24) Pentru a ***asigura*** o colaborare ***eficace*** cu părțile interesate, întreprinderile ar trebui să ***colaboreze cu lucrătorii, la toate nivelurile lanțurilor lor de aprovizionare***, cu reprezentanții acestora,

reprezentanții acestora, inclusiv cu sindicatele, precum și cu persoanele și comunitățile ale căror drepturi sau interese sunt sau ar putea fi afectate în mod direct de produsele, serviciile și operațiunile întreprinderii, ale filialelor sale și ale partenerilor săi de afaceri ***și care au o legătură cu etapa specifică a procesului de diligență necesară desfășurat***. Sunt vizate persoanele sau comunitățile din vecinătatea instalațiilor exploatate de parteneri de afaceri, în cazul în care persoanele sau comunitățile respective sunt direct afectate de poluare, sau populațiile indigene al căror drept la terenuri sau resurse este afectat în mod direct de modul în care un partener de afaceri achiziționează, dezvoltă sau utilizează în alt mod terenuri, păduri sau ape. ***În plus, implicarea părților interesate ar trebui să fie necesară numai pentru anumite părți ale procesului de diligență necesară, și anume în etapa de identificare, pentru elaborarea unor planuri de acțiune (consolidate) și atunci când se elaborează măsuri de remediere.***

inclusiv cu sindicatele, precum și cu persoanele***, ONG-urile*** și comunitățile ale căror drepturi sau interese sunt sau ar putea fi afectate în mod direct de produsele, serviciile și operațiunile întreprinderii, ale filialelor sale și ale partenerilor săi de afaceri. Sunt vizate persoanele sau comunitățile din vecinătatea instalațiilor exploatate de parteneri de afaceri, în cazul în care persoanele sau comunitățile respective sunt direct afectate de poluare, sau populațiile indigene al căror drept la terenuri sau resurse este afectat în mod direct de modul în care un partener de afaceri achiziționează, dezvoltă sau utilizează în alt mod terenuri, păduri sau ape.

Or. fr

Amendamentul 222
Javier Zarzalejos, Miriam Lexmann

Propunere de directivă
Considerentul 24

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(24) Pentru a reduce sarcina asupra întreprinderilor și pentru o colaborare mai proporțională cu părțile interesate, întreprinderile ar trebui să fie obligate să colaboreze numai cu lucrătorii, cu reprezentanții acestora, inclusiv cu sindicatele, precum și cu persoanele și comunitățile ale căror drepturi sau interese sunt sau ar putea fi afectate în mod direct de produsele, serviciile și operațiunile	(24) Pentru a reduce sarcina asupra întreprinderilor și pentru o colaborare mai proporțională cu părțile interesate, întreprinderile ar trebui să fie obligate să colaboreze numai cu lucrătorii, cu reprezentanții acestora, inclusiv cu sindicatele, precum și cu persoanele și comunitățile ale căror drepturi sau interese sunt sau ar putea fi afectate în mod direct de produsele, serviciile și operațiunile

întreprinderii, ale filialelor sale și ale partenerilor săi de afaceri și care au o legătură cu etapa specifică a procesului de diligență necesară desfășurat. Sunt vizate persoanele sau comunitățile din vecinătatea instalațiilor exploatate de parteneri de afaceri, în cazul în care persoanele sau comunitățile respective sunt direct afectate de poluare, sau populațiile indigene al căror drept la terenuri sau resurse este afectat în mod direct de modul în care un partener de afaceri achiziționează, dezvoltă sau utilizează în alt mod terenuri, păduri sau ape. În plus, implicarea părților interesate ar trebui să fie necesară numai pentru anumite părți ale procesului de diligență necesară, și anume în etapa de identificare, pentru elaborarea unor planuri de acțiune (consolidate) și atunci când se elaborează măsuri de remediere.

întreprinderii, ale filialelor sale și ale partenerilor săi de afaceri și care au o legătură ***directă*** cu etapa specifică a procesului de diligență necesară desfășurat. Sunt vizate persoanele sau comunitățile din vecinătatea instalațiilor exploatate de parteneri de afaceri, în cazul în care persoanele sau comunitățile respective sunt direct afectate de poluare, sau populațiile indigene al căror drept la terenuri sau resurse este afectat în mod direct de modul în care un partener de afaceri achiziționează, dezvoltă sau utilizează în alt mod terenuri, păduri sau ape. În plus, implicarea părților interesate ar trebui să fie necesară numai pentru anumite părți ale procesului de diligență necesară, și anume în etapa de identificare, pentru elaborarea unor planuri de acțiune (consolidate) și atunci când se elaborează măsuri de remediere.

Or. en

Amendamentul 223
Victor Negrescu

Propunere de directivă
Considerentul 24 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(24a) Comisia elaborează și implementează un program de formare pentru managerii și angajații IMM-urilor cu scopul de a consolida capacități în materie de practici comerciale sustenabile și instrumente digitale de conformitate, inclusiv module online și ateliere cu prezență fizică.

Or. en

Amendamentul 224
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 25

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(25) Pentru a reduce sarcina administrativă asupra întreprinderilor, termenul Comisiei pentru adoptarea orientărilor generale privind diligența necesară ar trebui să fie devansat la 26 iulie 2026. În paralel, termenul de aplicare a Directivei (UE) 2024/1760 pentru primul grup de întreprinderi ar trebui amânat până la 26 iulie 2028, în conformitate cu Directiva (UE) XXX/XXX[13]. Acest interval de doi ani va trebui să ofere întreprinderilor suficient timp pentru a ține seama de îndrumările practice și de cele mai bune practici incluse în orientările Comisiei atunci când vor pune în aplicare măsurile de diligență necesară.	***eliminat***

13 Directiva (UE) 2025/XX din ….

Or. en

Amendamentul 225
Axel Voss, Radan Kanev

Propunere de directivă
Considerentul 25

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(25) Pentru a reduce sarcina administrativă asupra întreprinderilor, termenul Comisiei pentru adoptarea orientărilor ***generale*** privind diligența necesară ar trebui să fie devansat la 26 iulie ***2026***. În paralel, termenul de aplicare a Directivei (UE) 2024/1760 pentru primul grup de întreprinderi ar trebui amânat până la 26 iulie ***2028, în conformitate cu Directiva (UE) XXX/XXX[13]***. Acest interval	(25) Pentru a reduce sarcina administrativă asupra întreprinderilor, termenul Comisiei pentru adoptarea orientărilor privind diligența necesară ar trebui să fie devansat la 26 iulie ***2027***. În paralel, termenul de aplicare a Directivei (UE) 2024/1760 pentru primul grup de întreprinderi ar trebui amânat până la 26 iulie ***2029***. Acest interval de doi ani va trebui să ofere întreprinderilor suficient

de doi ani va trebui să ofere întreprinderilor suficient timp pentru a ține seama de îndrumările practice și de cele mai bune practici incluse în orientările Comisiei atunci când vor pune în aplicare măsurile de diligență necesară.	timp pentru a ține seama de îndrumările practice și de cele mai bune practici incluse în orientările Comisiei atunci când vor pune în aplicare măsurile de diligență necesară.
[13] Directiva (UE) 2025/XX din ….	[13] Directiva (UE) 2025/XX din ….

Or. en

Amendamentul 226
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 25

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(25) Pentru a reduce sarcina administrativă asupra întreprinderilor, termenul Comisiei pentru adoptarea orientărilor generale privind diligența necesară ar trebui să fie devansat la 26 iulie 2026. În paralel, termenul de aplicare a Directivei (UE) 2024/1760 pentru primul grup de întreprinderi ar trebui amânat până la 26 iulie ***2028***, în conformitate cu Directiva (UE) XXX/XXX[13]. Acest interval de doi ani va trebui să ofere întreprinderilor suficient timp pentru a ține seama de îndrumările practice și de cele mai bune practici incluse în orientările Comisiei atunci când vor pune în aplicare măsurile de diligență necesară.	(25) Pentru a reduce sarcina administrativă asupra întreprinderilor, termenul Comisiei pentru adoptarea orientărilor generale privind diligența necesară ar trebui să fie devansat la 26 iulie 2026. În paralel, termenul de aplicare a Directivei (UE) 2024/1760 pentru primul grup de întreprinderi ar trebui amânat până la 26 iulie ***2048***, în conformitate cu Directiva (UE) XXX/XXX[13]. Acest interval de doi ani va trebui să ofere întreprinderilor suficient timp pentru a ține seama de îndrumările practice și de cele mai bune practici incluse în orientările Comisiei atunci când vor pune în aplicare măsurile de diligență necesară.
[13] Directiva (UE) 2025/XX din ….	[13] Directiva (UE) 2025/XX din ….

Or. en

Amendamentul 227
Victor Negrescu

Propunere de directivă
Considerentul 25 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(25a) Comisia ar trebui să adopte orientări sectoriale specifice, adaptate nevoilor și capacităților întreprinderilor mici și mijlocii din sectoarele în care riscul de impact negativ este ridicat. Aceste orientări ar trebui să includă modele simplificate, exemple de măsuri de diligență proporționale și recomandări privind instrumentele digitale disponibile.

Or. en

Amendamentul 228
Victor Negrescu

Propunere de directivă
Considerentul 25 b (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(25b) Comisia ar trebui să sprijine întreprinderile mici și mijlocii să pună în aplicare soluții digitale pentru a înlesni respectarea obligațiilor de raportare și de diligență necesară în materie de durabilitate, de exemplu prin orientări specifice, oportunități de finanțare și promovarea unor instrumente interoperabile adaptate la capacitățile lor.

Or. en

Amendamentul 229
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 26

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464, cerința de a pune în aplicare planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui înlocuită cu o clarificare a faptului că obligația întreprinderilor de a adopta un plan de tranziție include conturarea acțiunilor de punere în aplicare planificate și întreprinse. Obligația de a adopta planul, versiunea inițială și cea actualizată a acestuia fac în continuare obiectul supravegherii administrative.	***eliminat***

Or. fr

Justificare

Avizul BCE privind pachetul omnibus „recomandă clarificarea redactării dispoziției relevante în cadrul modificărilor propuse la CSDDD, pentru a se asigura punerea în aplicare a planurilor de tranziție” și adaugă că „există riscul ca formularea revizuită să fie interpretată greșit în sensul că întreprinderile sunt obligate să adopte planuri de tranziție, dar nu și să le pună în aplicare”.

Amendamentul 230
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Propunere de directivă
Considerentul 26

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464, cerința de a pune în aplicare planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui înlocuită cu o clarificare a faptului că obligația întreprinderilor de a adopta un plan de	***eliminat***

tranziție include conturarea acțiunilor de punere în aplicare planificate și întreprinse. Obligația de a adopta planul, versiunea inițială și cea actualizată a acestuia fac în continuare obiectul supravegherii administrative.

Or. en

Amendamentul 231
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 26

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464, cerința de a pune în aplicare planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui înlocuită cu o clarificare a faptului că obligația întreprinderilor de a adopta un plan de tranziție include conturarea acțiunilor de punere în aplicare planificate și întreprinse. Obligația de a adopta planul, versiunea inițială și cea actualizată a acestuia fac în continuare obiectul supravegherii administrative.	***eliminat***

Or. en

Amendamentul 232
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 26

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464, cerința de a pune în aplicare planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui înlocuită cu o clarificare a faptului că obligația întreprinderilor de a adopta un plan de tranziție include conturarea acțiunilor de punere în aplicare planificate și întreprinse. Obligația de a adopta planul, versiunea inițială și cea actualizată a acestuia fac în continuare obiectul supravegherii administrative.	***eliminat***

Or. en

Amendamentul 233
Axel Voss

Propunere de directivă
Considerentul 26

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464, cerința de a pune în aplicare planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui ***înlocuită cu o clarificare a faptului că obligația întreprinderilor de a adopta un plan de tranziție include conturarea acțiunilor de punere în aplicare planificate și întreprinse. Obligația de a adopta planul, versiunea inițială și cea actualizată a acestuia fac în continuare obiectul supravegherii administrative.***	(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464, cerința de a pune în aplicare planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui ***eliminată***.

Or. en

Amendamentul 234
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 26

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la ***regimul*** de ***raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464***, ***cerința*** de a pune în aplicare planul de tranziție ***pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui înlocuită cu o clarificare a faptului*** că ***obligația întreprinderilor*** de a ***adopta un plan de tranziție include conturarea acțiunilor*** de punere în aplicare ***planificate*** și ***întreprinse***. Obligația de a adopta planul, versiunea inițială și cea actualizată a acestuia fac în continuare obiectul supravegherii administrative.	(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la ***Acordul*** de ***la Paris, se elimină trimiterea la 1,5 °C din planul de tranziție. În scopul*** de a pune în aplicare planul de tranziție***, întreprinderea nu ar mai trebui să depună cele mai mari eforturi, ci toate eforturile rezonabile, ceea ce înseamnă*** că ***trebuie luate o serie*** de ***măsuri proporționale și rezonabile, dar întreprinderea nu ar trebui să epuizeze toate mijloacele aflate la dispoziția sa pentru*** a ***pune în aplicare planul. Pentru a clarifica că această cerință*** de punere în aplicare ***a planului este efectiv înțeleasă ca o obligație de mijloace*** și ***nu de rezultat, articolul 22 alineatul (1) se modifică în consecință***. Obligația de a adopta planul, versiunea inițială și cea actualizată a acestuia fac în continuare obiectul supravegherii administrative.

Or. en

Justificare

We delete the 1.5 reference to stick to the Paris Agreement, which Article 2(a) provides for holding the temperature increase well below 2 degrees and pursuing efforts to limit the temperature increase to 1.5 thus making sure the transition plans are better aligned with the obligations stemming from the Agreement. We reinsert "put into effect" so the obligation is not merely to adopt but act on the transition plan. We shift from a "best efforts" approach to a more proportional approach of "all reasonable efforts". We clarify that the putting into effect of the plan is an obligation of means, not result and that it should be proportional and reasonable.

Amendamentul 235
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 26

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464, cerința de a pune în aplicare planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui înlocuită cu o clarificare a faptului că obligația întreprinderilor de a adopta un plan de tranziție include conturarea ***acțiunilor*** de punere în aplicare ***planificate și întreprinse. Obligația*** de ***a adopta planul, versiunea inițială*** și ***cea actualizată*** a ***acestuia fac în continuare obiectul supravegherii administrative***.	(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464, cerința de a pune în aplicare planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui înlocuită cu o clarificare a faptului că obligația întreprinderilor de a adopta un plan de tranziție include conturarea ***unor acțiuni*** de punere în aplicare ***suficient*** de ***flexibile din cauza condițiilor locale*** și a ***specificității întreprinderii***.

Or. en

Amendamentul 236
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 26

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464, cerința de a pune în aplicare planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui înlocuită cu o clarificare a faptului că obligația întreprinderilor de a adopta un plan de tranziție include conturarea acțiunilor de punere în aplicare planificate și întreprinse. Obligația de a adopta planul, versiunea inițială și cea actualizată a acestuia fac în continuare obiectul supravegherii administrative.	(26) Pentru a asigura o mai bună aliniere a Directivei (UE) 2024/1760 la regimul de raportare privind durabilitatea prevăzut în Directiva (UE) 2022/2464, cerința de a pune în aplicare planul de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice ar trebui înlocuită cu o clarificare a faptului că obligația întreprinderilor de a adopta un plan de tranziție include conturarea acțiunilor de punere în aplicare planificate și întreprinse. ***Pentru a clarifica că astfel de cerințe ar trebui înțelese ca o obligație de mijloace și nu de rezultat, articolul 22 alineatul (1) privind combaterea schimbărilor climatice se modifică în consecință.*** Obligația de a adopta planul, versiunea inițială și cea actualizată a

	acestuia fac în continuare obiectul supravegherii administrative.

Or. en

Justificare

Pentru a răspunde preocupărilor părților interesate cu privire la faptul că obligațiile din cadrul planului de tranziție nu sunt o obligație de rezultate, ne angajăm să clarificăm acest aspect în text.

Amendamentul 237
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 27

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(27) Articolul 27 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune statelor membre să stabilească sancțiuni care trebuie să fie „efective, proporționale și cu efect de descurajare”. Articolul 27 alineatul (2) din directiva respectivă impune statelor membre ca, atunci când decid dacă să impună sancțiuni și, în caz afirmativ, atunci când stabilesc natura și nivelul adecvat al acestora, să țină seama în mod corespunzător de o serie de factori care determină gravitatea încălcării și de circumstanțele atenuante sau agravante. Articolul 27 alineatul (4) din directiva respectivă prevede că sancțiunile pecuniare impuse de statele membre se bazează pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză. Cu toate acestea, având în vedere faptul că statele membre trebuie deja să țină seama de seria de factori prevăzuți la articolul 27 alineatul (2) din directivă, necesitatea de a întemeia sancțiunile pecuniare pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză este superfluă. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune, ar trebui să se interzică totuși statelor membre să	***eliminat***

introducă în dreptul lor intern un prag sau un plafon pentru sancțiunile pecuniare impuse întreprinderilor aflate sub jurisdicția lor care ar împiedica autoritățile de supraveghere să impună sancțiuni în conformitate cu factorii prevăzuți la articolul 27 alineatul (2). În plus, pentru a armoniza practicile de asigurare a respectării legislației în întreaga Uniune, Comisia, în colaborare cu statele membre, ar trebui să elaboreze orientări pentru a sprijini autoritățile de supraveghere în stabilirea nivelului sancțiunilor.

Or. en

Amendamentul 238
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Propunere de directivă
Considerentul 27

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(27) Articolul 27 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune statelor membre să stabilească sancțiuni care trebuie să fie „efective, proporționale și cu efect de descurajare”. Articolul 27 alineatul (2) din directiva respectivă impune statelor membre ca, atunci când decid dacă să impună sancțiuni și, în caz afirmativ, atunci când stabilesc natura și nivelul adecvat al acestora, să țină seama în mod corespunzător de o serie de factori care determină gravitatea încălcării și de circumstanțele atenuante sau agravante. Articolul 27 alineatul (4) din directiva respectivă prevede că sancțiunile pecuniare impuse de statele membre se bazează pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză. Cu toate acestea, ***având în vedere faptul că*** statele membre ***trebuie deja să țină seama de seria de factori prevăzuți la articolul 27 alineatul***	(27) Articolul 27 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune statelor membre să stabilească sancțiuni care trebuie să fie „efective, proporționale și cu efect de descurajare”. Articolul 27 alineatul (2) din directiva respectivă impune statelor membre ca, atunci când decid dacă să impună sancțiuni și, în caz afirmativ, atunci când stabilesc natura și nivelul adecvat al acestora, să țină seama în mod corespunzător de o serie de factori care determină gravitatea încălcării și de circumstanțele atenuante sau agravante. Articolul 27 alineatul (4) din directiva respectivă prevede că sancțiunile pecuniare impuse de statele membre se bazează pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să ***își păstreze competența*** de a ***stabili regimul*** de

(2) din directivă, necesitatea de a întemeia sancțiunile pecuniare pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză este superfluă. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune, ar trebui să ***se interzică totuși statelor membre să introducă în dreptul lor intern un prag sau un plafon pentru sancțiunile pecuniare impuse întreprinderilor aflate sub jurisdicția lor care ar împiedica autoritățile de supraveghere să impună sancțiuni în conformitate cu factorii prevăzuți la articolul 27 alineatul (2). În plus, pentru a armoniza practicile de asigurare a respectării legislației în întreaga Uniune, Comisia, în colaborare cu statele membre, ar trebui să elaboreze orientări pentru a sprijini autoritățile de supraveghere în stabilirea nivelului sancțiunilor.***

sancțiuni.

Or. en

Amendamentul 239
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 27

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(27) Articolul 27 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune statelor membre să stabilească sancțiuni care trebuie să fie „efective, proporționale și cu efect de descurajare”. Articolul 27 alineatul (2) din directiva respectivă impune statelor membre ca, atunci când decid dacă să impună sancțiuni și, în caz afirmativ, atunci când stabilesc natura și nivelul adecvat al acestora, să țină seama în mod corespunzător de o serie de factori care determină gravitatea încălcării și de circumstanțele atenuante sau agravante.	(27) Articolul 27 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune statelor membre să stabilească sancțiuni care trebuie să fie „efective, proporționale și cu efect de descurajare”. Articolul 27 alineatul (2) din directiva respectivă impune statelor membre ca, atunci când decid dacă să impună sancțiuni și, în caz afirmativ, atunci când stabilesc natura și nivelul adecvat al acestora, să țină seama în mod corespunzător de o serie de factori care determină gravitatea încălcării și de circumstanțele atenuante sau agravante.

Articolul 27 alineatul (4) din directiva respectivă prevede că sancțiunile pecuniare impuse de statele membre se bazează pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză. ***Cu toate acestea, având în vedere faptul că statele membre trebuie deja să țină seama de seria de factori prevăzuți la articolul 27 alineatul (2) din directivă, necesitatea de a întemeia sancțiunile pecuniare pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză este superfluă. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune, ar trebui să se interzică totuși statelor membre să introducă în dreptul lor intern un prag sau un plafon pentru sancțiunile pecuniare impuse întreprinderilor aflate sub jurisdicția lor care ar împiedica autoritățile de supraveghere să impună sancțiuni în conformitate cu factorii prevăzuți la articolul 27 alineatul (2). În plus,*** pentru a armoniza practicile de asigurare a respectării legislației în întreaga Uniune, Comisia, în colaborare cu statele membre, ar trebui să elaboreze orientări pentru a sprijini autoritățile de supraveghere în stabilirea nivelului sancțiunilor.	Articolul 27 alineatul (4) din directiva respectivă prevede că sancțiunile pecuniare impuse de statele membre se bazează pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză. Pentru a armoniza practicile de asigurare a respectării legislației în întreaga Uniune, Comisia, în colaborare cu statele membre, ar trebui să elaboreze orientări pentru a sprijini autoritățile de supraveghere în stabilirea nivelului sancțiunilor.

Or. en

Amendamentul 240
Mario Mantovani

Propunere de directivă
Considerentul 27

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(27) Articolul 27 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune statelor membre să stabilească sancțiuni care trebuie să fie „efective, proporționale și cu efect de descurajare”. Articolul 27 alineatul (2) din directiva respectivă impune statelor membre ca, atunci când decid dacă să impună sancțiuni și, în caz afirmativ,	(27) Articolul 27 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune statelor membre să stabilească sancțiuni care trebuie să fie „efective, proporționale și cu efect de descurajare”. Articolul 27 alineatul (2) din directiva respectivă impune statelor membre ca, atunci când decid dacă să impună sancțiuni și, în caz afirmativ,

atunci când stabilesc natura și nivelul adecvat al acestora, să țină seama în mod corespunzător de o serie de factori care determină gravitatea încălcării și de circumstanțele atenuante sau agravante. Articolul 27 alineatul (4) din directiva respectivă prevede că sancțiunile pecuniare impuse de statele membre se bazează pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză. Cu toate acestea, având în vedere faptul că statele membre trebuie deja să țină seama de seria de factori prevăzuți la articolul 27 alineatul (2) din directivă, necesitatea de a întemeia sancțiunile pecuniare pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză este superfluă. ***Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune, ar trebui să se interzică totuși statelor membre să introducă în dreptul lor intern un prag sau un plafon pentru sancțiunile pecuniare impuse întreprinderilor aflate sub jurisdicția lor care ar împiedica autoritățile de supraveghere să impună sancțiuni în conformitate cu factorii prevăzuți la articolul 27 alineatul (2).*** În plus, pentru a armoniza practicile de asigurare a respectării legislației în întreaga Uniune, Comisia, în colaborare cu statele membre, ar trebui să elaboreze orientări pentru a sprijini autoritățile de supraveghere în stabilirea nivelului sancțiunilor.	atunci când stabilesc natura și nivelul adecvat al acestora, să țină seama în mod corespunzător de o serie de factori care determină gravitatea încălcării și de circumstanțele atenuante sau agravante. Articolul 27 alineatul (4) din directiva respectivă prevede că sancțiunile pecuniare impuse de statele membre se bazează pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză. Cu toate acestea, având în vedere faptul că statele membre trebuie deja să țină seama de seria de factori prevăzuți la articolul 27 alineatul (2) din directivă, necesitatea de a întemeia sancțiunile pecuniare pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză este superfluă. În plus, pentru a armoniza practicile de asigurare a respectării legislației în întreaga Uniune, Comisia, în colaborare cu statele membre, ar trebui să elaboreze orientări pentru a sprijini autoritățile de supraveghere în stabilirea nivelului sancțiunilor.

Or. it

Justificare

Lăsarea la latitudinea statelor membre să decidă cu privire la nivelul sancțiunilor, eventual înăsprindu-le, nu ar face decât să sporească fragmentarea pieței unice și ar avea un impact negativ asupra condițiilor de concurență echitabile între întreprinderile europene.

Amendamentul 241
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 27

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(27) Articolul 27 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune statelor membre să stabilească sancțiuni care trebuie să fie „efective, proporționale și cu efect de descurajare”. Articolul 27 alineatul (2) din directiva respectivă impune statelor membre ca, atunci când decid dacă să impună sancțiuni și, în caz afirmativ, atunci când stabilesc natura și nivelul adecvat al acestora, să țină seama în mod corespunzător de o serie de factori care determină gravitatea încălcării și de circumstanțele atenuante sau agravante. Articolul 27 alineatul (4) din directiva respectivă prevede că sancțiunile pecuniare impuse de statele membre se bazează pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză. ***Cu toate acestea, având în vedere faptul că statele membre trebuie deja să țină seama de seria de factori prevăzuți la articolul 27 alineatul (2) din directivă, necesitatea de a întemeia sancțiunile pecuniare pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză este superfluă.*** Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune, ar trebui să se interzică ***totuși*** statelor membre să introducă în dreptul lor intern un prag sau un plafon pentru sancțiunile pecuniare impuse întreprinderilor aflate sub jurisdicția lor care ar împiedica autoritățile de supraveghere să impună sancțiuni în conformitate cu factorii prevăzuți la articolul 27 alineatul (2). În plus, pentru a armoniza practicile de asigurare a respectării legislației în întreaga Uniune, Comisia, în colaborare cu statele membre, ar trebui să elaboreze orientări pentru a sprijini autoritățile de supraveghere în stabilirea nivelului sancțiunilor.	(27) Articolul 27 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune statelor membre să stabilească sancțiuni care trebuie să fie „efective, proporționale și cu efect de descurajare”. Articolul 27 alineatul (2) din directiva respectivă impune statelor membre ca, atunci când decid dacă să impună sancțiuni și, în caz afirmativ, atunci când stabilesc natura și nivelul adecvat al acestora, să țină seama în mod corespunzător de o serie de factori care determină gravitatea încălcării și de circumstanțele atenuante sau agravante. Articolul 27 alineatul (4) din directiva respectivă prevede că sancțiunile pecuniare impuse de statele membre se bazează pe cifra de afaceri netă la nivel mondial a întreprinderii în cauză. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în întreaga Uniune, ar trebui să se interzică statelor membre să introducă în dreptul lor intern un prag sau un plafon pentru sancțiunile pecuniare impuse întreprinderilor aflate sub jurisdicția lor care ar împiedica autoritățile de supraveghere să impună sancțiuni în conformitate cu factorii prevăzuți la articolul 27 alineatul (2). În plus, pentru a armoniza practicile de asigurare a respectării legislației în întreaga Uniune, Comisia, în colaborare cu statele membre, ar trebui să elaboreze orientări pentru a sprijini autoritățile de supraveghere în stabilirea nivelului sancțiunilor.

Or. fr

Justificare

Este esențial ca sancțiunile administrative să aibă cu adevărat un efect de descurajare. Pentru a atinge acest obiectiv, ele trebuie calculate în funcție de cifra de afaceri globală a întreprinderii, așa cum se procedează deja în dreptul concurenței. În absența acestui criteriu, sancțiunile riscă să fie pur simbolice și ineficiente, mai ales în cazul marilor întreprinderi multinaționale. Numai impunerea unor sancțiuni financiare substanțiale poate asigura respectarea obligațiilor de diligență.

Amendamentul 242
Pascal Canfin

Propunere de directivă
Considerentul 28

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(28) Pentru a limita posibilele riscuri de litigii legate de regimul armonizat de răspundere civilă prevăzut în Directiva (UE) 2024/1760, ar trebui eliminat regimul specific de răspundere la nivelul Uniunii prevăzut în prezent la articolul 29 alineatul (1) din directiva respectivă. În același timp, atât din perspectiva dreptului internațional, cât și din cea a dreptului Uniunii, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că persoanele afectate de impacturile negative au acces efectiv la justiție și de a le garanta dreptul la o cale de atac efectivă, astfel cum este consacrat la articolul 2 alineatul (3) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, la articolul 8 din Declarația universală a drepturilor omului, la articolul 9 alineatul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (Convenția de la Aarhus) și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul în care se antrenează răspunderea unei întreprinderi pentru nerespectarea cerințelor privind diligența necesară prevăzute în Directiva (UE) 2024/1760 și că, în cazul în care o astfel de nerespectare a cauzat prejudicii,	***eliminat***

persoanele afectate pot primi despăgubiri integrale, care ar trebui acordate în conformitate cu principiile eficacității și echivalenței, asigurându-se totodată, prin garanții adecvate, prevenirea supracompensării. Având în vedere normele și tradițiile diferite care există la nivel național în ceea ce privește posibilitatea de a introduce o acțiune de reprezentare, ar trebui eliminată cerința specifică în această privință din Directiva (UE) 2024/1760. O astfel de eliminare nu aduce atingere niciunei dispoziții din legislația națională aplicabilă care permite unui sindicat, unei organizații neguvernamentale pentru drepturile omului sau pentru protecția mediului, altei organizații neguvernamentale ori unei instituții naționale pentru drepturile omului să introducă acțiuni în vederea protejării drepturilor presupusei părți prejudiciate sau să sprijine astfel de acțiuni inițiate direct de aceasta. Mai mult, din același motiv, ar trebui eliminată cerința ca statele membre să se asigure că normele privind răspunderea au caracter de dispoziții imperative derogatorii în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a statului membru. Această eliminare nu aduce atingere posibilității statelor membre de a prevedea că dispozițiile din dreptul intern care transpun articolul 29 din Directiva (UE) 2024/1760 au caracter de dispoziții imperative derogatorii, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007, în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a unui stat membru.

Or. en

Justificare

Eliminarea regimului de răspundere la nivelul Uniunii ar conduce la fragmentarea pieței unice, ceea ce contravine chiar ideii de diligență necesară la nivelul UE care înlocuiește legislația națională privind diligența necesară. Eliminarea regimului de răspundere la nivelul Uniunii ar conduce la fragmentarea pieței unice, ceea ce contravine chiar ideii de diligență

necesară la nivelul UE care înlocuiește legislația națională privind diligența necesară.

Amendamentul 243
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 28

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(28) [...]	***eliminat***

Or. fr

Justificare

Eliminarea regimului de răspundere la nivelul Uniunii creează dificultăți mai mari pentru cei care doresc să își exercite drepturile și generează mai multă incertitudine pentru întreprinderile care vor trebui să se conformeze mai multor sisteme juridice naționale diferite.

Amendamentul 244
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 28

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(28) Pentru ***a limita posibilele riscuri de litigii legate de regimul armonizat*** de ***răspundere*** civilă ***prevăzut în Directiva (UE) 2024/1760***, ***ar trebui eliminat regimul specific de răspundere*** la ***nivelul Uniunii prevăzut în prezent la articolul 29 alineatul*** (***1***) ***din directiva respectivă***. În același timp, atât din perspectiva dreptului internațional, cât și din cea a dreptului Uniunii, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că persoanele afectate de impacturile negative au acces	(28) ***Respectarea dispozițiilor Directivei 2024/1760 este esențială pentru protejarea intereselor politice, sociale și economice ale Uniunii, precum și pentru atingerea obiectivelor sale de durabilitate. Prin urmare, sunt necesare norme care să reglementeze răspunderea civilă rezultată din încălcarea acestor dispoziții. Cu toate acestea***, ***având în vedere diferitele norme și tradiții care există*** la ***nivel național, cerințele regimului armonizat de răspundere civilă prevăzut în Directiva***

efectiv la justiție și de a le garanta dreptul la o cale de atac efectivă, astfel cum este consacrat la articolul 2 alineatul (3) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, la articolul 8 din Declarația universală a drepturilor omului, la articolul 9 alineatul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (Convenția de la Aarhus) și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul în care se antrenează răspunderea unei întreprinderi pentru nerespectarea cerințelor privind diligența necesară prevăzute în Directiva (UE) 2024/1760 și că, în cazul în care o astfel de nerespectare a cauzat prejudicii, persoanele afectate pot primi despăgubiri integrale, care ar trebui acordate în conformitate cu principiile eficacității și echivalenței, asigurându-se totodată, prin garanții adecvate, prevenirea supracompensării. ***Având în vedere normele și tradițiile diferite care există la nivel național în ceea ce privește posibilitatea de a introduce o acțiune de reprezentare, ar trebui eliminată cerința specifică în această privință din Directiva (UE) 2024/1760. O astfel de eliminare nu aduce atingere niciunei dispoziții din legislația națională aplicabilă care permite unui sindicat, unei organizații neguvernamentale pentru drepturile omului sau pentru protecția mediului, altei organizații neguvernamentale ori unei instituții naționale pentru drepturile omului să introducă acțiuni în vederea protejării drepturilor presupusei părți prejudiciate sau să sprijine astfel de acțiuni inițiate direct de aceasta. Mai mult, din același motiv, ar trebui eliminată cerința ca statele membre să se asigure că normele privind răspunderea au caracter de dispoziții imperative derogatorii în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a statului membru.***

(***UE***) ***2024/1760 ar trebui simplificate***. În același timp, atât din perspectiva dreptului internațional, cât și din cea a dreptului Uniunii, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că persoanele afectate de impacturile negative au acces efectiv la justiție și de a le garanta dreptul la o cale de atac efectivă, astfel cum este consacrat la articolul 2 alineatul (3) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, la articolul 8 din Declarația universală a drepturilor omului, la articolul 9 alineatul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (Convenția de la Aarhus) și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul în care se antrenează răspunderea unei întreprinderi pentru nerespectarea cerințelor privind diligența necesară prevăzute în Directiva (UE) 2024/1760 și că, în cazul în care o astfel de nerespectare a cauzat prejudicii, persoanele afectate pot primi despăgubiri integrale, care ar trebui acordate în conformitate cu principiile eficacității și echivalenței, asigurându-se totodată, prin garanții adecvate, prevenirea supracompensării. Dispozițiile din dreptul intern care transpun articolul 29 din Directiva (UE) 2024/1760 au caracter de dispoziții imperative derogatorii, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007, în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a unui stat membru.

Această eliminare nu aduce atingere posibilității statelor membre de a prevedea că dispozițiile din dreptul intern care transpun articolul 29 din Directiva (UE) 2024/1760 au caracter de dispoziții imperative derogatorii, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007, în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a unui stat membru.

Or. en

Amendamentul 245
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 28

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(28) Pentru a limita posibilele riscuri de litigii legate de regimul armonizat de răspundere civilă prevăzut în Directiva (UE) 2024/1760, ar trebui eliminat regimul specific de răspundere la nivelul Uniunii prevăzut în prezent la articolul 29 alineatul (1) din directiva respectivă. În același timp, atât din perspectiva dreptului internațional, cât și ***din cea*** a dreptului Uniunii, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că persoanele afectate de impacturile negative ***au acces efectiv la justiție și*** de ***a le garanta dreptul la o cale*** de atac ***efectivă, astfel cum este consacrat la articolul 2 alineatul (3) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile*** și ***politice, la articolul 8 din Declarația universală a drepturilor omului, la articolul 9 alineatul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme*** de ***mediu (Convenția de la Aarhus) și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE***. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul în care se antrenează	(28) Pentru a limita posibilele riscuri de litigii legate de regimul armonizat de răspundere civilă prevăzut în Directiva (UE) 2024/1760, ar trebui eliminat regimul specific de răspundere la nivelul Uniunii prevăzut în prezent la articolul 29 alineatul (1) din directiva respectivă. În același timp, atât din perspectiva dreptului internațional, cât și a dreptului Uniunii, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că persoanele afectate de impacturile negative ***dispun*** de ***căi*** de atac ***eficace*** și ***adecvate prevăzute*** de ***sistemul juridic al unui stat membru***. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul în care se antrenează răspunderea unei întreprinderi pentru nerespectarea cerințelor privind diligența necesară prevăzute în Directiva (UE) 2024/1760 și că, în cazul în care o astfel de nerespectare a cauzat prejudicii, persoanele afectate pot primi despăgubiri ***adecvate***, care ar trebui acordate în conformitate cu ***normele privind răspunderea pentru daune în vigoare în statul membru***. Având în vedere normele și tradițiile diferite care există la nivel

răspunderea unei întreprinderi pentru nerespectarea cerințelor privind diligența necesară prevăzute în Directiva (UE) 2024/1760 și că, în cazul în care o astfel de nerespectare a cauzat prejudicii, persoanele afectate pot primi despăgubiri ***integrale***, care ar trebui acordate în conformitate cu ***principiile eficacității și echivalenței, asigurându-se totodată, prin garanții adecvate, prevenirea supracompensării***. Având în vedere normele și tradițiile diferite care există la nivel național în ceea ce privește posibilitatea de a introduce o acțiune de reprezentare, ar trebui eliminată cerința specifică în această privință din Directiva (UE) 2024/1760. O astfel de eliminare nu aduce atingere niciunei dispoziții din legislația națională aplicabilă care permite unui sindicat, unei organizații neguvernamentale pentru drepturile omului sau pentru protecția mediului, altei organizații neguvernamentale ori unei instituții naționale pentru drepturile omului să introducă acțiuni în vederea protejării drepturilor presupusei părți prejudiciate sau să sprijine astfel de acțiuni inițiate direct de aceasta. Mai mult, din același motiv, ar trebui eliminată cerința ca statele membre să se asigure că normele privind răspunderea au caracter de dispoziții imperative derogatorii în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a statului membru. Această eliminare nu aduce atingere posibilității statelor membre de a prevedea că dispozițiile din dreptul intern care transpun articolul 29 din Directiva (UE) 2024/1760 au caracter de dispoziții imperative derogatorii, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007, în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a unui stat membru.

național în ceea ce privește posibilitatea de a introduce o acțiune de reprezentare, ar trebui eliminată cerința specifică în această privință din Directiva (UE) 2024/1760. O astfel de eliminare nu aduce atingere niciunei dispoziții din legislația națională aplicabilă care permite unui sindicat, unei organizații neguvernamentale pentru drepturile omului sau pentru protecția mediului, altei organizații neguvernamentale ori unei instituții naționale pentru drepturile omului să introducă acțiuni în vederea protejării drepturilor presupusei părți prejudiciate sau să sprijine astfel de acțiuni inițiate direct de aceasta. Mai mult, din același motiv, ar trebui eliminată cerința ca statele membre să se asigure că normele privind răspunderea au caracter de dispoziții imperative derogatorii în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a statului membru. Această eliminare nu aduce atingere posibilității statelor membre de a prevedea că dispozițiile din dreptul intern care transpun articolul 29 din Directiva (UE) 2024/1760 au caracter de dispoziții imperative derogatorii, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007, în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a unui stat membru.

Or. en

Amendamentul 246
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Considerentul 28

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(28) Pentru a limita posibilele riscuri de litigii legate de regimul armonizat de răspundere civilă prevăzut în Directiva (UE) 2024/1760, ar trebui eliminat regimul specific de răspundere la nivelul Uniunii prevăzut în prezent la articolul 29 alineatul (1) din directiva respectivă. În același timp, atât din perspectiva dreptului internațional, cât și din cea a dreptului Uniunii, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că persoanele afectate de impacturile negative au acces efectiv la justiție și de a le garanta dreptul la o cale de atac efectivă, astfel cum este consacrat la articolul 2 alineatul (3) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, la articolul 8 din Declarația universală a drepturilor omului, la articolul 9 alineatul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (Convenția de la Aarhus) și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul în care se antrenează răspunderea unei întreprinderi pentru nerespectarea cerințelor privind diligența necesară prevăzute în Directiva (UE) 2024/1760 și că, în cazul în care o astfel de nerespectare a cauzat prejudicii, persoanele afectate pot primi despăgubiri integrale, care ar trebui acordate în conformitate cu principiile eficacității și echivalenței, asigurându-se totodată, prin garanții adecvate, prevenirea supracompensării. Având în vedere normele și tradițiile diferite care există la nivel național în ceea ce privește posibilitatea de a introduce o acțiune de reprezentare, ar trebui eliminată cerința specifică în această privință din	(28) Pentru a limita posibilele riscuri de litigii legate de regimul armonizat de răspundere civilă prevăzut în Directiva (UE) 2024/1760, ar trebui eliminat regimul specific de răspundere la nivelul Uniunii prevăzut în prezent la articolul 29 alineatul (1) din directiva respectivă. În același timp, atât din perspectiva dreptului internațional, cât și din cea a dreptului Uniunii, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că persoanele afectate de impacturile negative au acces efectiv la justiție și de a le garanta dreptul la o cale de atac efectivă, astfel cum este consacrat la articolul 2 alineatul (3) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, la articolul 8 din Declarația universală a drepturilor omului, la articolul 9 alineatul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (Convenția de la Aarhus) și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul în care se antrenează răspunderea unei întreprinderi pentru nerespectarea cerințelor privind diligența necesară prevăzute în Directiva (UE) 2024/1760 și că, în cazul în care o astfel de nerespectare a cauzat prejudicii, persoanele afectate pot primi despăgubiri integrale, care ar trebui acordate în conformitate cu principiile eficacității și echivalenței, asigurându-se totodată, prin garanții adecvate, prevenirea supracompensării. Având în vedere normele și tradițiile diferite care există la nivel național în ceea ce privește posibilitatea de a introduce o acțiune de reprezentare, ar trebui eliminată cerința specifică în această privință din

Directiva (UE) 2024/1760. ***O astfel de eliminare nu aduce atingere niciunei dispoziții din legislația națională aplicabilă care permite unui sindicat, unei organizații neguvernamentale pentru drepturile omului sau pentru protecția mediului, altei organizații neguvernamentale ori unei instituții naționale pentru drepturile omului să introducă acțiuni în vederea protejării drepturilor presupusei părți prejudiciate sau să sprijine astfel de acțiuni inițiate direct de aceasta.*** Mai mult, din același motiv, ar trebui eliminată cerința ca statele membre să se asigure că normele privind răspunderea au caracter de dispoziții imperative derogatorii în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a statului membru. Această eliminare nu aduce atingere posibilității statelor membre de a prevedea că dispozițiile din dreptul intern care transpun articolul 29 din Directiva (UE) 2024/1760 au caracter de dispoziții imperative derogatorii, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007, în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a unui stat membru.

Directiva (UE) 2024/1760. Mai mult, din același motiv, ar trebui eliminată cerința ca statele membre să se asigure că normele privind răspunderea au caracter de dispoziții imperative derogatorii în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a statului membru. Această eliminare nu aduce atingere posibilității statelor membre de a prevedea că dispozițiile din dreptul intern care transpun articolul 29 din Directiva (UE) 2024/1760 au caracter de dispoziții imperative derogatorii, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007, în cazurile în care legea aplicabilă acțiunilor în acest sens nu este legislația națională a unui stat membru.

Or. en

Amendamentul 247
Arash Saeidi, Mario Furore
în numele Grupului The Left

Propunere de directivă
Considerentul 29

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(29) Articolul 36 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune Comisiei să prezinte cel târziu la 26 iulie 2026 un raport Parlamentului European și Consiliului privind necesitatea de a se stabili cerințe suplimentare privind	(29) Articolul 36 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune Comisiei să prezinte cel târziu la 26 iulie 2026 un raport Parlamentului European și Consiliului privind necesitatea de a se stabili cerințe suplimentare privind

diligența necesară în materie de durabilitate, adaptate întreprinderilor financiare reglementate în ceea ce privește furnizarea de servicii financiare și activitățile de investiții, opțiunile pentru astfel de cerințe privind diligența necesară și impacturile acestora. ***Această clauză de revizuire ar trebui eliminată, deoarece nu lasă timp suficient pentru a ține seama de experiența dobândită în ceea ce privește noul cadru general privind diligența necesară.***	diligența necesară în materie de durabilitate, adaptate întreprinderilor financiare reglementate în ceea ce privește furnizarea de servicii financiare și activitățile de investiții, opțiunile pentru astfel de cerințe privind diligența necesară și impacturile acestora.

Or. fr

Justificare

Evaluarea necesității ca întreprinderile financiare să aplice cerințele de diligență necesară poate fi realizată înainte ca aceste cerințe să intre în vigoare pentru alte sectoare. Există deja un corp de dovezi care demonstrează impactul întreprinderilor financiare asupra durabilității, drepturilor omului și mediului, care ar putea constitui baza raportului.

Amendamentul 248
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Propunere de directivă
Considerentul 29

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(29) Articolul 36 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune Comisiei să prezinte cel târziu la 26 iulie 2026 un raport Parlamentului European și Consiliului privind necesitatea de a se stabili cerințe suplimentare privind diligența necesară în materie de durabilitate, adaptate întreprinderilor financiare reglementate în ceea ce privește furnizarea de servicii financiare și activitățile de investiții, opțiunile pentru astfel de cerințe privind diligența necesară și impacturile acestora. Această clauză de revizuire ***ar trebui eliminată, deoarece*** nu	(29) Articolul 36 alineatul (1) din Directiva (UE) 2024/1760 impune Comisiei să prezinte cel târziu la 26 iulie 2026 un raport Parlamentului European și Consiliului privind necesitatea de a se stabili cerințe suplimentare privind diligența necesară în materie de durabilitate, adaptate întreprinderilor financiare reglementate în ceea ce privește furnizarea de servicii financiare și activitățile de investiții, opțiunile pentru astfel de cerințe privind diligența necesară și impacturile acestora. ***Dat fiind că*** această clauză de revizuire nu lasă timp

lasă timp suficient pentru a ține seama de experiența dobândită în ceea ce privește noul cadru general privind diligența necesară.

suficient pentru a ține seama de experiența dobândită în ceea ce privește noul cadru general privind diligența necesară***, termenul-limită pentru înaintarea raportului ar trebui prelungit la doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive***.

Or. en

Amendamentul 249
Angelika Winzig, Lukas Mandl

Propunere de directivă
Considerentul 29 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(29a) Pentru a proteja competitivitatea întreprinderilor europene în perioade de criză și interesele de securitate ale Uniunii Europene, Directiva 2024/1760 ar trebui să permită Comisiei să adopte, prin intermediul unor acte delegate, măsuri temporare pentru a reduce sarcina asupra întreprinderilor în cazul în care, în caz contrar, aceste întreprinderi europene ar suferi dezavantaje economice semnificative pe piața mondială, sau în cazul în care aplicarea anumitor obligații de raportare cu privire la operațiunile acestor societăți ar crea riscuri de securitate pentru Uniunea Europeană. Ar trebui să fie posibil să se suspende sau să se ajusteze obligațiile de raportare, divulgare și alte obligații administrative intensive în cazul unei scăderi semnificative a produsului intern brut în întreaga Uniune sau în state membre individuale. Scopul acestei clauze de urgență este de a garanta că întreprinderile europene rămân capabile să acționeze și în perioade dificile din punct de vedere economic și că sarcinile birocratice inutile sunt evitate. Scopul acestei clauze de urgență este de a garanta că întreprinderile europene

rămân capabile să acționeze și în perioade dificile din punct de vedere economic și că sarcinile birocratice inutile sunt evitate, așa încât cetățenii UE să nu fie expuși la riscuri de securitate care pot fi evitate.

Or. de

Amendamentul 250
Angelika Winzig, Lukas Mandl

Propunere de directivă
Considerentul 29 b (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(29b) Pentru a ține seama de diferitele circumstanțe economice ale întreprinderilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2024/1760, ar trebui prevăzută o scutire individuală în cazuri excepționale. Întreprinderile care demonstrează că executarea obligațiilor individuale presupune sarcini nerezonabile ar trebui să poată fi scutite, la cerere, de aceste obligații pentru o perioadă limitată de timp. O astfel de reglementare contribuie la principiul proporționalității, protejând în același timp obiectivele directivei în cauză.

Or. de

Amendamentul 251
Angelika Winzig, Lukas Mandl, Angelika Niebler

Propunere de directivă
Considerentul 29 c (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(29c) Pentru a asigura o revizuire periodică a eficacității, proporționalității și necesității măsurilor prevăzute în Directiva (UE) 2024/1760, aplicarea

acestora trebuie să fie limitată în timp. Prin urmare, dispozițiile prezentei directive ar trebui să expire la o dată specificată, cu excepția cazului în care sunt reînnoite sau înlocuite cu un nou act legislativ. Comisia ar trebui să aibă obligația de a efectua o evaluare în timp util înainte de acest termen și de a prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea directivei. Ca urmare a expirării directivei, statele membre ar trebui să abroge sau să adapteze dispozițiile naționale de transpunere a acesteia.

Or. de

Amendamentul 252
Angelika Winzig, Lukas Mandl

Propunere de directivă
Considerentul 29 d (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(29d) Pentru a stimula inovarea în punerea în aplicare practică a Directivei 2024/1760, ar trebui să li se permită întreprinderilor să testeze noi modele sau tehnologii ca parte a statutului temporar de testare. Astfel de spații de testare în materie de reglementare permit o derogare controlată de la anumite obligații, cu condiția să fie asigurată realizarea echivalentă a obiectivelor urmărite de directiva respectivă. Statele membre ar trebui să se asigure că legislația națională de punere în aplicare nu se aplică întreprinderilor implicate în testare în timpul perioadei de testare.

Or. de

Amendamentul 253
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Propunere de directivă
Considerentul 30

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(30) Întrucât obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.	***eliminat***

Or. en

Amendamentul 254
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Considerentul 30

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(30) Întrucât obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor	***eliminat***

obiective.

Or. en

Amendamentul 255
Mario Mantovani

Propunere de directivă
Considerentul 30 a (nou)

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
	(30a) Este esențial să se instituie un cadru al Uniunii pentru o abordare responsabilă și sustenabilă a lanțurilor valorice globale, având în vedere importanța întreprinderilor în calitate de pilon în construcția unei societăți și a unei economii sustenabile. Apariția unor dispoziții legislative cu caracter obligatoriu în mai multe state membre a condus la necesitatea stabilirii unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi, pentru a evita fragmentarea și a oferi securitate juridică întreprinderilor care își desfășoară activitatea pe piața internă. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să împiedice statele membre să introducă măsuri de drept intern mai stricte decât cele prevăzute în prezenta directivă. *(Acest amendament urmărește să înlocuiască considerentul 31 din Directiva 2024/1760)*

Or. it

Justificare

Lăsarea la latitudinea statelor membre să decidă cu privire la nivelul sancțiunilor, eventual înăsprindu-le, nu ar face decât să sporească fragmentarea pieței unice și ar avea un impact negativ asupra condițiilor de concurență echitabile între întreprinderile europene.

Amendamentul 256
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Propunere de directivă
Considerentul 31

Textul propus de Comisie	*Amendamentul*
(31) Prin urmare, Directiva ***2006/43/CE, Directiva 2013/34/UE, Directiva*** (UE) 2022/2464 și Directiva (UE) 2024/1760 ar trebui ***modificate în consecință,***	(31) Prin urmare, Directiva (UE) 2022/2464 și Directiva (UE) 2024/1760 ar trebui ***abrogate.***

Or. en